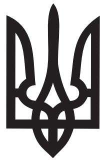
ВІВТОРОК, 16 ЖОВТНЯ 2007 РОКУ ■ № 186 (4186)



ГАЗЕТА ВЕРХОВНОЇ РАДИ УКРАЇНИ

Голос України

Вибух розірвав десятиповерхівку навпіл



Фото Миколи М'ЯКШИКОВА (Укрінформ).

Сьогодні в Україні оголошено день жалоби

У понеділок почали ховати загиблих внаслідок вибуху побутового газу в Дніпропетровську. За останніми даними, кількість загиблих сягнула 15 чоловік (з них 3 дітей), госпіталізовано 17 осіб (з них 3 дітей), двом потерпілим ампутовано кінцівки. У розшуку за заявами родичів перебувають 8 осіб (з них 2 дітей).

Уранці 13 жовтня стався вибух побутового газу в десятиповерховому житловому будинку по вул. Мандриківській, 127, що на житловому масиві Перемога-1. Третій і четвертий під'їзди цієї блочної чотирипід'їзної висотки «сіли», а 96 квартир перетворилися на купу залізобетонних уламків, поховавши під собою людей та майно. У цьому будинку в 160 квартирах зареєстровано понад 400 громадян.

Постраждали й дві сусідні дев'ятиповерхові житлові споруди, а також кілька приватних будинків, де не тільки повилітали шибки від вибухової хвилі, а й знесло дахи. Одразу припинилося газота електропостачання і в сусідніх житлових мікрорайонах другого та третього масивів, а це понад 5200 багатоквартирних і приватних будинків. На вулиці було плюс чотири градуси, а вночі — майже нуль. Коли верстався номер, без струму залишалося ще 17 будинків.

Кабінет Міністрів України ухвалив рішення про виділення 90 мільйонів гривень на компенсацію збитків потерпілим.

(Закінчення на 7-й стор.).



СЬОГОДНІ В НОМЕРІ:

ЦВК оприлюднює офіційні результати виборів

Учора Центральна виборча комісія почала оприлюднювати офіційні результати дострокових виборів. Зокрема, було складено протокол голосування у закордонному виборчому окрузі. За підсумками підрахунку голосів тривідсотковий бар'єр подолали БЮТ, Партія регіонів і НС-НУ.

У ЦВК були присутні українські та зарубіжні спостерігачі, а також представники партій, які мають право дорадчого голосу. Представника СПУ на засіданні не було. Остаточні результати по всій Україні мали оприлюднити на момент, коли номер уже друкувався.

Регіонали чекатимуть широкої коаліції

Минулої суботи лідери БЮТ та НУ-НС так і не подали угоду про коаліцію в секретаріат Президента. А вчора Віктор Ющенко зустрічався з Юлією Тимошенко, Юрієм Луценком та В'ячеславом Кириленком.

* * *

Коаліцію між БЮТ і НУ-НС, найімовірніше, буде створено, але проіснує вона недовго, до січня—лютого 2008 року. Про це заявив народний депутат України, перший секретар Кримського рескому КПУ Леонід Грач. «Прихід Юлії Тимошенко на посаду Прем'єр-міністра — це кінець політичного майбутнього Віктора Ющенка», — переконаний Леонід Грач.

* * *

«Сильна опозиція, якою буде Партія регіонів, має право вимагати до себе особливої уваги. «Наша Україна—Народна самооборона» і БЮТ готові віддати ПР як опозиції посади Першого заступника глави парламенту, віце-прем'єра, заступників міністрів і голів обласних адміністрацій з контрольною функцією», — заявив лідер блоку «Наша Україна—Народна самооборона» Юрій Луценко.

(Закінчення на 2-й стор.).

КОРОТКО

■ Делегація України візьме участь у Тижні місцевої демократії в Європі у Валенсії.

■ У Луганську створено державний інститут житлово-комунального господарства і будівництва *(УНІАН)*.

■ Львівську галерею мистецтв з січня 2008 року буде передано в державну власність.

■ У лікарнях Східного Криму залишається більше 40 хворих на гепатит *(УНІАН)*.

■ Уряд виділив 2 млн. грн. на невідкладні протизсувні роботи на території Андріївської церкви в Києві *(УНІАН)*.

■ НОВИНИ

У Новобогданівці знову знешкоджують боєприпаси

Після пробних підривів відновлено роботу з планового знищення боєприпасів у Новобогданівці. Цю справу доручено особовому складу Зведеного піротехнічного загону МНС України та 2-го аварійно-рятувального загону, що дислокується у селищі Мирному Мелітопольського району. Боєприпаси знищуються у спеціальних сховищах піротехніками, що мають достатній практичний досвід. Усі роботи проводяться лише у світлий час доби, а підриви за погодженням із місцевими органами влади та керівництвом Укрзалізниці здійснюються з 15-ої до 18-ої години. Санепідемслужба, яка контролює стан атмосферного повітря та шумове навантаження у житловій зоні, перевищень нормативних показників не зареєструвала.

Нагадаємо, що, за даними головного управління МНС України в Запорізькій області, з 19 серпня на території бази вилучено близько 1 мільйона 85 тисяч одиниць вибухонебезпечних предметів вагою понад 15 тисяч тонн, **повідомляє наш власкор Микола МАНЬКО**.

Привіт, буржуйки й каганці?

До опалювального сезону не готові 30 кримських загальноосвітніх шкіл. Найбільше — в Алушті, Джанкої, Ялті, Білогірському, Бахчисарайському, Красногвардійському й Совєтському районах. Представники цих регіонів підтвердили, що роботи з підготовки систем опалення в загальноосвітніх навчальних закладах, а також шкільні котельні у більшості випадків вдасться завершити лише перед Новим роком. Ще пізніше введуть в експлуатацію котельню в школі села Зеленогірське (Білогірського району), від якої також має опалюватися дитсадок.

Поки ремонтують котельні, місцева влада планує обігрівати ці дитячі заклади з допомогою електрики. Хоча, за словами міністра освіти й науки автономії Валерія Лаврова, електропроводка зеленогірської школи навряд чи витримає таке навантаження. Здебільшого цю прикру ситуацію можна пояснити лише недбалістю місцевого керівництва, бо кошти на проведення необхідних робіт є, однак в більшості районів вони аж надто повільно освоюються, **повідомляє наш власний кореспондент у Криму Віктор ХОМЕНКО**.

(Продовження теми читайте на 5-й стор.).

■ ДАТА

Генерал, який повстав проти тоталітарного режиму та його закостенілих керманичів, працював вантажником в овочевому магазині

Сьогодні виповнюється 100 років з дня народження видатного правозахисника, одного із засновників Московської та Української Гельсінських груп з прав людини, піонера вітчизняної військової кібернетики, генерала-дисидента Петра ГРИГОРЕНКА.

(Закінчення на 9-й стор.).



Фото Олександра БІЛОУСА (Укрінформ).

Розпочалася передплата на 2008 рік



Шановні читачі, ви маєте можливість передплатити «Голос України» на наступний рік, щоб уже з 1 січня одержувати свою газету українською та російською мовами. Триватиме вона, як повідомляє «Укрпошта», до 15 грудня.

Передплатна вартість п'ятиразового виходу на тиждень (крім неділі та понеділка) за індексами 40224 — українською та 40223 — російською мовами для індивідуальних передплатників становить 5,00 гривень на місяць.

Передплатна вартість триразового виходу на тиждень (у вівторок, четвер і п'ятницю) за індексами 08775 — українською та 08337 — російською мовами для індивідуальних передплатників становить 3,00 гривні на місяць.

Для підприємств, установ та організацій передплатна вартість за індексами 60955 — українською та 60997 — російською мовами становить 15,00 гривень на місяць.

У зазначені суми вже увійшла вартість оформлення передплати і доставки газети.

Надсилайте до редакції копії квитанцій на піврічну передплату п'ятиразового виходу — і ви станете учасником розіграшу купи грошей (3000, 2000 і 1000 гривень) та подарунків.

Тож не баріться, поспішайте до поштових відділень міста, району, селища міського типу та сільського вузла зв'язку і оформляйте передплату на парламентську газету «Голос України» російською та українською мовами.

«Голос України» чекає своїх читачів і шанувальників.

■ САМОВРЯДУВАННЯ

Куди «витягнуть» Смілу

Якісне утримання житлового фонду, стабільна робота комунальних підприємств, сучасні системи водопостачання та водоочищення — ці та інші насущні питання життєзабезпечення городян вивчала делегація міста Сміли в Польщі. Давні друзі смілян з міста-побратима Кендзєжин-Кожле охоче поділилися досвідом утримання міського господарства, здобутками у соціальній та культурно-спортивних сферах.

Смілянський міський голова Андрій Колісник та президент Кендзєжин-Кожле Вєслав Фонфара підписали довгострокову угоду про співпрацю. Тепер побратими не лише обмінюватимуться делегаціями та братимуть участь у святкових заходах. Польські партнери допомагатимуть «витягнути» Смілу в Європу. Для цього до міста на Тясмині приїдуть фахівці з менеджменту та комунального управління, велика група підприємців Кендзєжин-Кожле. Вони дадуть, зокрема, рекомендації, як наповнити скарбницю Сміли. Адже нині польське місто, котре за розмірами і промисловим потенціалом схоже на українського побратима, має учетверо більший бюджет.

Лідія ТИТАРЕНКО.

Черкаська область.

Керівники районів-боржників постраждають матеріально

На виїзній нараді з головами райдержадміністрацій та міськими головами в. о. голови Миколаївської облдержадміністрації Олексій Гаркуша зазначив, що тих керівників районів, у яких зростають борги із зарплати, позбавлять місячних премій.

Як повідомила начальник головного управління праці та соціального захисту населення Ольга Сивопляс, у серпні цього року заборгованість загалом скоротилася по області на 6,7%, а порівняно з початком року — на 35,8% (майже на дев'ять мільйонів гривень). Повністю ліквідовано борги на економічно активних підприємствах Арбузинського, Баштанського, Березанського, Єланецького та Очаківського районів. Скорочено також борги в 11 районах та містах Южноукраїнську та Первомайську. Темпи скорочення боргу перебувають в межах 63,9 — 1,6 відсотка. Найбільші вони у Вознесенському районі, найнижчі — у Братському та Снігурівському.

На жаль, не забезпечено скорочення боргу у Врадіївському та Казанківському районах; допущено зростання заборгованості у Жовтневому районі та містах Миколаєві й Очакові. Протягом січня-серпня цього року найбільше зросла заборгованість на підприємствах Новоодеського (на 47,5%), Жовтневого (на 32,9%), Врадіївського (на 27,4%), Снігурівського (на 26,8%) районів та міста Первомайська (на 32,5%). Загалом заборгованість на 76 економічно активних підприємствах сягає 9,2 млн. грн.

Є вона і на 22 підприємствах, де триває процедура досудової санації та банкрутства: загальна сума боргу — 2,4 млн. гривень, з них на 10 економічно активних підприємствах-банкрутах — 1,7 млн. гривень. Таким чином, борг із виплати заробітної плати загалом по області з урахуванням економічно неактивних підприємств становить 15,98 млн. грн.

За результатами роботи головного управління, як повідомила Ольга Сивопляс, до правоохоронних органів направлені подання на 93 керівників підприємств, а 220 протоколів — до суду про адміністративні порушення з приводу невиплати заробітної плати. На 20 керівників заведено кримінальні справи. За словами начальника головного управління Пенсійного фонду Олени Сичугової, ті самі райони, які мають борги із заробітної плати, не розраховуються і з Пенсійним фондом.

Виступаючи на нараді, голови районів, які зазнали критики, повідомили про окремі дії адміністративного впливу на боржників. Втім, Олексій Гаркуша відзначив неефективність таких дій. Він нагадав про необхідність застосування всіх законних методів впливу на керівників тих підприємств, що не виплачують заробітну плату своїм працівникам: «Адже, — наголосив керівник області, — більшість з тих, хто начебто не може виплатити зарплату, їздять на дорогих авто та є людьми далеко не малозабезпеченими. А в результаті діяльності таких горе-керівників страждають люди, які переносять своє невдоволення на владу».

Олексій Гаркуша зазначив, що керівникам тих райдержадміністрацій, в яких допущено зростання заборгованості із заробітної плати та до Пенсійного фонду, не виплатять премії. А у зв'язку з тим, що один з найбільших боржників є КП «Міжнародний аеропорт «Миколаїв», облдержадміністрація розглядне питання про звільнення керівника цього підприємства. На цій нараді відповідним службам доручено дієвіше інформувати населення про існування підприємств-боржників, активізацію роботи з виконання судових рішень з виплати заборгованої зарплати в судовому порядку, про те, як розглядаються на сесіях міських та районних рад питання, пов'язані з боргами.

Олена ІВАШКО.

Миколаївська область.

Регіонали чекатимуть широкої коаліції

(Початок на 1-й стор.).



За його словами, звернення Ющенка було спрямоване на чітке розв'язання двох завдань. «По-перше, створення парламентської більшості, а по-друге — побудову конструктивних взаємовідносин з парламентською опозицією. Перше і друге завдання ми вирішили», — наголосив він.

Водночас Луценко зазначив, що Литвин має прийняти рішення, де він, і зробити це якомога швидше. «Кожний день невизначеності зі складом майбутньої коаліції дестабілізує ситуацію у країні», — сказав він.

Юрій Луценко повідомив, що на днях були проведені консультації, на яких демократичні сили переконалися, що наші політичні сили виконають свої передвиборні обіцянки. «Як тільки депутати складуть присягу, одразу буде сформовано коаліцію», — наголосив він.

* * *



Партія регіонів провела переговори про створення коаліції з комуністами і Блоком Литвина. Про це заявив в інтерв'ю «Голосу України» народний депутат Тарас Чорновіл. Щоправда, про результати перемовин регіонал не розповів. «Ми тільки висловили пропозиції до створення коаліції, — зазначив він. — На жаль, в Україні діє ще старий принцип: політична сила, яка набрала найбільше голосів, повинна найбільше поступатися». Тарас Чорновіл зазначив, що регіонали готові до «різних широких пропозицій» і чекають від переможців парламентських перегонів «зустрічних пропозицій».

Проте, не виключив регіонал, найімовірніше, буде створено помаранчеву коаліцію. Щоправда, на його переконання, вона розвалиться або на стадії внесення кандидатури прем'єра, або трохи згодом. «І лише після того почнуться серйозні переговори», — додав він.

У парламенті нового скликання може з'явитися харківське лобі

Олександр Фельдман, 43-й номер виборчого списку БЮТ, ініціює підписання «Меморандуму про створення депутатського об'єднання «За Харків!» у Верховній Раді України шостого скликання.



«Харківщина, як багатомільйонний регіон, інтелектуальний центр країни, столиця багатьох галузей освіти і високотехнологічного виробництва, вимагає активного представництва власних інтересів на центральному політичному рівні. При цьому харківська громада через скасування мажоритарної системи виборів, відсутність інститутів регіонального представництва і недосконалості чинної політичної системи не має у своєму розпорядженні механізмів захисту власних інтересів та їх цивілізованого лобізму», — сказано в тексті меморандуму.

Після підбиття попередніх підсумків виборів можна з упевненістю сказати, що в Харкова нарешті з'явилася унікальна можливість отримати своє потужне представництво в парламенті і сформувати регіональне депутатське об'єднання, вважає Олександр Фельдман. У Верховній Раді шостого скликання від різних політичних сил обрано 14 народних депутатів-харків'ян.

О. Фельдман пропонує всім депутатам-харків'янам, незважаючи на партійну приналежність, об'єднатися в рамках депутатської групи «За Харків!», щоб разом відстоювати інтереси жителів свого регіону в парламенті.

Як зазначають експерти, об'єднання «За Харків!» — це перший приклад регіоналізації груп інтересів у парламенті і перший крок до переструктурування лобізму від галузевих схем, де головну роль грав великий галузевий капітал, до регіональних, де тон задають великі регіональні лідери.

До Верховної Ради України шостого скликання за списками різних політичних сил проходять 14 народних депутатів-харків'ян: Алла Александровська, Інна Богословська, Олег Гейман, Ірина Горина, Віталій Данилов, Валерій Камчатний, Юлія Ковальова, Олексій Логвиненко, Василь Потапов, Дмитро Святаш, Володимир Філенко, Олександр Фельдман, Дмитро Шенцев, Петро Ющенко.

Кримінальне судочинство гуманізують

Учора відбулося засідання Консультативної ради з питань ювенальної юстиції при Інституті законодавства Верховної Ради України, під час якого було представлено Концепцію створення та розвитку системи пробації в Україні. На засіданні, крім представників Верховної Ради, центральних органів виконавчої влади, Верховного Суду України, були присутні представники міжнародних організацій, а також посольств європейських країн. Зокрема, представник дитячого фонду ООН в Україні Джеремі Хартлі у своїй доповіді наголосив на необхідності співпраці ЮНІСЕФ з урядом України, а також зазначив, що Україна повинна дотримуватись мінімальних стандартних правил ООН щодо заходів, не пов'язаних з позбавленням волі.



Концепцією вперше визначено поняття «пробація» як комплекс наглядових, соціальних, виховних та профілактичних заходів, які застосовуються за рішенням суду до осіб, винних у вчиненні злочинів невеликої та середньої тяжкості.

Ґрунтується концепція на світових та європейських стандартах, а її реалізація пов'язана з гуманізацією кримінального судочинства, реформуванням правоохоронної системи та системи виконання покарань, котрі, як неодноразово підкреслювалося на засіданні, мають бути зорієнтовані на міжнародні та європейські стандарти і максимально налаштовані на застосування покарань, які не передбачають позбавлення волі.

Що найголовніше — соціальна користь пробації полягає в тому, що її впровадження дасть можливість залишити в суспільстві осіб, які не є закоренілими злочинцями, а в разі застосування пробації до неповнолітніх порушників виникає можливість якомога раніше спрямувати їхнє життя в законослухняне русло та прищепити повагу до закону і правил життя в суспільстві. До речі, вирішенню проблем дитини-правопорушника в концепції приділено значну увагу.

Вл. інф.

Фото Сергія КОВАЛЬЧУКА.

Об’єднання має бути створене не на базі «ми хочемо цього»

■ ТОЧКА ЗОРУ

На запитання «Голосу України» відповідає виконавчий секретар психіатрів України, директор правозахисної недержавної організації Українсько-американське бюро захисту прав людини Семен ГЛУЗМАН.



1. Яка коаліція може бути сформована в новій Верховній Раді?

2. Чи буде під час політичних домовленостей стосовно створення парламентської коаліції і розподілу посад розіграно так звану «золоту акцію»?

3. Чи можливе створення широкої коаліції?

1. Я далекий від професійної політики і давно вже зрозумів, що переважна більшість наших політиків — розмноженні клони. Вони всі однакові, і не важливо, якою мовою вони говорять і яке в них минуле. Але, на мій погляд, процеси, що нині відбуваються, з одного боку, позитивні, бо народ України бачить їх краще, вони стали прозорішими. А в зв’язку з тим, що вони стали прозорішими, очевиднішою для більшості стала неспроможність політиків, моральна і професійна. Ми повинні розуміти, що люди, яких ми вкотре призначили собі керувати нами, не дуже хороші менеджери і не дуже чесні люди. Адже бачимо, як їм доводиться порушувати те, про що вони зовсім недавно говорили: обіцяли, що з тими не сядуть за стіл і не підуть, а сідають і йдуть активно, аби владу одержати. Але, з другого боку, це погано. Звичайно, бажано, щоб у нас було так, як у Данії або Голландії, але ми тільки вчимося демократії. Навчитися демократії за підручником неможливо. Чи вийде спільна команда-коаліція? Сумніваюся, що вийде надовго, бо всі безвідповідальні, і кожен буде думати не про країну і результати, а про те, як допомогти власному бізнесу і друзям у бізнесі, клану, які ще речі для себе зробити, а не для нас, мільйонів людей. Тому нас ще чекає багато чого. Але найважливіше, що в нас попереду немає того, що є в Росії — в нас є кілька груп, які відкрито б’ються між собою, але дуже добре, що вони б’ються не з нами, а між собою.

2. Мені це незрозуміло — не бачу я ніякої «золотої акції». Я сформулював би запитання інакше: а коли це скінчиться? Це небезпечно. Чому починають знову в це грати? Адже є ще 46 мільйонів населення, життя яких залежить від того, як вони розкладуть акції — «дерев’яні», «золоті» чи «діамантові».

3. Незважаючи ні на що, для країни було б добре широка коаліція. Але не упевнений, що це вийде. Я не вірю в характер та інтелектуальні здібності Президента, що він зуміє створити й утримати. Президент, із правової точки зору, не повинен втручатися в процес створення коаліції. А з точки зору реалій, він зобов’язаний супроводжувати цей процес. Але в Президента вже немає такого авторитету не тільки серед народу, а й політиків. По-друге, він теж буде дотримуватися якихось своїх інтересів, а ось це жахливо — що він не буде дотримуватися моїх і ваших інтересів. Він уже себе проявив не як Президент всієї України, а Президент однієї її частини.

Широка коаліція в моєму розумінні — це не призначення від комуністів міністра охорони здоров’я або від соціалістів міністра транспорту, а призначення людей, котрі можуть бути цими міністрами, зважаючи на їх освіту, життєвий досвід. Це технічні міністри, міністри мають бути не політиками, а професіоналами. На жаль, у нас дотепер немає інституту державних секретарів у міністерствах. Але професійні міністри є. На мій погляд, наприклад, Михайло Папієв. Звичайно, він не ідеальний міністр, але й уряд не ідеальний, і країна не ідеальна. Може, я кажу, як мрійник, але, на мій погляд, широка коаліція має бути створена не на базі «ми хочемо цього, а ми — того». Адже коли знову прийдуть люди від партії, вони будуть зацікавлені в дотриманні інтересів певного клану, а не в розвитку галузі — транспорту, економіки, охорони здоров’я. Не можна так знущатися з країни.

Записала Юліана ШЕВЧУК.

Мідний Шевченко замінив дерев’яного через півстоліття





Пам’ятник Великому Кобзареві відкривали днями у Княжичах на Київщині. Подію приурочили до Дня села. Мідний Шевченко на п’ятиметровому кам’яному постаменті, зроблений руками місцевого ентузіаста — скульптора й художника Володимира Пшеничного, ззовні дуже нагадує свого майстра **(на знімку вгорі)**. *У селі вже жартують: «Мабуть, робив зі своєї фотографії»*

Перерізати червону стрічку на новоспеченій пам’ятці довірили народному депутату бютівцю Олегу Ляшку **(на знімку: другий праворуч)**, який на такій події не вперше. — Коли у кожному селі стоятиме погруддя чи постамент нашому національному генію, тоді люди матимуть віру у завтрашній день, а політичні сили допоможуть реалізувати мрії громадян, — зазначив він. А також з усмішкою додав: «Це далеко не рядова подія, пам’ятники Шевченку відкривають у Сполучених Штатах, Канаді, Австралії, можливо, тільки у Гренландії їх немає, але ми і туди дійдемо, росіяни прапори там встановлюють, а ми — пам’ятник Шевченку».

— Сьогодні сільська рада виконує заповіт наших ветеранів, які не раз підходили до мене з проханням встановити пам’ятник Кобзареві, адже до війни у Княжичах вже стояв дерев’яний монумент поету, — розповіла «Голосу України» про відтворення пам’ятки сільський голова Ольга Касьян. — Звичайно, він потребує вдосконалення, ще не всі надписи є, утім, ми перше село в районі, яке увічнило пам’ять Тараса Григоровича.

За словами художника Володимира Пшеничного, ідея створення пам’ятника виношувалася цілих десять років. І врешті-решт, за власні кошти скульптора(!), вона стала реальністю. А от про дерев’яного попередника нинішнього мідного поета у селі згадують лише старожили: «Він стояв навпроти церкви, погруддя було з дуба, а ще тумба з надписом: «Як умру, то поховайте мене на могилі...». Окупанти його не чіпали, а підірвали, коли німці вже відступали. Мені тоді вісімнадцять років було, — розповів учасник бойових дій Микола Йосипович Петренко.

Залишається сподіватися, що цього разу Шевченко затримається у селі на довше і незабаром побачить сквер, який пообіцяло облаштувати неподалік місцеве керівництво.

Наталія ОВДІЄНКО.
Фото Анастасії СИРОТКІНОЇ.

■ ЗАКОНОТВОРЕННЯ

Власний юрист і для малозабезпечених не розкіш

Сучасне життя диктує такі умови, за яких потреба у правових послугах виникає мало не щодня. Однак усім нам відомо, що далеко не кожний пересічний громадянин може дозволити собі скористатися послугами професійного юриста.

Важко навіть уявити, що відчуває людина, яка, віддаючи свої останні заощадження, сподівається на таку необхідну їй допомогу, а в результаті отримує формальну «відмовку».

Усе це свідчить про одне: необхідно прийняти нормативний акт, який повною мірою зможе забезпечити можливість отримання якісної, професійної і, найголовніше, безкоштовної правової допомоги.

На разі чинне законодавство України містить лише загальні декларативні положення, що передбачають право на безоплатну правову допомогу, але система, яка забезпечувала б реальний доступ осіб до такої допомоги, поки що відсутня.

Протягом останніх років до Верховної Ради України не раз вносили законопроекти про безоплатну правову допомогу, які так і не були розглянуті.

Для забезпечення можливості кожного громадянина безкоштовно отримати правові послуги, реалізувати свої права Міністерство юстиції винесло на громадське обговорення проект закону України «Про безоплатну правову допомогу».

Зазначений законопроект порушує дуже важливе питання, яке рано чи пізно, однак постало б перед державою, а саме: право громадян на отримання якісної безкоштовної допомоги, а також можливість малозабезпечених та інших вразливих категорій населення, котрі беруть участь у цивільному процесі, отримати безкоштовну юридичну допомогу.

Водночас проект передбачає, що безкоштовна допомога надаватиметься у двох формах — первинній і вторинній.

Так, право на первинну допомогу мають громадяни України, а також іноземці та особи без громадянства, в тому числі біженці, які перебувають під юрисдикцією України. Як бачимо, винятків немає, тобто допомогу отримають всі, хто звернеться по неї.

Інше питання, на що ж вправі розраховувати особи, які звернулися по таку допомогу?

По-перше, це можливість отримати конкретну правову інформацію, по-друге, консультування та роз’яснення правових питань. До цього ж виду допомоги також відноситься складання скарг, заяв та інших документів правового характеру (крім документів процесуального характеру), а також представництво інтересів особи в органах державної влади, органах місцевого самоврядування, перед іншими особами, крім судів.

Для того, щоб отримати необхідний вид первинної допомоги, потрібно буде подати клопотання до органів виконавчої влади та органів місцевого самоврядування. Причому допомога має бути надана протягом 14 днів від дня надходження клопотання; якщо ж у клопотанні особа просить лише надати конкретну правову інформацію, то строк скорочується до 7 календарних днів.

Таку допомогу надають органи виконавчої влади, органи місцевого самоврядування, державні та приватні юридичні особи, а також фізичні особи.

На відміну від первинної допомоги, вторинна безоплатна правова допомога передбачається лише для вразливих категорій осіб, а саме: малозабезпечених, дітей, осіб, до яких застосовано адміністративне затримання або адміністративний арешт, інвалідів та ветеранів Великої Вітчизняної війни тощо.

Надання вторинної допомоги згідно з проектом закону — це складання процесуальних документів, захист від обвинувачення особи в суді, здійснення представництва інтересів осіб у судах, інших державних органах, органах місцевого самоврядування, перед іншими особами.

Право на надання такої допомоги дається адвокатам та фахівцям у галузі права, які у встановленому порядку пройшли відповідний конкурсний відбір та внесені до реєстру суб’єктів надання безоплатної вторинної допомоги.

Для отримання вторинної правової допомоги потрібно буде подавати клопотання разом з документами, що підтверджують належність особи до однієї із вразливих категорій населення, до органів юстиції, за своїм місцем перебування.

У свою чергу орган юстиції у триденний термін від дня надходження клопотання прийматиме рішення про надання безоплатної вторинної допомоги. У разі прийняття рішення про відмову, орган юстиції надсилатиме зацікавленій особі копію такого рішення й одночасно роз’яснювати порядок його оскарження.

Цілком законопроект має позитивний характер і в результаті його прийняття можна очікувати, що вразливі верстви населення матимуть можливість безкоштовно отримувати професійну правову допомогу.

Проте прийняття даного закону може призвести до вирішення одних питань і виникнення інших.

Так, наприклад, законопроектом залишається неврегульованим питання розміру оплати послуг юриста, за яку він погодиться надавати їх, адже відповідно до цього-таки проекту система безоплатної правової допомоги (в тому числі й оплат послуг юристів) фінансується з державного бюджету, тобто за рахунок податків, які сплачує населення, а тому чи не стане це ще одним тягарем, який, у свою чергу, може призвести до погіршення матеріального становища за рахунок низького рівня інших виплат малозабезпеченим та іншим категоріям осіб, власне, для яких цей закон і приймається.

Ще одним невирішеним питанням залишається перевірка якості надання послуг юристом, зокрема, в законопроекті поки що також не передбачено механізму їх перевірки.

Богдан ЛАВРЕНЮК.

НОВИНИ

ВІВТОРОК, 16 ЖОВТНЯ 2007 ■ № 186 (4186)



У Харцизьку (Донецька обл.) затримано трьох в'язнів, які втекли із Запорізького тубдиспансеру минулого тижня, повідомляє Центр зв'язків з громадськістю Запорізького облуправління МВС

Президент Польщі Лех КАЧИНСЬКИЙ заявив про можливість участі Туркменистану у проекті створення євро-азійського нафтотранспортного коридору на базі нафтогону Одеса—Броди—Плоцьк

■ У НОМЕР

Не дочекавшись допомоги від влади, селяни самі провели голубе паливо

Кіровоградська область. У селі Іванківці громадяни, щоб самотужки газифікувати свої оселі, організували спілку «Полум'я». Ініціатором стало подружжя Бібікових, Аліна та Іван. Вулиця Миру, на якій вони проживають, хоч і розташована в центрі, та, на відміну від інших, досі залишалася без газу й асфальту. Справа зрушила з місця, коли створили спілку. До неї ввійшло дев'ять родин. Звичайно, нелегко було спочатку, бо потрібні величезні кошти. Але з допомогою тих, хто повірив у спільні сили, в тому числі і директора агрофірми «Іванківці» Ігоря Бистрицького, який допоміг з транспортом, люди започаткували добру справу. А на прокладанні труб дружно працювали усі спілчани. Першим голубий вогник запалили в помешканні інваліда війни Петра Рубана. Спілчани сподіваються, що до зими у всіх їхніх оселях буде газ.

Петро МЕЛЬНИК.

Хто врятує закарпатське вино?

Ужгород. У неділю з Театральної площі міста стартував автопробіг під гаслом «Врятуймо закарпатське вино!». Автомобілісти пройдуть через Львів, Тернопіль, Хмельницький, Вінницю, Житомир і 19 жовтня фінішують у Києві. Учасники акції хочуть привернути увагу громадськості, влади, журналістів до засилля на полицях наших магазинів низькоякісних вин. А тим часом закарпатське виноробство опиняється під загрозою банкрутства. Із колишніх 25 виноробних підприємств в області функціонує лише 5. Причина — непомірно висока вартість ліцензії на здійснення оптової торгівлі вином. Коштує вона 500 тисяч гривень. Актуальним є й питання легалізації приватного виноробства, яке опинилося поза правовим полем. Учасники акції вважають, що вирішити проблеми можна, лише внісши зміни до законодавства.

Іван ГУДЗОВАТИЙ.

■ БОРГИ

Миру мир!

Господарський суд Запорізької області затвердив мирову угоду, згідно з якою реєстровим кредиторам ВАТ «Дніпроенерго» (з 2001 року перебувало у стадії банкрутства) інвестори повернуть увесь борг обсягом 1,052 мільярда гривень.

Надходження коштів на санаційний рахунок від інвесторів — ВАТ «Павлоградвугілля» і ВАТ «Комсомолець Донбасу» — підтверджено на судовому засіданні. Окрім цього, інвестори зобов'язалися внести 1,01 мільярда гривень у реконструкцію та модернізацію основних фондів ВАТ «Дніпроенерго». Нагадаємо, попередньо мирову затвердив комітет кредиторів підприємства і погодив у відповідних органах державної влади та управління.

Як зазначає прес-служба підприємства, Господарський суд Запорізької області поставив крапку у багаторічній процедурі банкрутства ВАТ «Дніпроенерго», що дасть можливість зберегти цілісність стратегічно важливого об'єкта вітчизняної енергетики. Держава не тільки поверне всі борги підприємства, які воно накопичило за останні роки, а й відновить управління, яке обмежували на стадії його банкрутства.

Людмила ШАПОВАЛОВА.

■ ЦІНИ

У торгівлі гримнуло — і уряд перехрестився

Міністерство економіки пропонує запровадити декларування цінових змін на деякі продовольчі товари більш як на 1 відсоток.

Проект відповідної постанови Кабінету Міністрів вже розмістили на сайті міністерства. Нагадаю, раніше уряд надав облдержадміністраціям (ОДА) право регулювати оптово-відпускні ціни через механізм декларування цін на хліб і вироби з нього, борошно вищого гатунку, яловичину, свинину, м'ясо птиці, молоко, вершкове масло та низку інших товарів. Щоправда, вже після того, як за два місяці роздрібні ціни на вищеперелічені продукти подорожчали на 5,6 відсотка, 9,9 відсотка, 12,8 відсотка, 15,1 відсотка, 14,5 відсотка відповідно. Цінове ж ралі на продовольчому ринку очолили яйця (55,3 відсотка) і олія (43,8 відсотка). Уряд нарешті почув, як у торгівлі гримнуло, і перехрестився. В коментарях високопоставлених чиновників тепер уже йдеться про тенденцію, яка, швидше за все, збережеться до кінця року. Міністр економіки Анатолій Кінах визнав, що інфляція цього року не інакше, як матиме параметри песимістичного сценарію (близько 11 відсотків), що не відкидали під час формування держбюджету на рік нинішній. Про причини зростання споживчих цін вже сказано чимало на всіх рівнях, у тім числі й на міністерському. Найменше при цьому говорять про недолуге державне регулювання, яке цього року завдає більше шкоди, ніж користі. Обмежувати споживчі ціни уряд почав задовго до виборів, тим самим відкладаючи ціновий грім на осінь і формуючи у суспільстві інфляційні очікування.

Людмила НІКІТЮК.

«Фрукти не встигають навіть зав'язатися, сірка опадає на листя, і дерева стоять, як в іржі»

Селище моряків у Маріуполі накрило хмарою пилу. Вугілля осідає на підвіконнях і городах людей, а від сірки сліпнуть тварини і гине врожай. У своїх бідах місцеві жителі звинувачують Маріупольський торговельний порт, де вже не перший рік розвантажують судна з вантажами, від яких іде пил.

— Отут у мене така черешня росла, ягоди — великі й темні були, тепер один стовбур залишився, всохла. А квіти... всі пропали, тільки ромашки чорні видніються, — зітхає маріупольчанка Валентина Юрченко, показуючи спустілий сад у дворі. Через дорогу за високим муром порту працюють крани, а в будинку у Валентини — накриті рушниками каструлі й тарілки. — Інакше не можна, увесь час сиплються сажа й пил, — пояснює жінка і одразу додає: «Сірку просто навпроти вантажать, вона час від часу спалахує, а якщо вітер, то хмара прямо на селище йде. Ми ще в будинок устигаємо забігти чи хусточкою накритися, а тварини весь час на вулиці. У мене собака й кіт здохли, не витримали».

Інші мешканці її підтримують: «У мене постійно ніс закладений, а внучка не може спати, задихається, —скаржиться Любов Захарова. — Про гуркіт від кранів і машин я вже не кажу. Буває, прокинешся вночі, у вікно подивишся, а там —усе чорне, сусіднього будинку не видно. А з городу виходиш: діти чорні, чоловік — як із шахти виліз, одні зуби й очі стирчать». На підтвердження своїх слів демонструє чорні від пилу персики (які тут уже встигли охрестити «негритосиками») і продовжує: «Фрукти іноді не встигають навіть зав'язатися, сірка падає на листя, і дерева стоять, як в іржі».

Усі скарги місцевих жителів щиро дивують заступника начальника порту з експлуатації Юрія Балана. — Дерева і тварини гинуть скрізь, а ми переробляємо сірку вже 14 років, вугілля — 118, і за весь цей час питання про екологічну ситуацію не стояло, — пояснює він. — На території порту діє пост екологічної охорони Азовського моря, вони нас щодня контролюють, беруть пробу води, повітря. З переробки вантажу в них також немає зауважень і претензій.

Попри запевнення портовиків, люди потихеньку пакують речі. Молодій родині із селища переїзд «прописав» лікар дільничний, коли їхня однорічна дитина перестала рости. — Адже коли сірка горить, ми вдихаємо всі ці випари, я не здивуюся, якщо в нас уже легені обпалені, — розповідає Людмила Григорчук, секретар комітету самоорганізації населення «Селище моряків». — І навіть коли сірка не горить, то сиплеться з великої висоти у трюм, а потім піднімається і жовтою хмарою йде на селище. Нам тільки й залишається, що спостерігати за цим.

З її словами не погоджується Юрій Балан. Каже, перед тим, як почати переробляти сірку, порт радився з іноземними і вітчизняними фахівцями: «У нас кожен вагон обладнано спеціальною системою, що захищає від пилу, і створюється водяна плівка, плюс з борту судна подається вода над вагоном, у такий спосіб 70—80 відсотків цього пилу ми збираємо. Небезпека сірки полягає тільки в тому, що вона — легкозаймиста. Але останній такий випадок був десять років тому. А сьогодні 90 відсотків усього вантажу надходять у глуходонних вагонах, там немає люків, рівна підлога, тому там не буває іскри».

Крім того, стверджує заступник начальника порту, робота з вантажами, від яких багато пилу, припиняється за швидкості вітру 10 метрів на секунду, а робота кранів — за 18—20.

Утім, такі заяви в селищі не новина. Людей дивує тільки одне: чому екологічні служби, про які говорить начальство, вони жодного разу не бачили на своїх вулицях? Тоді їх неодмінно почастували б «негритосиками».

Наталя ОВДІЄНКО.



На знімку: мешканець селища моряків демонструє, що буквально за кілька годин стіл у дворі вкриває чорний пил.

Фото автора.

Міліція перевіряє ізраїльського трансплантолога

Управління із боротьби із торгівлі людьми ГУ МВС України в Донецькій області перевірить інформацію про те, начебто ізраїльський хірург Міхаель Зіс, затриманий у п'ятницю в Донецьку, був причетний до незаконних операцій із трансплантації внутрішніх органів на території України. Як розповів журналістам начальник управління Олег Поплавський, 52-річного хірурга, оголошеного Інтерполом у міжнародний розшук, який має подвійне громадянство — Ізраїлю та Молдови, — знайшли в одному із готелів Донецька. До речі, ізраїльтянин і не думав ховатися.

Як повідомляла радіостанція «Німецька хвиля» із посиланням на Державну прокуратуру Ізраїлю, слідство у справі так званих «чорних трансплантологів» з'ясувало, начебто більшість операцій виконувалася в Донецькому центрі трансплантації нирки. Прокуратура оперує медичними довідками, виданими цим центром. Їх нібито виконував хірург Міхаель Зіс, якого позбавили лікарської ліцензії на батьківщині. Зіса називають «головою злочинного угруповання». Керівник Донецького центру трансплантації нирки Віктор Денисов заперечує звинувачення у незаконній трансплантації донорських органів і каже, що Зіс бував у центрі, але лише як особа, яка супроводжувала пацієнтів.

Ліна КУЩ.

Донецька область.

■ ФОТОФАКТ



У постійно діючому музеї Київської міської дирекції «Укрпошти» можна побачити макети поштових станцій, що були на Хрещатику на початку XIX століття.

Фото Сергія КОВАЛЬЧУКА.

Була церква — став собор

На Волині від минулої суботи стало одним собором більше. Цей статус надано збудованій 1997 року церкві Покрови Пресвятої Богородиці, що в Ківерцях.

Архієрейську Божественну Літургію з цієї нагоди провів керуючий Волинською єпархією УПЦ Київського патріархату єпископ Луцький і Волинський Михаїл.

Микола ЯКИМЕНКО.

Попри запевнення портовиків, люди потихеньку пакують речі. Молодій родині із селища переїзд «прописав» лікар дільничний

■ ПІДГОТОВКА ДО ЗИМИ

Прикарпатцям буде тепло, стверджує місцева влада

Івано-Франківська область до роботи в осінньо-зимовий період готова, стверджує ОДА. Та й міністр з питань ЖКГ О. Попов на засіданні уряду 10 жовтня підтвердив, що в регіоні до зими повністю готові житлові будинки, завершено роботи з підготовки котелень та водопровідно-каналізаційних мереж, виконано роботи щодо заміни теплових мереж. Показник розрахунків за спожитий природний газ, за даними ДК «Газ України», на Прикарпатті наразі становить 89%. Також прикарпатці справно розраховуються за спожиту електроенергію —103,5% при середньому показнику по Україні 88,4%.

Дарина НАЗАРЧУК.

Стара Ушиця живе надіями

Це селище міського типу в Кам'янець-Подільському районі Хмельниччини за десять останніх років забуло, що таке тепло в домівках. Так працювала система опалювання. Але нарешті селищу виділили субвенцію. Наразі два багатоповерхові будинки переведено на індивідуальне опалення, на черзі ще п'ять. Стримують завершення робіт тендери, поставка комплектувальних. Наступного року планують облаштувати індивідуальне опалення ще в 11 будинках. Одночасно тут міняють водогін, адже вода приходила в оселі шкідливими азбестовими трубами, які тепер замінять на пластикові.

Віра ШПИЛЬОВА.

Хто гріється на грошах у Львові?

Мешканці 81 будинку, що на балансі Західного оперативного командування, чекають тепла. Вони справно платять за послуги, але будинкоуправління, що обслуговують це житло, заборгували понад сім мільйонів гривень: газовикам, енергетикам, теплопостачальникам. Борги «вибивають» через суд, відтак рахунки часто заблоковані. Тим часом фінансова перевірка показала, що лише 68 відсотків грошей, сплачених мешканцями, потрапили за призначенням. У фінансових звітах будинкоуправлінь фігурують виплати за міжміські телефонні розмови, шкіряні крісла тощо. Львівський міськвиконком, попри ці порушення, вирішив укласти угоду на подачу тепла, якщо гроші, сплачені мешканцями відомчих будинків, одразу надійдуть до постачальників.

Оксана ТЕЛЕНЧІ.

Поки що лише на жовтень

Рівненщині виділено ліміти газу для теплопостачальних підприємств поки що лише на жовтень. Це при тому, що область має майже стовідсоткову попередню оплату за нього. Відтак розпочався технологічний процес пуску тепла до осель. Першими його отримають мешканці будинків, що не мають боргів за теплопостачання, а також лікарні, дитсадки, школи. Влада закликала рівненчан своєчасно розраховуватись, оскільки від цього залежатиме, чи одержить Рівненщина газ на решту опалювального сезону, повідомила пресслужба РОДА.

Олександра ЮРКОВА.

Канікули заощаджують на опаленні

У школах більшості міст Донеччини з понеділка оголошено осінні канікули. Так влада економить кошти на опалення навчальних закладів. Ця традиція з'явилася п'ять років тому. Зокрема, торік в обласному центрі завдяки канікулам на початку та наприкінці опалювального сезону вдалося заощадити 480 тисяч гривень. Ці гроші спрямовуються на розвиток матеріально-технічної бази навчальних закладів.

Тим часом у Донецьку до опалювального сезону підготовлено 317 котельних і майже 5 тисяч будинків. Проведено заміну майже 28 кілометрів систем центрального опалення, ревізія і ремонт понад 1000 кілометрів теплових мереж.

Ліна КУЩ.

■ ФОТОФАКТ



Фото агентства «Прес-КІТ».

На військовому майданчику аеропорту «Бориспіль» відбулася урочиста зустріч українських миротворців, які повернулися додому із Косово.

Балон з «наркосюрпризом»

Міжнародну злочинну організацію, причетну до контрабанди героїну з однієї з країн Центральної Азії в Україну, ліквідували працівники Служби безпеки у Миколаївській і Луганській областях. Одного учасника наркогрупи затримали під час переміщення 3,5 кілограма героїну з території Росії на Луганщину: наркотик сховали в порожньому автомобільному газовому балоні. Лідера злочинної організації разом зі спільником затримали в Миколаївській області. Для проведення операції за кордоном залучено можливості правоохоронних органів іноземних держав.

Алла АНТІПОВА.

Луганськ.

■ СВІТ КОРОТКО

ІРАК

У Багдаді застрелено журналіста «Вашингтон Пост»

32-річний Саліх Саїф Алдін став першим журналістом «Вашингтон Пост», який загинув в іракській кампанії. Його вбили під час завдання у кварталі Садія, де Алдін опитував місцевих жителів про зіткнення між бойовиками і силами правопорядку. Раніше репортерові вже погрожували: у 2005 році Саїф Алдін одержав листа з вимогою покинути журналістику й виїхати з міста Тікріта під загрозою смерті. Через якийсь час його побили двоє невідомих. Пізніше Саїф Алдін переїхав до Багдада.

Тим часом американські військові стверджують, що за останні три місяці по іракській Аль-Каїді було завдано «нищівних і непоправних» ударів. Про це свідчать, за їхніми відомостями, зниження терористичної активності в Іраку вдвічі, а також зменшення потоку бойовиків, що прибувають із Сирії.

ІЗРАЇЛЬ

Проти прем'єра порушили кримінальну справу

Проти глави ізраїльського уряду Ехуда Ольмерта порушено кримінальну справу за підозрою у зловживанні службовими повноваженнями. Зокрема, буде встановлюватися його роль у наданні урядового гранта в 2001 році. За 30-річну політичну кар'єру Ольмерт не раз обвинувачувався в корупції, однак обвинувачення жодного разу не були доведені. Нині також розслідується справа про купівлю ізраїльським прем'єром будинку за ціною нижче ринкової.

СЕРБІЯ

Не домовилися про статус Косово

Представники влади Сербії і Косово не змогли вирішити питання статусу краю на перемовинах, що пройшли в Брюсселі. Однак вони домовилися знову зустрітися 22 жовтня 2007 року. Під час переговорів сербська влада знову підкреслила свою позицію, з якою представники Косово не погодилися. Тим часом 10 грудня минає останній термін, установлений ООН для розв'язання цієї проблеми. Якщо в цей день згоди не буде досягнуто, може виникнути міжнародний скандал і навіть військовий конфлікт, оскільки етнічні албанці, підтримувані США і більшістю країн ЄС, хочуть повної незалежності і мають намір в однобічному порядку оголосити про неї. А Сербія, котру підтримує Росія, пропонує автономію.

Сто вареників за чотири хвилини

Саме стільки часу знадобилось 26-річному Тарасові Дзюбі, щоб перемогти у світовому чемпіонаті з поїдання вареників. Змагання шість років тому було започатковано у Сполучених Штатах Америки емігрантами з України. А цьогорічний фінал пройшов у Хмельницькому. Основна «битва» за звання чемпіона світу розгорнулась між українцями та американцями. Кожен із учасників повинен був якомога швидше з'їсти сто вареників. Їх можна було жувати, просто ковтати, запивати чим-небудь чи змащувати сметаною.

Ірина КОЗАК.

Хмельницький.

Пам'ятник матросам-потьомкінцям відкрили вдруге

У неділю на Митній площі відбулася церемонія відкриття монументальної скульптурної композиції «Потьомкінцям — нащадки». Раніше пам'ятник стояв на Катерининській площі. Нині його передислокували до головного входу в Одеський торговий морський порт. За словами начальника управління охорони об'єктів культурної спадщини Одеської міськради Володимира Мещерякова, нова прописка пам'ятника виявилася ідеальною — поруч розміщено погруддя матроса-потьомкінця Григорія Вакуленчука. До того ж саме в порту проходили у 1905 році революційні події, пов'язані з повстанням на броненосці «Потьомкін». Фінансування переносу монумента взяв на себе депутат одеської міської ради Руслан Тарпан. З особистих коштів він заплатив мільйон гривень.

В'ячеслав ВОРОНКОВ.

Привіт від Остапа Бендера

Четверо працівників приватної комп'ютерної фірми з Хмельницького «нагріли» селян із села Гуменці на 900 гривень. Шахраї розказували, що проводиться обов'язкова Інтернет-реєстрація, для чого слід їхати до обласного центру та викласти 30 гривень за процедуру. Прибульці ж пропонували людям допомогу за нижчу ціну — усього по десятці з кожного члена родини — тож довірливі люди витягали зі схованок червінці. У процес реєстрації втрутилася сільський голова Інна Абдулкадирова — аферистам довелося повернути гроші.

Цікаво, що сайт комп'ютерної реєстрації і справді існує, однак обов'язку для громадян включати до нього не передбачено. Тож начальник слідчого відділення райвідділу внутрішніх справ Леонід Богуцький застерігає: не слід бути надто довірливими.

Вл. інф.

Хмельницька область.

«Зелені кашкети» облаштовують гуртожиток для нелегалів

За півроку у пункті тимчасового тримання нелегальних мігрантів «Павшине» поблизу Мукачевого побували більш як дві тисячі непроханих гостей. Тут їх «розквартировують» до з'ясування особи та оформлення документів для повернення на батьківщину.



Це єдиний в Україні заклад, де незаконних мігрантів можуть утримувати до півроку, облаштований на території одного з військових підрозділів.

До справи долучилися й неурядові організації. Завдяки їхній допомозі встановлено додатковий котел опалення, таксофони, електробойлери, облаштовано їдальню, душову кімнату і майданчик для прогулянок. Приміщення відремонтовано, встановлено систему відеоспостереження.

Днями Державна прикордонна служба презентувала оновлене «містечко». Нині в ньому утримують близько 300 нелегальних мігрантів. Переважно — вихідців з Індії, Пакистану, В'єтнаму й Афганістану. З настанням перших холодів охочих потрапити у теплу й ситу Європу, як правило, різко збільшується.

У презентації оновленого пункту взяли участь представники обласної та мукачівської районної влади, Міжнародної організації з міграції, благодійного фонду «Карітас», міжнародного фонду «Регіон Карпати-Ніка», Товариства Червоного Хреста, Держкомнацрелігії та МВС. Вони допомагають прикордонникам у вирішенні проблем утримування нелегальних мігрантів. Та «зелені кашкети» просять нарешті виконати постанову Кабміну, згідно з якою «Павшине» мали передали у відання Міністерства внутрішніх справ. До речі, на Закарпатті вважають, що місце розташування закладу вкрай невдале. Поруч — кордони чотирьох держав Євросоюзу, тож затримані порушники кордону з легкістю можуть повторити свою спробу. Щоб зменшити потік нелегалів, слід поставити надійніші заслони на східних рубежах України.

Іван ГУДЗОВАТИЙ.

Закарпатська область.

На знімку: вдома — добре, а у гостях — краще?

ДЕНЬ
ВІВТОРОК, 16 ЖОВТНЯ 2007 ■ № 186 (4186)

В одному з приватних будинків села Семаківці Коломийського району Івано-Франківської області під час запалювання печі стався вибух газу. Постраждали троє — мати і двоє дітей.

В Україні активно користуються Інтернетом кожні 12 із 100 жителів, *повідомляють у Держзв'язку*



Записано альбом стрілецьких пісень

Івано-Франківськ. До 65-річчя УПА в івано-франківській студії «На майдані» вийшов компакт-диск стрілецьких і повстанських пісень у виконанні Михайла Кривеня — народного артиста України, професора Інституту мистецтв Прикарпатського національного університету імені Василя Стефаника. Збірка має ліричну назву «Послухай, кохана дівчино» і містить 19 пісень, тематика яких — воєнні походи і бої, розлука з рідними, мрії, сподівання і розчарування повстанців. Ще з 80-х років Михайло Кривень включав повстанські пісні у свій репертуар, а тепер оформив їх у збірку, додавши й сучасні композиції ліричо-патріотичного змісту на вірші Дмитра Павличка, Михайла Андрусяка, Ольги Бабій, музику до яких написали композитори Анатолій Серемчук, Леся Соболевська, Лук'ян Вардзарук. Михайло Кривень каже, що і далі працюватиме над поверненням народу забороненого раніше пласту пісенного багатства. Простору для цього чимало, адже, за його словами, повстанських і стрілецьких пісень було створено близько 500.

Дарина НАЗАРЧУК.

Напад на кримську сотню

Сімферополь. У день 65-річчя створення УПА її прихильникам не дали покласти квіти до пам'ятника Тарасові Шевченку в Сімферополі представники «вітренківців», комуністів, «Союзу совєтських офіцерів», місцевої Російської общини. Акція патріотів закінчилася бійкою з майже сотнею «лівих». Під час 20-хвилинного протистояння, яке припинила міліція, останнім вдалося відібрати в учасників ходи національний прапор і розірвати його. Отож букети довелося покласти до іншого монумента — правозахиснику генералу Григоренку, біля якого й провели мітинг шани патріотів України та помолилися у свято Покрови.

Віктор ХОМЕНКО.

Славили Бандеру під музичний супровід комуністів

Житомир. Минулої суботи житомиряни здивовано озиралися: у центрі міста тротуаром йшла колона молоді з прапорами партії «Свобода» під... радянські патріотичні пісні. Придивившись, здогадувалися, у чому річ. Дорогою рухалася машина з прапором Компартії України і гучномовцем, що й забезпечувало такий «музичний супровід». А почалося відзначення 65-річчя УПА з мітингу комуністів, на якому вони гнівно засуджували націоналізм. Затим шанувальники ідей Леніна з піснями і вигуками «Ганьба!» провели прихильників Бандери до місця, де ті славили УПА. На обох зібраннях кількість присутніх вимірювалася не тисячами і навіть не сотнями, а десятками. Відрізнялися обидва мітинги тим, що на одному були тільки ветерани, на іншому — молодь студентського віку.

Олексій КАВУН.

■ **ФОТОФАКТ**

В День українського козацтва у Львові архієпископ УГКЦ владика Ігор Возняк взяв участь у відкритті першої частини пам'ятника провіднику Організації українських націоналістів Степанові Бандері.



Фото Володимира ПЕСЛЯКА (Укрінформ).

Йде армія нескорених, ця армія — УПА

У Національному палаці «Україна» відбувся урочистий вечір, присвячений 65-річчю створення Української повстанської армії. Він позначився аншлагом і надзвичайно потужною енергетикою, притаманною початку дев'яностих років — «9 валу» національного піднесення.


Фото Сергія КОВАЛЬЧУКА.

На початку вечора присутні хвилиною мовчання вшанували пам'ять загиблих від вибуху газу в Дніпропетровську.

Урочистості відкрив Президент Віктор Ющенко. Він привітав ветеранів УПА з ювілеєм найважливішими й давно очікуваними від глави незалежної держави словами: «Я рішуче й однозначно наполягаю на державному визнанні ветеранів українського підпілля і звертаюся до нового парламенту України і майбутнього уряду — ухвалити це рішення». Віктор Андрійович звертався не лише до присутніх у залі, а й до всієї нації, пояснюючи важливість встановлення історичної правди про діяльність війська, «котре стало непереможною, нескореною і однією з найтрагічніших армій ХХ століття».

Воїни УПА стали на боротьбу проти двох головних ворогів — нацизму та комуністичного терору. Вони об'єднали людей різних національностей і різних політичних поглядів. «Цей факт є принципово важливим для розуміння визвольного характеру боротьби повстанців», — наголосив Президент. Держава і суспільство в боргу перед цими людьми, бо «Україна не повинна і не може ділити ні своїх ветеранів, ні їхні долі, ні їхню любов до рідної землі». Віктор Ющенко вірить, що «найвищим торжеством мудрості нашої нації стане спільна і чиста пам'ять про минуле...».

Подаючи приклад такого шанобливого ставлення до пам'яті, Президент присвоїв звання Героя України із врученням ордена Держави головному командиру Української повстанської армії, генерал-хорунжому Роману Шухевичу. Як зазначено в указі, «За видатний особистий внесок у національно-визвольну боротьбу за свободу і незалежність України...(посмертно)». Нагороду одержав син головнокомандувача Юрій Шухевич.

Високими державними відзнаками удостоєно і багатьох, на щастя, живих ветеранів. Деякі з них ледь піднімалися на сцену, і Віктору Андрійовичу доводилося всупереч «протоколу» квапитися їм назустріч і вислуховувати слова подяки тет-а-тет, а не у мікрофон. Це було набагато щиріше, ніж звична казенна церемонія нагородження.

Втім, колишні повстанці у виступах на вечорі дякували не за ордени їхнім побратимам, не за майбутні пільги, а за рішучу позицію Президента й очікувану готовність нової влади «визнати правду, історичну справедливість, а не підступні міфи про неї». Звертаючись до присутних у залі лідерів політичних сил, голова Всеукраїнського братства ОУН—УПА Михайло Зеленчук сказав: «У кріївках не було партій. Ми боролися за Україну». Такої само «унісонної» позиції чекають ветерани і від нинішнього партійного «багатоголосся».

...Вони справді переможці. Бо державний прапор нашої країни має синьо-жовті барви — кольори, що вели їх у бій. Бо наш герб — тризуб, знак їхньої відваги. Бо Україна здобула незалежність, за яку вони боролись і гинули. Бо живий національний дух — найважливіша риса їхньої нескореності. Тоді чому ми продовжуємо смикати трагічну сторінку — визнавати УПА чи ні? Відповідь уже дала історія. Вони почали в сорокових, ми продовжили в дев'яностих...

Зранку відбувся марш за визнання Української повстанської армії, учасники якого пройшли від пам'ятника Тарасу Шевченку до Софійської площі. І хоч вони ще не знали про присвоєння командиру УПА звання Героя України, проте для них він завжди був справжнім героєм, про що свідчило гасло «Роман Шухевич — герой України». Спочатку планувалося, що марш пройде через Хрещатик, майдан Незалежності та більшість центральних вулиць Києва, проте напередодні Окружний адміністративний суд Києва, розглянувши адміністративний позов Київської міської державної адміністрації до Всеукраїнського об'єднання «Свобода», заборонив проводити його в центрі міста. До слова, рішення про заборону проведення маршу було прийнято одночасно з оприлюдненням на офіційному сайті Президента Указу «Про відзначення 65-ї річниці створення Української повстанської армії», згідно з яким Київській міськдержадміністрації доручалося «розробити за участю громадськості заходи щодо відзначення 14 жовтня 2007 року 65-ї річниці створення УПА». Відтак лідер «Свободи» Олег Тягнибок заявив, що «Київська адміністрація фактично є в змові з так званими лівими силами, оскільки щойно ми подаємо заявку на якийсь маршрут, відразу ліві подають заявку на акції в той самий час, у тому самому місці». А це означає, що 7 листопада вже праві сили можуть подати свої заявки на проведення акцій біля пам'ятника Леніну.

Незважаючи на це, ветерани УПА, які зібралися на Софіївському майдані для участі в урочистому вічі, були дуже задоволені тим, що це свято нарешті відзначається на державному рівні. Біля стін Святої Софії відбувся молебень за бійців УПА, котрі загинули за незалежність України, виступили ветерани, представники влади, діячі культури і мистецтв.

Всіляко протидіяти проведенню маршу УПА обіцяли прогресивні соціалісти та комуністи. Компартія, зокрема, заявила, що вважає підписання Президентом указу про святкування 65-ї річниці створення УПА «реабілітацією пронацистських формувань, які в роки Другої світової війни присягнули на вірність гітлерівській Німеччині, вели збройну боротьбу проти власного народу» та що це «пряме порушення Ющенком Конституції України в частині пропаганди та підтримки на державному рівні ідеології, яка засуджена світовим товариством і Нюрнберзьким трибуналом».

Утім, документи свідчать, що насправді пакт Ріббентропа-Молотова, котрим було розв'язано Другу світову війну, підписував не Бандера і не Шухевич та що створена у 1942 році УПА не тільки не присягала на вірність гітлерівській Німеччині, а навпаки — закликала до боротьби «за повне звільнення українського народу від більшовицького і німецького іга, за побудову Української Самостійної Держави».

Так само відомо, що в документах Нюрнберзького трибуналу ніде й ніколи не згадувалася УПА, як злочинна організація, але цей міф у проміжках між скандуванням гасла «Сталін, Берія, ГУЛАГ» продовжували повторювати представники лівих сил, які зібралися 14 жовтня біля пам'ятника Леніну. Стосовно ж заяв про «війну УПА з власним народом», то, дякувати Богу, сьогодні розсекречено чимало документів з архівів самого НКВД-НКГБ, які чітко свідчать, що саме радянські спецслужби, прагнучи скомпрометувати УПА, створювали спецгрупи, котрі діяли під виглядом боївок УПА. Наприклад, у «цілком таємній» доповідній записці наркома внутрішніх справ УРСР В. Рясного наркому внутрішніх справ Л. Берії про діяльність спецгруп під виглядом УПА від 26 липня 1945 року зазначається, що «станом на 20 червня 1945 року всього в західних областях України діє 156 спецгруп із загальною кількістю учасників у них 1783 особи». Згодом кількість таких провокативних спецгруп зросла до 346. А про методи «роботи» спецгруп МГБ, що маскувалися під відділи УПА, свідчить також «цілком таємна» доповідна військового прокурора військ МВС українського округу полковника Г. Кошарського секретареві ЦК КП(б) У М. Хрущову від 15 лютого 1949 року, в якій прокурор робив висновок, що «дії спецгруп МГБ мають яскраво виражений бандитський характер», а їх жертвами «часто є особи, не причетні до українсько-бандитського націоналістичного підпілля». Оце і є відповіддю на звинувачення, що УПА «вела боротьбу проти власного народу».

Людмила КОХАНЕЦЬ,
Сергій ЛАВРЕНЮК.

«Простіть нас, вояки...»

Святкування річниці Української повстанської армії на Турійщині, де у часи Другої світової війни була створена так звана Волинська Січ, уже давно стало традицією для місцевого люду. А цьогоріч тут уперше пройшов зліт ветеранів УПА краю.

У лісовому урочищі «Вовчак», у якому наприкінці 1942 та на початку 1943 років групувалися українські повстанці, а згодом знаходились штаб округу УПА «Турів», напрямку «Північ», старшинська школа та база січі, до 65-річчя Української повстанської армії встановили пам'ятник учасникам визвольних змагань за незалежність України. На триметровій стелі з суцільного дуба, увінчаній хрестом і написом «Слава Україні» — чоловіча та жіноча долоні — так автор пам'ятника, волинський скульптор Дубенчук, потрактував духовне кредо оборонців краю: «Захисти і пригорни».

Лише три десятки ветеранів з усієї області змогли приїхати в урочище віддати шану своїм побратимам, поклисти квіти до пам'ятника та могил і помолитися під час панахиди. Про те, що їх, нескорених, але не визнаних і досі на державному рівні оборонців рідної землі, потрібно всіляко підтримувати і берегти, говорили на урочистому мітингу всі — від школярів до представників влади. Провина перед цими людьми — ось що найбільше відчувалося у натовпі учасників мітингу у «Вовчаку». Та чи відчувають цю провину ті, хто донині стоїть на заваді офіційного підтвердження правди про вояків Української повстанської армії? Тож насамперед до дітей наших і онуків звернені поетичні рядки уродженця сусіднього села Ревушки, а нині жителя Одещини Олексія Луцюка, написані на стенді при в'їзді в урочище «Вовчак»:

«І на щоці сльоза скупа:
Простіть нас, вояки УПА...»

Юрій ЗИЛЮК.
Волинська область.

«Україна не повинна і не може ділити ні своїх ветеранів, ні їхні долі, ні їхню любов до рідної землі»

Вибух розірвав десятиповерхівку навпіл

(Початок на 1-й стор.).

Як було з'ясовано згодом, мешканці будинку телефонували до газової служби через незрозумілу їм поведінку газових плит у квартирах, які під час включення газової горілки «фонтанували» вогнем. Нібито відчували і запах газу. Але генеральний директор ВАТ «Дніпрогаз» Ігор Іванков згодом повідомив, що в його диспетчерській службі не зафіксовано жодного звернення того трагічного дня щодо витоків газу. Також дехто з мешканців нібито бачив напередодні вибуху біля газово-розподільчої колонки «Міцубісі» та трьох молодиків, які щось «регулювали». Правоохоронці мовчать. Отже, на сьогодні головна версія трагедії — некероване збільшення в газовій магістралі тиску в 20—50 разів. Прокурор області Володимир Шуба повідомив, що порушено кримінальну справу за ст. 196 Кримінального кодексу України за фактом необережного знищення або пошкодження майна й вже триває слідство.



Постраждалі: все цінне з собою.

Пошуки із загрозою для життя

Аварійно-пошукові роботи загрожують життю рятувальників. Через провисання залізобетонних плит і можливість падіння інших під'їздів, складно було діставатися до квартир, де ще кликали на допомогу. Але вдавалося рятувати. Завали, що закрили підходи до пошкоджених під'їздів, також не давали змоги активно включати потужні технічні засоби й доводилося працювати вручну. На місці події перебували голова облради Юрій Вілкул, міський голова Іван Куліченко.

— Ми вирішили негайно розселити постраждалих громадян у восьми готелях, забезпечити їх триразовим харчуванням, надати фінансову та медичну допомогу й усі без винятку одержать квартири, — заявив журналістам в. о. голови ОДА Віктор Бондар. —Створено оперативний штаб, де працює урядова надзвичайна комісія.

Потім тут з'явилися ще кілька штабів, зорганізованих, зокрема, БЮТ і «Громадою». Вони надавали, зокрема, психологічну та юридичну допомогу. До 147 дніпропетровських рятувальників із розшуковими собаками та 25 одиницями техніки долучилися фахівці Криворізького та Марганецького воєнізованих гірничорятувальних загонів МНС України, шахтарі-рятувальники з Павлограда, працівники ДАІ, ДПС, вибухотехніки облУМВС, внутрішні війська зі своєю потужною технікою, УСБУ та 60 медиків «швидкої допомоги» з центру екстреної медицини катастроф, співробітники облавтодору, комунальних служб та бійці від ГУ МНС України в Запорізькій області. До речі, у руїнах знайдено та заактовано 99,5 тисячі гривень та 20 тисяч американських доларів.

Постраждалі вимагали від прем'єра письмових гарантій одержання житла

У Дніпропетровськ за дорученням Президента України Віктора Ющенка прибув прем'єр Віктор Янукович і міністр палива й енергетики Юрій Бойко. Керівник уряду озвучив цифру екстреної допомоги в 5 мільйонів гривень з держбюджету, куди долучаться 3,5 мільйона з міського та один мільйон — із обласного. Під час зустрічі прем'єра з постраждалими вони блокували його вихід із приміщення оперативного штабу, вимагаючи надати письмове підтвердження про гарантії держави в одержанні ними житла.

— Моя сім'я залишилася без нічого, і як нам жити далі, — витирає сльози Ганна Іванівна. — Ми боїмося, що про нас забудуть після цього лиха.

Лідерка БЮТ Юлія Тимошенко також з'явилася на місці трагедії та заявила, що передача державою таких важливих структур, як «Дніпрогаз» у приватні руки є невмотивованою, бо ті намагаються не вкладати коштів у розвиток, а лише економити їх на технологічному забезпеченні та обслуговуванні газових систем. Вона переконана, що їхню роботу треба ретельно унормувати законодавчими актами, або повернути в руки державі. Розслідування кримінальної справи пообіцяла контролювати.

Триває розбирання завалів, вивезення бетонних уламків, яких там залишилося майже 2000 тонн. Журналістів насторожує відсутність та дозованість інформації, бо її двічі на день озвучує лише пан Шуфрич як член урядової комісії. Зазвичай в загальних рисах, без будь-якої конкретики про реальний стан. Тож усі посадовці, до котрих ми звернулися в міській раді, категорично відмовилися надати свої коментарі про ведення рятувальних робіт.

Дніпропетровська філія банку «Кредит-Дніпро» виділила 100 тисяч гривень на ліквідацію аварії та відкрила спеціальний накопичувальний фонд допомоги потерпілим. ВАТ «Ощадбанк» також відкрив банківську лінію допомоги. Ось її реквізити: «Фонду допомоги постраждалим від вибуху газу по вулиці Мандриківській» в Дніпропетровському обласному управлінні ВАТ «Ощадбанк» — рахунок 260083015278, код банку 305482.

Михайло СКОРИК.

Дніпропетровська область.

Біда об'єднує

Полтавські рятувальники допомагають у Дніпропетровську.

Як повідомили кореспонденту «Голосу України» в прес-центрі МНС України в Полтавській області, до Дніпропетровська на місце трагедії спрямовані автомобільні вишки й автокрани з екіпажами рятувальників.

Дмитро СКОБЕЛЬСЬКИЙ.

Полтавська область.

Ця трагедія — найстрашніша

Загалом такі вибухи, але зі значно меншими втратами, — статистика:

Вересень 2004 року. Московський район Харкова. Через витік газу стався вибух у квартирі 9-поверхового будинку. Зруйновано перекриття в оселі й вибито шибки на трьох поверхах. Постраждала жінка, яку було госпіталізовано з опіками 80 відсотків тіла.

Жовтень 2004 року. Селище Ювілейне, що в Луганську. Потужний вибух побутового газу зруйнував під'їзд будинку. Загинуло п'ятеро людей, з них двоє — дітей. Причиною вибуху визнано старіння металу газової труби в одній із квартир.

Березень 2005 року. Тетерів, Київська область. У приватному будинку загинуло двоє людей. Причина — витік газу через щілину на стиках газових труб.

Лютий 2006 року. Два вибухи в Луганську. Перший — у приміщенні фірми. Загинув один працівник, сімох — госпіталізовано. Другий вибух — у житловому будинку. Загинуло четверо людей. Газопровід середнього тиску було пошкоджено через промерзання грунту на глибину одного метра. Газ потрапив до підвалів будинків.

МНС радить і попереджає

Якщо ви відчули запах газу:

— у жодному разі не вмикати світло, не запалювати сірники або запальнички;

— відкрити вікна і перекрити вентилі газу;

— викликати службу газу;

— якщо джерело витоку невідоме, залишити приміщення до приїзду працівників служби газу;

— якщо ситуація вже некерована (вогонь у квартирі, на трубі зірвало вентиль), то, якщо це можливо, взяти необхідне: документи, одяг. Треба якнайшвидше повідомити сусідів і покинути будинок, а потім викликати службу газу і МНС;

— виконувати рекомендації служби газу і не намагатися власноруч усунути проблему.

П'ятиденка важких запитань

■ **БАЛАНС ТИЖНЯ**

• Зростання промвиробництва у вересні, за повідомленням Держкомстату, уповільнилося до 8,4 відсотка проти аналогічного періоду минулого року — перші ролі вже не за сировинними галузями.

• НАК «Нафтогаз України» поверне борг росіянам за рахунок податкових пільг і транзиту — про «чисто» російський тиждень.

• Опалювальний сезон розпочався, але тепло прийшло не в усі оселі.

Уповільнення промислового розвитку триває не перший місяць. Почасти це пояснюється високою базою порівняння — з другої половини минулого року почали істотно зростати індекси промисловості і ВВП. Але головне — зниженням обертів металургійної галузі з 11,3 відсотка у січні—серпні до 10,5 — у січні—вересні, деревообробної — з 25,4 відсотка до 24, будівництва і виробництва скловиробів — з 20,1 до 19,1, тощо. Активне життя тривало на машинобудівному полюсі, частка якого зросла до 24,9 відсотка. Причому високі темпи спостерігалися у виробництві верстатів, енергетичного і транспортного устаткування. Це свідчить про позитивну тенденцію зміни лідерів — сировинні галузі поступаються лідерством переробним, з більшою часткою доданої вартості, що покращує якість промислового поступу, надає додаткові кошти у фонд заробітної плати, дозволяє створювати нові робочі місця. Тому й маємо, з одного боку, нарощування експорту продукції машинобудування в Росію (25,5 відсотків від загального обсягу експорту за всім місяців), з другого — потужний імпорт в країну високотехнологічної продукції, необхідної, зокрема, для впровадження енергозберігаючих технологій. А вони ой як знадобляться! Невизначеність обсягів та цін на природний газ у 2008 році для промисловості залишається дотепер найбільш актуальною проблемою. Обіцянка «Газпрому», що Україна одержить справедливу ціну, викликає в керівників металургійних та хімічних комбінатів скептичний усміх і пряме запитання: «А це скільки?»

На правдиву відповідь минулого тижня розраховували хіба що наївні. Дякуючи претензіям «Газпрому», тиждень став «чисто» російським. Не залишала думка, що мене, як споживача, словами мого сина, брутально розводять. Спершу від країни і «Нафтогазу України», зокрема, «Газпром» завимагав якісь борги, хоча і країна, і НАК з російським монополістом не мали прямих ділових угод. Далі — ще цікавіше. Заяви прем'єр-міністрів російського Віктора Зубкова і українського Віктора Януковича свідчать, що «Газпром» віддіде 8 мільярдів кубометрів газу в рахунок боргу «Росукренерго» у $1,2 мільярда, кожну тисячу кубометрів віддамо за $150. Нехай половину цього обсягу реалізують на нашому ринку за ціною $130, однак виручка від продажу другої половини в Європі може становити близько $500 мільйонів, до того ж цими грішми «Газпрому» не доведеться ділитися з «Росукренерго». Це легко підрахували навіть деякі російські ЗМІ. І важко не погодитися з експертами, які розцінили вимогу «Газпрому» як політичний тиск, а простіше кажучи, як намір попередити ймовірні кроки майбутнього українського уряду з ліквідації наявної схеми надходження газового імпорту. Поза тим, ламати її до 2009 року ніхто не збирається.

Гроші в їхній кишені не обходять. Як бути з іншим? Зараз наші підземні газосховища (ПГС), які є невід'ємною частиною газотранспортної системи, фактично заповнені імпортним газом, за зберігання якого платять українські споживачі — промислові підприємства. Зрозуміло, що і «Укргазенерго», і «Росукренерго» активно закачували у наші ПГС блакитне паливо з метою збільшити можливості його реекспорту в зимовий період і тому, що своїх бракує. До слова, торік, коли сувора зима змусила Європу підняти споживання газу, саме наші ПГС дозволили заробити «Газпрому» надзвичайні прибутки. Отже, схоже, тепер «Газпром» не несе жодних витрат на зберіганні свого блакитного палива до слушного моменту і одержує можливість торгувати ним на внутрішньому ринку України. Дарма що ця функція закріплена виключно за «Укргазенерго», юридичні тонкощі утрясуть, а ні — то матимемо дефіцит газового балансу. В разі, якщо азійський газ таки подорожчає для Росії на $50, що дуже ймовірно, справедливі ціни на природний газ від «Газпрому» можуть і не відповідати нашим уявленням про справедливість.



Тепер про не меншу дивину. Хто б подумав, що, маючи Міністерство житлово-комунального господарства і навіть одноіменну Академію, уряд буде вимушений констатувати, що під загрозою зриву своєчасний початок опалювального сезону в 21 області. Причина, за словами міністра палива та енергетики Юрія Бойка, у величезних боргах підприємств теплокомуненергетики перед НАК «Нафтогаз України». На його думку, левову частку боргів формують орендарі цих підприємств ТКЕ. Так, заборгованість «Нафтогазу України» перед «Росукренерго» становить $700 мільйонів, з яких 400 завинила ТКЕ, а 300 — різниця в цінах, за якими НАК купує імпортний газ і продає його теплопостачальним компаніям. У злісні неплатники на урядовому засіданні потрапили Херсонська, Закарпатська і Дніпропетровська області, в яких рівень проплати не перевищує 57 відсотків. Звідси розумна пропозиція ДК «Газ України» почасти перейти на давальницьку схему постачання газу. Звалили провину на голів облдержадміністрацій. Ті розцінили звинувачення як політичний наклеп. На якомусь телеканалі політичні опоненти влаштували дискусію з приводу того, як посилити вплив голови облдержадміністрації на стан каналізаційної мережі. Партійних справ додається на очах.

А, якщо серйозно, то цілком очевидно, що для погашення боргів ТКЕ не вистачить навіть позапланової сплати житлово-комунальних послуг населенням, адже йдеться про 2 мільярди гривень! Тому спершу треба знайти відповідь на те, чому міста сидять без грошей, а сім'ї без тепла і гарячої води. Чи не тому, що влада не спромоглася оптимізувати механізм тендерних закупівель? Чи не тому, що житлово-комунальна сфера утримується на місцях переважно з мінфінівських трансфертів, а не власних доходів? Чи не тому, що міністерські крісла та академічні звання заступають повсякденні проблеми громадян?

Людмила ШАПОВАЛОВА.

У столиці до опалення підключено майже 40% житлових будинків *(Київенерго, УНІАН)*

В Яремчі пограбовано філію одного з банків. Грабіжники втекли, прихопивши майже 30 тис. доларів, ***повідомляє наш власкор Дарина НАЗАРЧУК***



■ НОВИНИ

Відкрито меморіальну дошку видатному керівникові області

Миколаїв. У рамках святкування 70-річчя від дня заснування області на будинку, в якому десять років проживав перший секретар обкому КПРС Володимир Васляєв, відкрито меморіальну дошку.

За часи його керівництва Миколаївщина досягла вагомих результатів у розвитку суднобудування, атомної енергетики, хімічної промисловості, сільського господарства. Саме на цей період припадає розквіт області як промислового регіону. Тут побудовано понад двадцять великих підприємств та інших важливих об'єктів.

Ініціатором встановлення пам'ятної дошки виступив в. о. голови облдержадміністрації Олексій Гаркуша, який вважає Володимира Васляєва зразком справжнього керівника, вмілого господарника та політика. «Я сприймаю його як близького мені за духом керівника, — зазначив Олексій Гаркуша. — Адже, як і він, вважаю людяність головною якістю для керівника. Саме цих якостей деяким нинішнім керманичам не вистачає. Володимир Васляєв завжди незримо присутній, я намагаюся робити так, як, можливо, зробив би він».

Миколаївський міський голова Володимир Чайка підтримав пропозицію Олексія Гаркуші — у наступному році встановити пам'ятник Володимиру Васляєву на вулиці, що носить його ім'я.

Олена ІВАШКО.

До ювілею героя земляки облаштували музей

Тернопільська область. Герой Радянського Союзу підполковник Ярослав Горошко вижив в Афганістані сам і допомагав у цьому бійцям. Товариші по службі згадують, що підрозділ, який він очолював, зазнав найменших втрат. Однак сам герой не вберігся вже у мирні дні: він загинув за загадкових обставин. На початку жовтня йому виповнилося б п'ятдесят. У селі Борщівка Лановецького району на Тернопільщині зібралися рідні, друзі, бойові товариші, односельці, щоб вшанувати пам'ять земляка. У рідній школі відкрито музей Ярослава Горошка. Його експозиція поповниться матеріалами, які привезла делегація Головного управління розвідки Міноборони України, нещодавно виданими книгами про бої в Афганістані, де є сторінки і про Ярослава Горошка. До речі, сини героя Павло та Іван також стали військовими. А його батько Павло Кіндратович Горошко є давнім шанувальником «Голосу України».

Любов ЛЕВИЦЬКА.

Інформаційна індустрія на службі в освіти

Хмельницька область. Книгозбірня Кам'янець-Подільського державного університету відзначила своє 90-річчя міжнародною науково-практичною конференцією. З часу заснування бібліотека переживала разом з національно-освітнім закладом, що постав за наказом гетьмана Скоропадського, і величні, і трагічні часи. 1918—1920 роки, період становлення одного з перших українських університетів, були тріумфальними. Згодом були два закриття, дві реорганізації, вивезення частини бібліофонду до Польщі. Повоєнному поколінню бібліотекарів довелося заново відроджувати фонди, каже директор бібліотеки, кандидат історичних наук, професор Віктор Прокопчук.

Першим керівником університетської книгозбірні був Степан Сірополко — відомий діяч української просвіти та основоположник вітчизняного бібліотекознавства й книгознавства. 1923 року бібліотека отримала статус наукової. Виконуючи функції філії Української книжкової палати, вона поповнювала її фонди примірниками кожної виданої книжки. Майже 50 років очолював знану бібліотеку авторитетний фахівець Йосип Іванович Токар. Його старанням вона посіла друге місце серед бібліотек педвузів України. Нині у фонді книгозбірні — понад 910 тисяч документів. Їх поповнюють навіть із-за кордону. Приміром, 43 тюки цінної словникової та історичної літератури переслав українець із Америки Євген Паранюк. Усе це своєрідна інформаційна індустрія, що служить національній освіті.

Віра ШПИЛЬОВА.

Нагорода за пошук правди

Луганськ. Доцента Східноукраїнського національного університету ім. В. Даля Ірину Магрицьку нагороджено орденом княгині Ольги 3-го ступеня. Майже сім років вона займається темою голодомору 1932—1933 рр. в Луганській області. Останнім часом науковець організувала п'ять експедицій до районів, які постраждали найбільше, зі своїми студентами відвідала 170 сіл, де спілкувалася зі свідками. «Вони розповідали, як вимирали цілі сім'ї, як ховали у братських могилах по 50—60 людей, — розповідає Ірина Магрицька. — А ще говорили про те, що довгі роки боялися про це навіть згадувати». На думку викладача, за роки голодомору на Луганщині померло більше людей, ніж за часи Другої світової війни.

До того ж Ірина Магрицька має подяку від Прем'єр-міністра Віктора Януковича за виховання дітей. Два роки тому вона з чоловіком всиновили двох малюків — Любу та Єгора і намагаються виховати з них справжніх громадян.

Алла АНТІПОВА.

Стара хата і новий будиночок прагнуть нас напоумити

■ СИМВОЛИ ЧАСУ

Йдучи з Холмів до райцентру Семенівка, не оминути перехрестя доріг із невеличкою бензозаправною станцією на узбіччі.



На нечастих подорожніх, котрі опиняються у цьому закутку Чернігівщини, незабутнє враження справляє не бензозаправна станція, розташована серед заростей диких трав, а хата навпроти, на протилежному боці дороги. Власне, це скоріше не хата, а залишки колишнього житла, нині покинутого мешканцями.

Від цієї дивної хати, колись складеної з дубового бруса, а нині — мовчазного об'єкта із напівпроваленою стріхою, не можна відірвати очей. Важко пояснити, що саме так приваблює у цій незвичайній і водночас мальовничій споруді.

Ніби руїна, але вікна не побиті; за дбайливо пофарбованою у яскравий зелений колір огорожею бачимо заросле високими травами і кущами подвір'я; на стіні між вікнами — вже трохи прихоплена іржею біла емальована табличка з написом великими літерами: «СЕНЬКО».



Незвична тиша навколо і спокій. Здається, що хата ця — попри очевидність кінця, що підкреслюється жалібними залишками колишньої солом'яної стріхи та шматками старого руберойду на подекуди поламаному решеті кроків — жива істота. Вона ще не вмерла, ще живе на цьому світі, ще не хоче переходити у потойбічний і намагається щось важливе сказати людям.

Колись цей хутір називали Піщанка, потім — Сеньків. Нині про цю назву нагадує лише емальована табличка із прізвищем колишнього господаря — Сенька Миколи Петровича. Нагадує про сотні тисяч таких хат, покинутих господарями і волаючих до нас своїми пошматованими стріхами: «Отямтеся, люди добрі!»

Мабуть, саме цей голос почули нащадки Михайла Филимоновича Козика. Чепурненький веселий будиночок цієї родини стоїть майже поряд з хатою Сенька. Сяючий світлими фарбами, ніби усміхнений, зі стрункою ялиною на розі й двома тарілками телевізійних антен на повздовжній і торцевій стінах, із дбайливо прибраним двором, огородженим високим парканом, за яким ген аж до лісу простягається широке поле, він віддзеркалює наше суперечливе сьогодення.

Контраст між двома спорудами настільки разючий, що здається, вони не лише намагаються нам розповісти про минуле й майбутнє, наочно демонструючи відповідні взірці, а й попередити про щось, напоумити.

Михайла Козика, якого ми застали за роботою (саме укладав тирсу в корівнику), напоумлювати не треба. У свої вісімдесят років він щодня працює на обійсті, порядкує у дворі й навколо, утримує двох корів, дає собі раду й допомагає дітям.

До позачергових виборів ставиться спокійно, симпатизує Юлії Тимошенко та її блоку, тримається в курсі подій в Україні. Вважає, що треба вже перестати отам — на владній горі — «дбати про людей», а дати їм можливість самим подбати про себе.

Тоді не треба буде оголошувати якихось там «Рік села», бо тоді кожен день і всі роки будуть часом нормального життя, в якому вже не буде зруйнованих, покинутих людьми, хат.

Віталій КОРЖ,
народний депутат України
(фракція БЮТ).
Фото Євгена ҐОЛИБАРДА.

Бавилися Даша з Микитком

■ СВІТ НЕ БЕЗ ДОБРИХ ЛЮДЕЙ

Пощастило на добрих людей двом малюкам з обласного центру — п'ятирічному Микиті та трирічній Дарині. Вони з мамою мешкають в Індустріальному районі Дніпропетровська. Статки в родині — більш ніж скромні. Батько залишив сім'ю. А мамі — Наталі Буренко, що обіймає посаду касира у кінотеатрі ім. газети «Правда», доводиться працювати, щодня залишаючи малечу саму вдома або беручи дітей із собою на роботу. Старшого, щоправда, нещодавно їй удалося влаштувати в дитсадок. А от молодшій там місця не знайшлося. Зрозуміло, що материнське серце весь час не на місці, попри те, що діти в Наталі — вже досить самостійні й кмітливі як на свій вік.

— От і того дня, — говорить вона, — відчула біду — щось у грудях болісно стиснулося, а за якусь годину зателефонував свекор, повідомивши, що її малюки в реанімації через пожежу.

Напередодні тих страшних подій Микитка захворів, тож у дитсадок не пішов, зостався із сестричкою вдома. Нишпорячи по закутках у пошуках розваг, малі непосиди натрапили на запальничку. Дівчинка з цікавості чиркнула нею, видобувши вогник, затим піднесла його до хусточки. Коли та стала чадно тліти, пустунка зо страху жбурнула її на підлогу — якраз на купу іграшок. Вогонь отримав добру поживу й став розгорятися. Перелякані дітлахи спочатку перейшли на кухню, а коли полум'я в кімнаті стало загрозливо стугоніти, перебралися у ванну кімнату, де й забилися під ванну.

Тоді відлік життя йшов на хвилини... На 01 надійшло тривожне повідомлення про пожежу в квартирі на вул. Батумській. Рятувальникам Дніпропетровської СДПЧ-18 вистачило п'яти хвилин, щоб прибути на місце біди, бо частина розташована практично поруч. Одягнувши протигази, бійці пішли у вогонь та дим. Як водиться, спочатку оглянули кімнати — здається, нікого. Однак сусіди, що купкою зібралися внизу, наполягали на своєму: там — діти! Непритомну малечу виявили у ванній кімнаті, теж повній задушливого чаду, помітивши маленькі ніжки, що їх було ледь видно з-під ванної. Дітей винесли надвір і передали в руки медику Олені Загній. Лікар «швидкої» говорить, що коли вогнеборці винесли ледь живих малюків (де й сили взялися!), кинулася робити дітям штучне дихання, масаж серця, доки не переконалася, що братик і сестричка дихають. Затим постраждалих малюків було доправлено в реанімаційне відділення. Даша пробула там три дні, Микитка — два.

Сьогодні діти почуваються добре, охоче розповідають про свої пустощі з вогнем і, звичайно ж, не розуміють, що були всього за один крок від смерті. А зробити його не дозволили люди з МНС — в. о. начальника СДПЧ-18 Євген Звонарьов, командир відділення тієї самої частини Віктор Ісаков та мужня жінка у білому халаті Олена Загній.

Біда не лише вчить, а й застерігає.

Іван ЛИСЕНКО.
Дніпропетровськ.

Генерал, який повстав проти тоталітарного режиму та його закостенілих керманичів, працював вантажником в овочевому магазині

(Початок на 1-й стор.).

Бойовий генерал радянської армії, сто років від дня народження якого нині відзначають борці за права людини у багатьох країнах світу, прожив, як сам згадував на схилі літ у своїх «Спогадах», «довге і складне життя, пережив часи смутні, бурхливі і страхітливі, заглядав смерті в очі...». Утім, мужній генерал щиро зізнавався, що нерідко «помилявся і прозрівав».

А прозрівати він почав, як і мільйони його співвітчизників, після розвінчання культу Сталіна на XX з'їзді КПРС у 1956 році, з настанням так званої хрущовської відлиги. Коли про дещо з того, що хвилювало, уже не тільки потайки говорили на кухні з друзями, а й уголос на партзборах чи конференції. Поворотним моментом у житті Петра Григоренка, що визначив його подальшу долю, став виступ на районній партконференції Москви 7 вересня 1961 року, коли під час обговорення програми КПРС він закликав керівників партії і країни демократизувати вибори, запровадити «широку змінюваність, відповідальність перед виборцями» виших посадовців держави. Він здогадувався, чого йому може коштувати цей виступ, однак носити лише в собі те, що болить, уже не міг. «У моїй душі царював розлад, — напише згодом він. — Мені важко було мовчки терпіти лицемірство правителів, та одночасно я розумів, що виступ буде коштувати мені життя...» Легендарний генерал-фронтовик, який бойове хрещення одержав ще на річці Халхін-Гол у 1939 році і пройшов кривавими дорогами Другої світової, свій стан душі, коли йшов до трибуни, щоб виголосити наболіле, порівняв зі станом душі тих, «...хто йде на страту. Страшнішого я ніколи не переживав». Однак мужній захисник встав і пішов назустріч своїй долі.

Оргвисновки на «незрілий і помилковий виступ», як охарактеризували парткерівники демарш Петра Григоренка, не забарилися. Його тут же, на конференції, на вимогу присутніх представників ЦК КПРС позбавили депутатського мандата. Потім негайно усунули від викладання і наукової роботи у військовій академії імені М. Фрунзе, де він завідував кафедрою військової кібернетики, оголосили сувору партійну догану і відправили 54-річного генерал-майора, який щойно захистив докторську дисертацію, на «перевиховання» у Далекосхідний військовий округ.

Однак «перевиховання» не відбулося. Певною мірою й тому, що наївний комуніст-генерал ще сподівався: тоталітарну систему з її утопічною ідеологією можна модернізувати, причепурити, збудувати в країні, як згодом кремлівські старигани виголосили на весь світ, «соціалізм з людським обличчям». Отож бунтівний генерал в Усурійську вступає у відкриту суперечку з керівництвом КПРС: подає памфлет до газети і вимагає відповіді по суті, створює в Москві у 1963 році, перебуваючи у відпустці, «Спілку боротьби за відродження ленінізму», пише, розмножує і розповсюджує в містах Росії та у військових округах листівки про бюрократичне переродження радянської держави. Підстав для появи цього невдоволення було більш ніж достатньо: в країні панувала нечувана продовольча криза, коли в містах і селах, у тому числі й в Україні та її столиці, не вистачало навіть хліба, а заворушення мас у Новочеркаську, Теміртау й Тбілісі жорстоко придушене військами.

КДБ не могло вже пробачити цього навіть бойовому генералу, кавалеру найвищих в СРСР на той час нагород — ордена Леніна, орденів Червоного Прапора (двох), Червоної Зірки, Великої Вітчизняної війни, шістьох медалей — його затримали 1 лютого 1964 року і згодом кинули до своєї в'язниці в Москві. На першому ж допиті він відхилив пропозицію голови КДБ В. Семичастного «покаятися», щоб справа не дійшла до арешту і суду. Його направляють на судово-медичну експертизу, після чого визнають непідсудним, бо у нього діагноз «паранояльний розвиток особистості»...». На думку самого П. Григоренка, цей діагноз йому встановили за ухвалою членів Політбюро ЦК КПРС. Його примусово лікують у Ленінградській спецпсихлікарні. У серпні цього року Рада Міністрів СРСР своєю постановою розжалує його в рядові, тоді ж виключать і з партії.

Майже через рік, коли усунули з посади Микиту Хрущова (до речі, він був ініціатором згаданої постанови Ради Міністрів), його виписують з лікарні з позначкою «одужав». Щоб заробити на шматок хліба (мав сім'ю з трьома синами), довелося згадати голодну молодість і починати життя спочатку: працював сторожем, екскурсоводом, вантажником у магазинах, майстром у будуправлінні. Саме в цей час він стає одним з найвідоміших дисидентів Радянського Союзу: виступає ініціатором викриття каральної психіатрії в СРСР, бере активну участь у створенні, випуску та розповсюдженні «самвидавських» творів, включається у боротьбу кримських татар за повернення на історичну батьківщину, а в період «празької весни» підтримує демократичні перетворення у Чехословаччині. 7 травня 1969 року його знову арештовують. На цей раз у Ташкенті, де він хотів підтримати кримських татар. Звідти за надуманим звинуваченням направили на примусове лікування у спецпсихлікарню в Калінінградську область.

Однак режимові з цим дисидентом боротися вже було непросто. Його ім'я, принципову боротьбу з режимом, «самвидавські» праці знали правозахисники з багатьох країн світу. За його звільнення почалася енергійна кампанія в СРСР та за його межами. До речі, саме з виступу на захист опального генерала почалася правозахисна місія академіка Андрія Сахарова. Улітку 1974 року П. Григоренка звільнили, після чого він знову поринає в дисидентський рух: виступає на захист лідера кримських татар Мустафи Джемілєва, академіка А. Сахарова, якого почали цькувати після присудження йому Нобелівської премії миру, стає одним із засновників Московської, а згодом і Української Гельсінської груп, пише відкриті листи керівникам країни, делегатам XXV з'їзду КПРС, статті про боротьбу КДБ з тими, хто відстоює права людини, ініціює створення робочої комісії з розслідування використання психіатрії з політичною метою.

Керівники каральної системи СРСР у той час не наважувалися фізично знищити всесвітньо відомого бунтівного генерала, тому вирішили іншим шляхом спекатися його: у листопаді 1977 року дали дозвіл на виїзд з СРСР на піврічне лікування. І хоча П. Григоренко, перебуваючи в США, не робив жодних заяв про свою країну-мачуху, Президія Верховної Ради СРСР поспіхом у лютому наступного року позбавила його радянського громадянства. На прес-конференції у Нью-Йорку він із сумом сказав: «Мене позбавили права померти на Батьківщині». Однак і після цього його вважали диваком, бо на пропозицію стати викладачем військової академії США він відповів: «Я не можу викладати своєму ворогові: я радянський — колишній радянський генерал!».

Прозріння генерала щодо побудови «соціалізму з людським обличчям» настало лише в еміграції. Там він остаточно відмовляється від комуністичних поглядів і войовничого атеїзму. Стає членом української громади США, повертається до православної віри. На його особисте прохання в США йому зробили психіатричну експертизу, висновок якої — відставний генерал і там, за океаном, мав здоровий глузд і неабияке здоров'я, і ніякої патології. Помер Петро Григорович Григоренко на вісімдесятому році життя у вигнанні, не доживши чотири роки до проголошення України незалежною державою. Поховали його на українському цвинтарі поблизу Нью-Йорка з військовими почестями.

Володимир ПІДВИСОЦЬКИЙ.

P. S. У ці дні, згідно з Указом Президента В. Ющенка, в Україні відбуваються заходи із вшанування пам'яті видатного правозахисника. Особливими вони будуть серед кримських татар, за повернення яких на прабатьківщину так мужньо виступав Петро Григоренко. До цієї дати виготовлять також ювілейну монету, поштову марку та конверт, а столичне видавництво «Смолоскип» готує книжку його творів, спеціальну фотовиставку. А завтра у Київському будинку вчителя о 19-й годині відбудеться вечір пам'яті нині реабілітованого генерала-бунтаря, на якому виступатимуть його син Андрій, побратими з дисидентського руху, представники Міноборони України.

У Великих Сорочинцях оперує заслужений хірург України

Президент України напередодні цьогорічного Дня медичного працівника у Маріїнському палаці вручив в урочистій обстановці головному лікареві дільничної лікарні села Великі Сорочинці Миргородського району Полтавщини Анатолію Короговному свідоцтво про надання почесного звання «Заслужений лікар України». Так відзначено плідну 30-річну працю сільського хірурга.

Молодим випускником медичного вузу приїхав до уславленого на весь світ великим чародієм слова Миколою Гоголем села. Почав практичну лікарняну діяльність. Оперував. Набирався досвіду. Ніколи не забуде: десь рік потому йому, молодому сільському хірургу, поталанило так, як це може бути раз у житті. На Полтавщині перебував з робочою поїздкою міністр охорони здоров'я СРСР Борис Петровський і завітав на землю, де народився Гоголь. А тут саме «швидка» привезла хворого, якому конче потрібне було хірургічне втручання. Те, що було далі, Анатолій Короговний згадує, як уві сні, але то відбулося наяву. Вони оперували вдвох — відомий вчений-хірург, академік двох академій наук, лауреат двох найвищих тоді Державних премій СРСР, директор Всесоюзного наукового центру хірургії і одночасно міністр охорони здоров'я СРСР Борис Васильович Петровський і він, сільський хірург-початківець. Операція пройшла добре, а світочі хірургії відзначив свого молодого колегу по операційній добрими словами: «З тебе вийде справжній хірург»...



Останні 17 років Анатолій Олексійович очолює лікарню. Сьогодні головний лікар чи не єдиний на всю Україну хірург, який оперує в сільській операційній. Загалом, лікарня обслуговує близько восьми тисяч пацієнтів, має чотири відділення на 50 ліжок, тут медичну допомогу одержують жителі ще шести сіл свого і сусідніх районів.

Зазначимо: професія лікаря у Короговних — сімейна. Дружина Анатолія Олексійовича Лариса, теж Олексіївна, свого часу закінчила факультет лікувальної справи медичного вузу і працює тут, в лікарні, завідує терапевтичним відділенням.

Лікарня, можна сказати, має особливий статус. Уже хоча б тому, що тут проходить знаменитий на увесь світ щорічний Сорочинський ярмарок. До цієї події сільські медики готуються особливо ретельно, це, як кажуть, справа честі, і готові у критичну хвилину надати допомогу не тільки пересічному громадянинові чи гостю-іноземцю, а й VIP-персоні найвищого рівня, які зазвичай відвідують напрочуд колоритне сорочинське дійство.



За досягнуті успіхи з охорони здоров'я сільського населення, багаторічну плідну працю головний лікар Миргородської центральної лікарні Олександр Хавер і головний лікар Великосорочинської дільничної лікарні Анатолій Короговний на початку цього року відзначені Почесними грамотами міністра охорони здоров'я України.

Голова Миргородської районної ради Павло Олександрович Кандиба — частий гість у цьому селі. Павло Олександрович і головний лікар району Олександр Хавер відвідують лікарню не заради цікавості. Разом із Анатолієм Олексійовичем у тісній, конструктивній співпраці вирішують проблеми зміцнення матеріальної бази, поліпшення медикаментозного забезпечення сільських трударів. Зазвичай поза їх увагою не залишаються і такі питання, як стан території лікувального закладу, щоб тут було охайно і якомога яскравіше палахкотіли квіти.

Вадим ЛІСНИЙ,
кореспондент Укрінформу,
спеціально для «Голосу України».

На знімках: головний лікар, заслужений лікар України Анатолій Короговний в операційній разом з медсестрами Євдокією Хоха та Людмилою Черниш готуються до операції; головний лікар району Олександр Хавер та голова районної ради Павло Кандиба разом з Анатолієм Короговним обговорюють насущні проблеми медицини.

Фото автора.

■ У НОМЕР

Найматися на роботу краще не на Придесенні

Чернігів. В області наступає криза робочої сили. Про це заявила на прес-конференції координатор проекту «Трудові права — соціальні можливості» Ірина Дорожкіна. Чернігівці масово виїжджають на заробітки за рубіж та в інші регіони, де за подібну роботу платять утричі—п'ятеро більше. Керівники місцевих приватних підприємств нині — основні порушники прав найманих працівників, бо не тільки мізер платять, а й дають зароблене в конвертах, запроваджують ненормований робочий день. На думку координаторів згаданого проекту, боротися з цим слід, об'єднуючись у профспілкові організації, домагатися укладання колективних договорів з роботодавцями, суворо вимагати від них дотримання чинного законодавства про працю.

Сергій ПАВЛЕНКО.

Сміття сортують за євростандартами

У Полтаві, переважно на центральних вулицях, з'явилися нові контейнери для побутових відходів, призначені для тимчасового закритого зберігання сміття. Як повідомили кореспонденту газети «Голос України» у прес-центрі міськради, вже встановлено 261 такий контейнер. Згодом вони з'являться на всіх вулицях міста. Місця для них визначають з урахуванням накопичення відходів і санітарних вимог. Вивезення відходів здійснюється за системою планово-регулярного очищення — раз на день. А старі баки після фарбування теж не залишилися без діла: нині вони справно «несуть службу» на інших вулицях.

Дмитро СКОБЕЛЬСЬКИЙ.

Школярам дали студентські стипендії

Івано-Франківська обласна рада та держадміністрація вирішили матеріально підтримати школярів, які перемогли на всеукраїнських учнівських олімпіадах з базових дисциплін та всеукраїнському конкурсі-захисті науково-дослідних робіт членів Малої академії наук. Тож 25 школярів Прикарпаття отримуватимуть стипендії як студенти-відмінники вищого навчального закладу 3—4 рівнів акредитації. Ще 20 випускникам з різних шкіл області виділено одноразову грошову допомогу, що дорівнює десяти стипендіям студента вузу. Найбільше стипендіатів — у Калуській гімназії.

Дарина НАЗАРЧУК.

Джерело біля Яблуньки

Щороку, на другий після храмового свята день, мешканці Великої Яблуньки йтимуть хресним ходом до відновленого джерела.

Про Оконські джерела, які щосекунди піднімають із земних глибин понад сто літрів кришталево чистої води, «Голос України» писав не раз. У нашому краї вони не поодинокі. Бувало, що джерела прокидалися в найнесподіваніших місцях. В Оконську є стара хата, де підземна вода забила просто з-під печі.

Було таке джерело і в селі Велика Яблунька, що за п'ять кілометрів від Оконська. Та влітку 1944 року червоноармійці кинули туди декілька гранат. І водограй завмер. Не скоро воно пробачило людям злий вчинок. Та повернутися в первісній красі і силі воно вже не змогло. Місцина довкруг стала заболочуватись.

Змінити ситуацію взявся довжицький сільський голова Іван Ткачук. Його підтримала громада села Велика Яблунька. По допомогу звернулися до начальника Маневицького райуправління водного господарства Миколи Остапця. До доброї справи пристав начальник Волинського облводгоспу Юрій Бахмачук. Саме Юрій Йосипович перший в Україні ще 2004 року запропонував розпочати відновлення й окультурення старих джерел. Їх в області врятовано від затухання майже двадцять. Ось і у Великій Яблуньці 28 вересня, на другий день після храмового свята Воздвиження Чесного Животворящого Хреста, освятили ще одне впорядковане джерело.

Того дня вся вулиця була встелена квітами — аж до джерела. Освятив його настоятель Хрестовоздвиженського храму села Яблунька отець Іоанн.



— Такі джерела у нас ще називають криничками, — розповідає старожил Великої Яблуньки Анастасія Старко. — Криничка ніколи не забруднювалася, бо з неї до річки Оконки витікав потічок. Коли джерело на декілька років згасло, село ніби втратило рідну душу. І ось сьогодні така радість прийшла до нас.

Оглядаю криничку. Працівники Маневицького управління водного господарства поглибили її ложе, обгородили, звели альтанку, на потічку зміцнили береги, збудували місток.

Слухаю розповіді місцевих жителів Матвія Сцьоби, Оксена Медведюка, Миколи Філюка. Останній знайшов посудину, щоб і я міг набрати джерельної води. Спасибі йому! А Оксен Медведюк показав місце, де раніше була криничка. Це заросла травою яма. А колись у неї навіть пірнали з дерев сільські хлопчаки.

Води з джерела тече більше, ніж раніше, зазначають селяни. А ще кажуть, що за своєю чистотою і смаком яблунська вода перевершує навіть знамениту оконську.

— Ви бачили, які радісні були обличчя дітей, що прийшли сюди, — ділиться сільський голова Іван Ткачук. — Вони запам'ятають цей день на все життя. І дітям та онукам потім розкажуть. Відтепер завжди на Водохреще і на другий день після храмового свята йтимемо до кринички хресним ходом.

Микола ЯКИМЕНКО.

Велика Яблунька
Маневицького району
Волинської області.

На знімку: першими освячену воду набирає яблунська дітвора.

Фото автора.

SOS!

Лист, що надійшов до кримського корпункту, змусив негайно провести журналістське розслідування чергового земельного скандалу на околиці Сімферополя. Він виявився зовсім не схожим на безліч подібних і, водночас, на жаль, типовим для нашого нинішнього «владно-безвладно-недоладного» буття.

...Біда звалилася зненацька на ВАТ «Підприємство ВІТЕК» — сертифіковану паливно-заправну компанію, яка вже одинадцять років поспіль займається заправкою авіапаливом повітряних суден у міжнародному аеропорту столиці АРК «Сімферополь».

Не захистило від «жадаючих землі» навіть бездоганне реноме цього великого підприємства — законослухняного платника податків, що вкладає великі кошти в розвиток матеріально-технічної бази й удосконалення технології заправки літаків, за що має чимало відзнак.

Як свідчать представлені редакції керівництвом ВІТЕКу оригінали документів, 22 червня 2004 року ця компанія за договором купівлі-продажу придбала на території Сімферопольського району склад паливно-мастильних матеріалів.

Сімферополь, Московське шосе, 12-й кілометр — адреса складу, навколо якого й розгорілися земельні бої місцевого значення. При тому, що майновий комплекс складу міститься в так званих твердих кордонах, тобто його земельна ділянка розташована в зоні існуючої забудови й обгороджена залізобетонним парканом, спорудженим ще попереднім користувачем. Та навіть він не зміг захистити територію складу від земельних зазіхань, скрушно хитають головами головні спеціалісти компанії. Попри те, що шостого грудня 2005 року Сімферопольська райдержадміністрація і підприємство ВІТЕК уклали договір оренди земельної ділянки на 49 років у тих же кордонах.

Зауважте й таке: весь цей час і понині підприємство сумлінно дотримується всіх умов договору, своєчасно і в повному обсязі вносить передбачену договором орендну плату. Так само скрупульозно виконавши всі вимоги чинного законодавства, ВІТЕК провів реконструкцію складу ПММ (лише протипожежний басейн у бетонних блоках-берегах обійшовся йому в мільйон гривень) і після кардинального оновлення здав в установленому порядку об'єкт в експлуатацію. Його без жодних зауважень прийняла державна приймальна комісія, акт якої затверджено розпорядженням Сімферопольської райдержадміністрації рівно рік тому й зареєстровано в інспекції Держархбудконтролю Сімферопольського району торішнього жовтня за номером 470.

Значимість цього прирейкового складу й у тому, що він приймає з залізниці все авіаційне паливо, що постачається для заправки літаків у міжнародному аеропорту «Сімферополь», де безнастанно нарощується кількість рейсів. Склад ПММ є однією з ланок єдиного технологічного ланцюга заправки повітряних суден. Стан його настільки взірцевий, тут так бездоганно дотримано всіх вимог нормативної документації з авіаційної безпеки польотів, що Державіаслужба України визнала цей склад найкращим у нашій державі.

— Незважаючи на всі ці важливі обставини, — каже керівник компанії Акоп Андріасян, — Сімферопольська райдержадміністрація, на нашу думку, протиправно намагається відібрати у ВІТЕКу частину території складу ПММ й передати її іншій юридичній особі.

Події розгортаються карколомно, пишуть у листі до редакції керівники авіапостачальної фірми: «П'ятого вересня до керівництва ВІТЕКу прибула невстановлена особа на ім`я Антоніна (представилася вона лише іменем і номером мобільного телефону) й повідомила, що в її обов'язки входить узгодження проекту відведення земельної ділянки з суміжними землекористувачами».

Ще більше здивувало головних спеціалістів підприємства те, що відвідувачка переконувала, що частину території прирейкового складу ПММ, а також більш як 18-гектарне поле сільгоспугідь перед складом Сімферопольська райдержадміністрація віддає під чергову перевалочну базу для оптовиків. На запитання здивованого такою оригінальною новиною керівництва ВІТЕКу Антоніна заявила, що їм потрібен доступ до залізничної колії «формально, на папері». Але ж та ділянка залізниці, до якої хочуть отримати доступ оптовики, з 2006 року перебуває в розпорядженні ВІТЕКу, відзначили фахівці цього підприємства. «На земельній ділянці розміром 42 сотки, яку намагаються самочинно захопити з подачі Сімферопольської райдержадміністрації торговельної добродії, міститься нерухомість ВАТ «ВІТЕК» — об'єкти складу ПММ», — читаємо в листі керівництва фірми з проханням опринюднити факт зазіхання на їхню власність, яка, згідно з завіреними підписами й печатками документами, є режимною і має залишатися недоторканною для всіх, крім нинішнього користувача, що найменше півстоліття. Ще більше вразило й подивувало представників авіапостачальної компанії те, що в руках Антоніни були... їхні документи щодо земельної ділянки та складу ПММ, які становлять комерційну таємницю підприємства!

Наступного дня на прохання директора ВАТ «ВІТЕК» відбулася зустріч з головою Сімферопольської райради Володимиром Закорецьким, в якій також узяли участь начальник Сімферопольського райвідділу земельних ресурсів Наталія Коломоєць і все та ж загадкова Антоніна. У перші хвилини зустрічі Володимир Миколайович робив вигляд, що взагалі не розуміє, про що йдеться. «Адже дуже зручно не знати керівникові району, обраному народом, що 18 з гаком гектарів землі переходить від одного користувача до іншого, ще й при цьому зневажаються права законослухняних платників податків», — зазначають керівники ВІТЕКу. Лише після наступних настійних уточнень ситуації Закорецький відповів, що він п'ять разів запитував у Коломоєць та Антоніни, чи не порушуються за цих обставин права землекористувачів. Звісно, «вітеківці» не втрималися й поцікавилися: перший особі району належить п'ять разів спитати чи один раз побачити документи?

Врешті, всі учасники зустрічі ближче й детальніше розглянули проект відведення і виявилося, що на акті вибору місця розташування цієї вже затвердженої розпорядженням Сімферопольської райдержадміністрації ще у серпні, ледь не 20-гектарної земельної ділянки... відсутні підписи голови Молодіжненської районної ради Йолкіна і селищного землевпорядника Бодні. (Слід відзначити, що цей чималий шмат землі адміністративно належить Молодіжненській райраді і в проекті відведення позначений як територія добровільної відмови.) На чемне й природне питання представників ВІТЕКу, чому відсутні головні підписи на затвердженому райдержадміністрацією документі, добродій Закорецький відповів буквально так: «Це вас не стосується». Чим викликав наступне запитання: чому ж не стосується, коли відбувається незаконне захоплення великої частини земельної ділянки нашого ВАТ, а також передача 18 з лишком пріоритетних земель сільськогосподарського призначення на порушення всіх законодавчих норм України? На що пан Закорецький узагалі заявив, що ВІТЕК має «зайву» землю — ось її вони й віднімають.

Щоб ситуація стала зрозумілішою читачам, ВАТ серед багатьох документів, які підтверджують його правоту, надало ще й коротку історичну довідку:

У період з 2000 по 2004 роки земельна ділянка, що нині орендується підприємством ВІТЕК, перебувала, згідно з державним актом землекористування, у користуванні ВАТ «Корпорація Борис». Держакт підписала та ж Наталія Коломоєць. На цій земельній ділянці було розміщено паливно-мастильний склад ВАТ «Корпорація Борис», який 22 червня 2004 року продано підприємству ВІТЕК за договором купівлі-продажу.

ВАТ «Корпорація Борис» звернулася до Володимира Закорецького з добровільною відмовою від земельної ділянки на користь підприємства ВІТЕК і проханням про припинення права користування ним. Згідно з цим Сімферопольська райдержадміністрація уклала договір оренди цієї земельної ділянки терміном на 49 років з підприємством ВІТЕК. Договір зареєстровано в Державному земельному кадастрі, про що зроблено запис і внесено координати земельної ділянки в реєстр земель України. З того часу жодних змін кордонів і площі земельної ділянки не здійснювалося, де стояв бетонний паркан (тверді кордони в існуючій забудові), на тому ж самісінькому місці він стоїть і досі.

Проте зустріч із паном Закорецьким закінчилася звинуваченням підприємства у всіх смертних гріхах, констатують керівники ВІТЕКу — учасники емоційної розмови в кабінеті голови райради. І наголошують, що «їх чекає, вочевидь, лише одне: численні тяжби в судах всіх інстанцій, паперова круговерть та виснажливі для нервової системи більшості з понад півтисячного колективу незаконні візити функціонерів з усіляких органів Сімферопольського району, яких уже за перші два дні після того, як не склалися діалоги з Антоніною й районним начальником, уже було три».

Зважте, ситуація загостриться щодня, при тому, що досі не існує кордонів міста й району. Закон «Про розмежування земель державної і комунальної власності» фактично не працює, бо передбачає, що проводити цю справу належить за рахунок органів місцевого самоврядування, в яких нема на це коштів. Розмежування їм невигідне зовсім ще й тому, що після нього частина земель відійде державі, а вони можуть торгувати лише комунальними землями.

Невдовзі автор цих рядків зустрівся з Володимиром Закорецьким, який кудись дуже поспішав, тому розмова з ним виявилася короткою. Ось зафіксовані диктофоном ключові моменти цього бліц-інтерв`ю:

— Не пригадую цієї оказії, здається, ВІТЕК не міг оформити свої документи в

Пасажирку висадили з поїзда, бо в составі не було... вагона, зазначеного в квитку

■ РЕАЛІЇ

— Коли я почула: «Зривай стоп-кран і висаджуй її», — все тіло заніміло, і я раптом почала голосити, як на цвинтарі. Благала, вмовляла не робити цього, бо в мене квиток, там діти чекають... Не допомогло.

За 45 діб вінничанка Ніна Миколаївна Побережняк придбала квиток до Калінінграда. Його продали на причіпний вагон у поїзді № 124 Одеса—Київ на 8 жовтня ц. р. «Я майже рік готувалася до цієї поїздки, — каже жінка, — там живе донька з сім'єю, давно їх не бачила. Відкладала потроху грошей на дорогу. Зарплата у мене невелика. Ще треба було відкрити візу. Тричі їздила до Києва. Теж утратилася...»

7 жовтня, напередодні поїздки, жінка прибула на вокзал, щоб взяти проїзний документ на багаж. «Мені сказали, що це можна зробити безпосередньо перед від'їздом, — продовжує співрозмовниця. — Так я і вчинила. Приїхала на вокзал за годину до відправлення поїзда, заплатила 39 гривень за багаж і почала чекати поїзда, який рушає з Вінниці о 3 год. 12 хв.»

Ніну Миколаївну проводжали брат і син з невісткою. Часу у них було достатньо. Так сталося, що кожен по черзі підходив до довідкового бюро, щоб з'ясувати нумерацію вагонів. «На посадку відведено лише дві хвилини, — пояснює пані Ніна, — а в нас багато речей, з ними не побіжиш по перону, тому хотілося все з'ясувати до дрібниць. Та й хвилювалася трохи».

Щоразу працівниця довідкового відповідала їм одне й те саме: «Вагон № 23 буде у кінці поїзда». Яким же було здивування пані Ніни та її провожатих, коли вони не знайшли свого вагона. «Значить, він у голові», — сказала провідниця. Але добігти вони встигли лише до половини состава. Поїзд уже мав рушати. Пред'явивши квиток, Ніна Миколаївна сіла не у свій вагон. «Тим часом провідниця, яка змилувалася наді мною, уважно оглянула квиток, — каже Ніна Миколаївна, — а тоді покликала свою колегу із сусіднього вагона, далі зв'язалася по телефону з начальником поїзда. Після чого до мене долетіла фраза: «Зривай стоп-кран і висаджуй її!»

— У нас такого вагона нема, — пояснила мені провідниця і зірвала стоп-кран. А в мене раптом все тіло заніміло, відчуваю, ноги стають ватяні, кров вдарила в голову, бо я вже не молода жінка, скоро на пенсію. Вони знімають мої клунки, а я ридаю, як на цвинтарі. Кажу, у мене ж квиток на ваш поїзд, мене там діти чекають... Не допомогло.

124-й попрямував далі, а пасажирка ніяк не могла зрозуміти, що відбувається. Добре, що хоч від вокзалу від'їхали недалеко. На щастя, її провожаті також не встигли далеко відійти.

— А я не знаю, чому ви не поїхали, ваш поїзд щойно відправився — такими словами зустрів нас черговий по вокзалу, — продовжує Ніна Миколаївна. — Я кажу: ви що, хочете нас тут до кінця добити?

Півтори години, за словами потерпілої, працівникам Вінницької залізничної станції треба було на те, щоб з'ясувати, що вини пасажирки нема. Бо ще 5 жовтня, пояснили їй, у Вінницю надійшла телеграма про те, що у день її поїздки причіпного вагона до Калінінграда не буде.

Пасажирці повернули 318 гривень, саме стільки коштував квиток. Новий квиток видали тільки на 12 жовтня до Києва, де треба буде пересідати на інший поїзд до Калінінграда.

Начальник Вінницького залізничного вокзалу Григорій Москальчук пояснив, що інцидент є технічною помилкою. Пасажирка брала квиток ще до відміни причіпного вагона залізничниками Росії, які своєчасно не попередили про скасування маршруту. За його словами, перед пасажиркою він вибачився особисто. На час до наступної поїздки взяли на безоплатне зберігання її речі. За словами начальника вокзалу, це перший такий випадок за весь час його роботи на посаді керівника вокзалу.

Віктор СКРИПНИК.

Вінниця.

■ КОМЕНТАР ЮРИСТА

Відповідно до Правил перевезення пасажирів, багажу, вантажобагажу та пошти залізничним транспортом України пасажир має право на безпечне і своєчасне перевезення до місця призначення, вказаного в проїзному документі, та належне обслуговування під час перевезення.

Квиток посвідчує право пасажира на проїзд залізничним транспортом, а його придбання означає укладання договору на перевезення. Відповідно до ст. 910 Цивільного кодексу України за договором перевезення перевізник зобов'язується перевезти пасажира до пункту призначення, а пасажир має право на одержання місця у транспортному засобі згідно з придбаним квитком та отримання повної і своєчасної інформації про час та місце відправлення транспортного засобу за вказаним у квитку маршрутом.

За порушення зобов'язань Цивільний кодекс передбачає відповідальність, а саме — відшкодування збитків та моральної шкоди.

Крім цього, Правилами, зокрема, передбачається обов'язок начальника вокзалу станції відправлення поїзда та адміністрації пункту продажу проїзних документів завчасно, але не пізніше моменту оформлення проїзду, забезпечити інформацію про зміни в розкладі руху пасажирських поїздів. У разі, якщо ці зміни оголошені після придбання пасажирами проїзних документів, начальник вокзалу станції відправлення поїзда та начальники проміжних станцій зобов'язані поінформувати пасажирів про зміни в розкладі руху перед посадкою пасажирів у вагон.

Гадаємо, Ніні Побережняк цілком доцільно звернутися до суду за компенсацією пережитих хвилювань та зірваної поїздки у результаті простої «технічної помилки».

Наталя ГЕЛЕТКО.

■ УВАГА!

Чисте повітря від ДАІ

Державтоінспекція Печерського району Києва продовжує посилений контроль за дорожнім рухом під час виникнення ситуацій, що призводять до заторів на території району. Особлива увага приділяється виявленню та покаранню порушників правил дорожнього руху, наданню допомоги водіям через забезпечення регулювання на перехрестях, прискорення оформлення ДТП.

З 2 по 23 жовтня 2007 року столична Державтоінспекція спільно з Державним управлінням екології та природних ресурсів проводить операцію «Чисте повітря». Під час операції співробітники ДАІ з водіями проводитимуть профілактичні бесіди, під час яких нагадають вимоги природоохоронного законодавства, необхідність здійснення постійного контролю за викидом у повітря шкідливих речовин, що містяться в відпрацьованих газах двигунів авто. Також державтоінспектори перевірятимуть автотранспорт в автогосподарствах, організаціях, підприємствах.

Для школярів з 15 жовтня по 1 грудня 2007 року проводиться міський конкурс творів на тему **«Якби я був начальником ДАІ...»** для вивчення Правил дорожнього руху, формування у них стійкого усвідомлення необхідності дотримання безпечної поведінки на дорозі та підвищення іміджу служби Державтоінспекції.

Державтоінспекція Печерського району Києва.

Державні рейдери!



БТІ. У нього частина об'єктів введена на території міста, а частина — на території району. І там, не пригадую що, але було так, що в нашого БТІ не виходило зареєструвати частину того, що зареєстровано містом. Розбиралися, кудись ішли у плані того, щоб вирішити питання в позитивному плані. Потім з'являється новий землекористувач, йому малюють частину землі.

Я не пригадую його назву. І малюють йому під'їзд, примикання до залізниці на карті. Я кажу: а як же там ВІТЕК? Мені мої землевпорядники кажуть: зайнята там якась площа самовільно. Приїжджає ВІТЕК. Я кажу йому: хто ж у тебе забере твоє, якщо ти правий?

Я так розумію, я ж їхню землю не вираховував, але фактично скоріше за все ВІТЕК земельку прихватив. Зараз дійшло до того, що коли треба людям примикання до залізничної колії, почали дивитися і виходить, що не зовсім у нього все добре. У ВІТЕКу збираються відібрати незаконно захоплене, а може, й не будуть відбирати. Хто його знає. На відведеній ділянці покажуть: примикання можливе до залізничних колій. Більше нічого на сьогодні. А що буде далі? Два суб'єкти підприємницької діяльності між собою розбиратимуться в судах. Якщо до мене прийшов користувач, який дає якісь умови для району непогані, то навіщо мені рейдерувати? Коли новий чоловік почав розглядати питання примикання, нам вказав, що тут є по земельному ділу у ВІТЕКу таке, а фактично не таке. Коли виїхав наш землевпорядник розглядати — дійсно: не ті відстані, не ті розміри, що були в держакті... І описання це навряд чи варте преси. Це таке дрібне питання...

Зате в Наталії Коломоєць часу виявилося більше, тож вона теж енергійно заходилася переконувати в тому, у ВІТЕКу є захват землі, «цілий гектар (!) у нього зайвий уже в паркані, який, мабуть, переніс». Назву фірми, яка сусідиться до ВІТЕКу, так і не пригадала. Факт самовільного захоплення, казала, встановлено районною держземінспекцією. Говорила, що ВІТЕКу треба піти з захопленої території й працювати на своїй, перенести свої паркани в рамках своєї території. Відзначила, що в районі ще не було випадку, щоб одна ділянка накладалася на іншу, бо це великі неприємності. Аргументувала аерофотозйомкою Інституту землевлаштування, екземпляр якої пообіцяла журналісту подарувати, але так і не знайшла такої можливості до кінця робочого дня.

А ще побідкалася, що обвал самозахватів просто фізично не дає займатися основною роботою. Про те, що копійки виділили на визначення окружних кордонів, що далі буде — не знає, бо гроші на землевпорядні справи, генплани та зйомки відсутні.

...Щоб з`ясувати, де ж таки конкретно «заступив» свою межу ВІТЕК («аж на гектар»), я разом із заступником директора з будівництва цього підприємства Наталією Александренко сумлінно переміряв огорожу складу ПММ в натурі й порівняв одержані дані з зазначеними в документації. Переконався навіч: розбіжностей (хоч як прикро це читати керівникам Рескомзему й Сімферопольського району) не виявилося жодних.

Це ж підтвердили й геодезисти «Кримгеоінформатики», електронні вимірювачі відстаней яких беззастережно вкотре підтвердили: площа території складу повністю відповідає зазначеній у договірних документах оренди, ніхто з ВІТЕКу задля розширення території парканів не пересував. Цих фахівців залучили до складу учасників прокурорської перевірки об'єкту, який, до речі, є режимною зоною. Порушень з боку ВІТЕКу не виявлено, та представники райдержадміністрації не побажали відзначити це в акті.

Але у процесі прокурорської перевірки з`ясувалося й таке: Сімферопольська райдержадміністрація затвердила проект відведення земельної ділянки іншій фірмі (ТОВ «Сільгосппромресурс») та надала їй право укладати договір оренди землі, що доволі дивно, тому що як же вдалося узгодити відведення землі без згоди суміжників? Це явне порушення Закону України «Про планування і забудову територій», ст.23.

Явний факт встановлення кордонів у натурі у відповідності з договором оренди землі, укладеним у 2005 році, стороною райдержадміністрації чомусь ігнорується абсолютно, попри те, що документи ВІТЕКу зареєстровано в кадастровому центрі і внесено в реєстр. Як законний документ райадміністрацією приймається лише незаконна аерофотозйомка, яка навіть не є кадастровим документом. На цьому фото кордони земельної ділянки явно пересунуто в бік іншого землекористувача.

Сторона райадміністрації тепер причепилася до нібито незаконного користування ВІТЕКом залізничними коліями. (Між тим, договори про співпрацю з Придніпровською залізницею у ВІТЕКу є.) Вже й тут вбачає «самозахват», твердить: укладіть договір оренди землі з Придніпровською залізницею. При цьому знає, що не можна приватному підприємству укладати договір оренди землі з землекористувачем, який є державним підприємством. Це записано в Земельному кодексі. Так само не можна укладати й договір суборенди, як радить ВІТЕКу районне керівництво, явно втручаючись у комерційну діяльність підприємства. Але районні чиновники вказують: не використовуйте залізничні колії, бо вони проходять по земельній ділянці. Це при тому, що існує суворий технічний нагляд за будівництвом прирейкового нафтоскладу.

Ось так кожного разу з`являються нові зачіпки, які ускладнюють роботу ВІТЕКу (нагадаємо: дуже відповідальну), втягують колектив фірми забезпечення авіапольотів у судові процеси. Представники райдержадміністрації (свідомо чи несвідомо?!) постійно відволікаються від теми й головного змісту суперечки. Тож нині склали акт, що на території підприємства ВІТЕК немає залізного ангару, що абсолютно не відповідає схемі, яку вони додали з печаткою до акту обстеження ділянки й направили в прокуратуру. За версією районних чиновників, пересунуто кордони тепер уже не на гектар, а приблизно на 40 метрів у бік зовсім іншого підприємства.

Але ж зміщено ці кордони Інститутом землевлаштування на зробленій аерофотозйомці на догоду тим, хто хоче захопити цю землю. Точно так само ВІТЕКу приписують захоплення землі держпідприємства Придніпровської залізниці, бо змістили й цю фотозйомку. А самі пропонують провести нові експертизи. Яку ще експертизу потрібно проводити, коли договір укладено в твердих кордонах, обнесених залізобетонним парканом? Нагадаємо: все переміряно надточними електронними приладами в їх присутності. Але — ні, твердять: «все одно ВІТЕК здійснив самозахоплення» — і втягують підприємство у судову тяжбу...

Між тим, численні факти свідчать: нині якраз земельні рейдери доводять своє право на власність виключно судовими рішеннями. Кваліфікованої ж системи вирішення конфліктів, як і якісної оцінки об'єкта власності, у нас ще немає. А як без цього захистити сумлінного й чесного власника від усіляких вигадливих «наїздів»? Саме ефективних власників, а не чиновників потрібно зробити справжніми господарями землі.

Віктор ХОМЕНКО.

Незабаром на пенсію, а мене звільняють

Я кандидат технічних наук, маю наукове звання старшого наукового співробітника. Мій трудовий стаж — 35 років (із них 27 років наукового), мною опубліковано більш як 120 наукових праць (монографія, статті, авторські посвідчення). З першого дня своєї виробничої діяльності працюю в Київському інституті автоматики. Нині є першим заступником директора з наукової праці державного підприємства—учасника Державної науково-виробничої корпорації «Київський інститут автоматики» (корпорація).

Наказом міністра промислової політики України від 23.05.2007 р. № 251 всі підприємства—учасники корпорації повинні бути ліквідовані. Я отримав офіційне повідомлення про звільнення з 31 жовтня 2007 року за п. 1 ст. 40 КЗпПУ в зв'язку з ліквідацією підприємства. У січні 2008 року мені виповнюється 60 років.

У ст. 24 Закону України «Про наукову й науково-технічну діяльність» мова йде про таке: «Право на призначення пенсії відповідно до цього Закону поширюється також і на осіб, які на момент звернення за призначенням пенсії працюють на будь-яких посадах на підприємствах, в установах всіх форм власності й мають стаж наукової праці, передбачений частиною другою цієї статті».

Питання 1. Чи означає це, що за наявності наукового стажу й досягнення 60 років можна оформити наукову пенсію, працюючи в цей момент не на науковій посаді?

Питання 2. Чи зможу я оформити наукову пенсію, якщо мені за три місяці, що залишилися після звільнення до пенсії, не вдасться влаштуватися на роботу на наукову посаду?

Н. ІЄВЛЕВ.

Київ.

Відповідає перший заступник голови правління Пенсійного фонду України Володимир НОВАК:

— Пенсія науковому (науково-педагогічному) працівнику призначається при досягненні пенсійного віку: чоловікам — за наявності стажу роботи не менш як 25 років, у тому числі стажу наукової роботи не менш як 20 років; жінкам — за наявності стажу роботи не менш як 20 років, у тому числі стажу наукової роботи не менш як 15 років (стаття 24 Закону України «Про наукову і науково-технічну діяльність»).

Перелік посад наукових (науково-педагогічних) працівників підприємств, установ, організацій, вищих навчальних закладів III—IV рівнів акредитації, перебування на яких дає право на призначення пенсії та виплату грошової допомоги в разі виходу на пенсію відповідно до цієї статті, затверджується Кабінетом Міністрів України з урахуванням положень статей 22-1, 22-2 цього закону.

Пенсія науковим (науково-педагогічним) працівникам відповідно до цього закону призначається з дня звернення за призначенням пенсії та за умови звільнення з посади наукового (науково-педагогічного) працівника, за винятком осіб, які працюють за строковим трудовим договором (контрактом), що укладений після досягнення пенсійного віку.

Право на призначення пенсії відповідно до цього закону поширюється також і на осіб, які на момент звернення за призначенням пенсії працюють на будь-яких посадах на підприємствах, в установах, організаціях усіх форм власності та мають стаж наукової роботи, передбачений частиною другою цієї статті.

Отже, якщо читач «Голосу України» має не менш як 25 років стажу роботи, в тому числі не менш як 20 років стажу наукової роботи, право на призначення пенсії за нормами Закону України «Про наукову і науково-технічну діяльність» він матиме незалежно від останнього місця роботи, а також у разі, якщо не буде працювати взагалі.

Мрію стати аспірантом

Розкажіть, будь ласка, в яких вищих навчальних закладах готують науково-педагогічних фахівців зі спеціальності «Журналістика»?

В. МАКСИМЕНКО.

Лубни Полтавської області.



Відповідає директор департаменту роботи з кадрами вищої школи та державної служби Міністерства освіти і науки України Станіслав ОМЕЛЬЧЕНКО:

— Підготовка науково-педагогічних кадрів через аспірантуру зі спеціальності 10.01.08 — «Журналістика» здійснюється у нижчезазначених вищих навчальних закладах:

— Київському національному університеті імені Тараса Шевченка;

— Національному університеті «Києво-Могилянська академія»;

— Дніпропетровському національному університеті;

— Луганському національному педагогічному університеті імені Тараса Шевченка;

— Львівському національному університеті імені Івана Франка;

— Одеському національному університеті імені І. Мечнікова;

— Харківському національному університеті імені В. Каразіна;

— Гуманітарному університеті «Запорізький інститут державного та муніципального управління»;

— Київському міжнародному університеті.

Прийом до аспірантури здійснюється відповідно до постанови Кабінету Міністрів України від 01.03.1999 р. №309 «Про затвердження Положення про підготовку науково-педагогічних і наукових кадрів», де зазначено всі умови та вимоги стосовно вступу до аспірантури.

Принагідно інформуємо, що ця інформація з 2002 року розташована на сайтах Міністерства освіти і науки України: www.mon.gov.ua та Національної бібліотеки України імені В. Вернадського: www.nbuv.gov.ua.

Антибактеріальне мило вбиває мікроби

На прилавках магазинів з'явилася велика кількість мила: рідке, тверде, антибактеріальне. А скажіть, будь ласка, чи справді останній вид мила вбиває мікроби?

Надія МАРТИНЕНКО.

Котовськ Одеської області.

Відповідає продавець-консультант косметичного магазину Києва Ірина ВОРОНЦОВА:

— Останнім часом будь-яке мило — і рідке, і тверде — має спеціальні дезинфікуючі й антибактеріальні добавки. Ви, напевно, звертали увагу, як вони всі пахнуть: то квітами, то травами і навіть шоколадом! Звичайне мило змиває бруд з рук і тіла, усуває неприємні запахи. А от антибактеріальне мило і справді здатне вбивати мікроби. Тільки не думайте, що воно — всесильне і може знищити будь-які віруси. Ставтеся до мила, як до першого обов'язкового елементу гігієни. І користуватися ним ви можете щодня.



Як отримати безплатні протези молочних залоз

Нещодавно я перенесла операцію з ампутації грудної залози (мастектомія). Групи інвалідності не маю. Скажіть, будь ласка, чи маю я право на безкоштовне забезпечення протезами молочної залози? Якщо так, то до якої установи мені звернутися?

Валентина Г.

Черкаська область.

Відповідає заступник директора департаменту у справах інвалідів Міністерства праці та соціальної політики України Оксана ПОЛЯКОВА:

— Враховуючи нагальну потребу у забезпеченні онкохворих жінок, які не мають інвалідності, протезами молочної залози та з метою врегулювання зазначеного питання на законодавчому рівні, внесено зміни до статті 4 Закону України «Про реабілітацію інвалідів в Україні», який набрав чинності з 8 червня 2007 року.

Відповідно до внесених змін всі жінки після мастектомії мають право на безплатне забезпечення протезно-ортопедичними виробами, а саме — протезами молочної залози з трьома ліфами для їх кріплення та компресійними рукавами.

З 1 січня 2007 року згідно із Законом України «Про реабілітацію інвалідів в Україні» набрав чинності Порядок забезпечення окремих категорій населення технічними та іншими засобами реабілітації і формування відповідного державного замовлення, перелік таких засобів, затверджений постановою Кабінету Міністрів України від 29 листопада 2006 року № 1652.

Зазначеною постановою передбачено, що облік, замовлення і забезпечення технічними та іншими засобами реабілітації здійснюють місцеві органи праці та соціального захисту населення.

Відповідно до пунктів 7—9 зазначеного Порядку для взяття на облік, інвалід або інша особа повинні подати до місцевого органу праці та соціального захисту населення перелік документів, згідно з якими формується особова справа для подальшої видачі направлення, на підставі якого буде здійснено забезпечення технічними та іншими засобами реабілітації. Отже, звернення до органу праці та соціального захисту населення є обов'язковою умовою.

З метою сприяння забезпеченню вас, шановна пані Валентино, протезами молочної залози доручаємо Головному управлінню праці та соціального захисту населення Черкаської обласної державної адміністрації надати допомогу (одержати висновок МСЕК, завести особову справу) та забезпечити необхідним протезним виробом.

З огляду на вищевикладене вас, пані Валентино, буде забезпечено необхідними виробами відповідно до вимог чинного законодавства.

Хочу приватизувати свою земельну ділянку, а сусід проти...

Мені 82 роки, мешкаю у власному будинку. Хочу приватизувати свою земельну ділянку, якою користуюся вже 48 років, але будинок на двох господарів, і сусід не хоче приватизувати свою. Загальна площа спільної землі 18,5 сотки: моя — 7,5 сотки, а решта — сусіда. У нашому земельному відділі мені сказали, що я не маю права приватизувати свою землю без згоди сусіда, це може вирішити лише суд. Та невже немає іншого мирного законного шляху, щоб розв'язати це питання?

Іван ШАЄВСЬКИЙ,

ветеран війни і праці, інвалід II групи загального захворювання.

Кам'янець-Подільський Хмельницької області.

Відповідає перший заступник голови Державного агентства земельних ресурсів України Юрій ОЛЕКСІЄНКО:

— Земельна ділянка — це частина земної поверхні з установленими межами, певним місцем розташування, з визначеними щодо неї правами (частина перша статті 79 Земельного кодексу України).

Земельні ділянки для обслуговування жилого будинку надаються за принципом: один будинок — одна земельна ділянка.

Якщо за даними бюро технічної інвентаризації частини житлового будинку зареєстровані як окремі домоволодіння, тобто мають різні адреси, в такому разі кожен власник окремо приватизує надану йому земельну ділянку. У разі, якщо домоволодіння належить кільком співвласникам, то земельна ділянка, на якій розташований житловий будинок, може перебувати у спільній сумісній власності (стаття 89 Земельного кодексу України) або у спільній частковій власності (стаття 87 Земельного кодексу України).

Земельна ділянка може бути у спільній власності з визначенням частки кожного з учасників спільної власності (спільна часткова власність) або без визначення часток учасників спільної власності (спільна сумісна власність) (частина перша статті 86 Земельного кодексу України). Право спільної власності на землю посвідчується державним актом на право власності на землю (частина четверта статті 86 Земельного кодексу України).

Якщо будинок належить кільком особам по праву спільної власності, то земельна ділянка оформляється також у спільну власність для обслуговування жилого будинку з визначенням часток кожного співвласника у розмірах, визначених частиною четвертою статті 120 Земельного кодексу України.



Крім того, формою державного акта на право власності на земельну ділянку, яка затверджена постановою Кабінету Міністрів України № 449 від 02.04.2002 р., передбачено наявність списку співвласників земельної ділянки у вигляді додатка до державного акта.

Отже, при спільній власності на землю видається один державний акт на право власності на земельну ділянку із внесенням всіх співвласників до відповідного списку-додатка.

Виходячи з положень статті 88 Земельного кодексу України володіння, користування та розпорядження земельною ділянкою, що перебуває у спільній частковій власності, здійснюються за згодою всіх співвласників згідно з договором, а у разі недосягнення згоди — у судовому порядку.

Якщо один із співвласників не погоджується щодо встановлення меж земельної ділянки в натурі (на місцевості) чи щодо порядку її використання, такий спір може бути вирішено в судовому порядку (стаття 158 Земельного кодексу України).

Домашній музей Гуріїв

■ СВІТ ЗАХОПЛЕНЬ

Музей просто неба у селі Бокійма Млинівського району розмістився на обійсті сім'ї Гуріїв. А експонати — старовинні предмети домашнього ужитку — розташовані тут на кущах, деревах, плоті, воротах, у квітнику.

— Ідея домашнього музею належить синові Олександру, — каже господар Леонід Антонович. — Ми з дружиною, чесно кажучи, спочатку не вельми втішно сприйняли синову ідею: мовляв, односельці сміятимуться. Але минув тиждень-другий після першої виставки, по селу пішов гарний поголос і з'явилося чимало охочих нам посприяти. Той баняка столітнього приніс, той кочергу. Потім наш Сашко пішов, так би мовити, по людях, і вони з ним поділилися багатьма цікавими предметами, закинутими на горище. Так, скажімо, виставку поповнив коловорот, якому, на мій погляд, років зо двісті, втім, він ще й досі придатний для прядіння.







У цьому незвичному музеї просто неба обов'язково звернете увагу на кирзові чоботи часів Другої світової війни, які Олександр Гурій використав як вазон. Насипав у них землі, зробив прорізи і посадив мальви. Так ось, доки у сусідів квіти ще тільки випинаються із бутонів, у Гуріїв уже цвітуть — схоже, почуваються у таких чоботах комфортно.

Учні місцевої школи навіть екскурсії проводять по оселі Гуріїв, коли вивчають етнографію та краєзнавство. До незвичного обійстя завітала і німецька делегація. Туристи спинилися у Бокіймі, щоб попити криничної води, а їм селяни порадили ще й до музею завітати. Ті довгопредовго розпитували у господарів про екзотичні для себе предмети, потім і групою, і поодинці фотографувалися біля них.

— Ви поблизу траси поставте знак з напрямком до домашнього музею, тоді проїжджі обов'язково завертатимуть у ваш закапелок. А від екскурсій ще й прибуток матимете, — радять сусіди Гуріям.

Утім, Леонід Антонович має власну думку на облаштований довкола хати музей:

— Я бачу, наскільки моєму синові приємно займатися цією справою. Він «на сьомому небі», коли вдається роздобути якийсь цікавий експонат. А для гостей Сашко зробив куточок, де вони можуть посидіти, відпочити, а заодно пороздивлятися, що «росте» на деревах, квітниках, кущах.

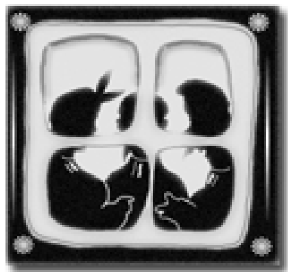
Якщо і вам пощастить побувати у Бокіймі, не мініть домашнього музею. Погляненете — і зрозумієте, що багато у чому наш світ дійсно тримається на диваках.

Євген ЦИМБАЛЮК,
Олександра ЮРКОВА.

Рівненська область.

На знімках: господар незвичного обійстя Леонід Гурій; ось такі дерева, «плодовиті» на баняки, лампи, банки-склянки та інші експонати, розташовані довкола будинку; у таких чоботах квітам комфортно.

Фото Євгена ЦИМБАЛЮКА.



■ ОТАКОЇ!

У Білорусі п'ятирічна курка стала півнем

У Вітебській області Білорусі з'явилася курка-гермафродит. Як розповіла хазяйка птиці, 78-річна Таїсія Ляшкевич, істотні зміни в особистому житті її курки сталися нинішнього літа.

Буквально за кілька місяців п'ятирічна курка раптом відростила гребінь, шпори на лапах, розпушила хвоста і стала топтати своїх колишніх подружок. Хоч ефекту від її теперішніх зусиль поки що немає, господар курника сприйняв колишню співмешканку як серйозного конкурента і суперника. Тепер курка, яку проганяє вся птиця, змушена жити в окремому загончику сама.

За інформацією Укрінформу.

Святе прізвище і священний обов'язок

■ ХОЧЕТЕ ВІРТЕ — ХОЧЕТЕ НІ

Старше покоління добре пам'ятає час, коли маленьким святом у селі був день привезення в сільмаг бочкового пива. Обов'язково «Жигулівського»! Траплялося це не так уже й часто, тому кожен, хто потрапляв у справах до районного центру, вважав своїм обов'язком привезти додому хоча б три літри пива. У бідончику або, що було частіше, у трилітровому скляному слоїку. Саме так і зробив один житель приміського села, коли його в черговий раз викликали до райвійськкомату перевірити на предмет придатності до виконання священного обов'язку кожного радянського громадянина чоловічої статі.

У райцентрі було медущилище. Майбутніх медпрацівниць для набуття професійного досвіду залучали для роботи у призовній комісії як писарів — записувати в медкнижки призовників дані, які диктували лікарі.

Наш герой попередньо зазирнув у магазин, наповнив традиційний трилітровий слоїк пінним слабоалкогольним напоєм і, тримаючи в руці сітку з міським «сувеніром», прибув для медогляду. Майбутня медсестра встигла до його приходу дуже втомитися від одноманітної роботи, а тому поводилися не надто привітно: «Аналізи швидко на ось той столик!». Для зручності маніпуляцій із принесеними аналізами сільський парубок дорогоцінну сітку поставив на стіл. Побачивши повний трилітровий слоїк, дівчина обурилася: «Навіщо так багато!?». Хлопець збентежився: «А скільки треба?» — «Грам двісті — не більше!» — «А що робити?» — «Зайве вилийте!» — «Вилити?! А можна надпити?» — «!?!?!?».

Майбутнє медичне світило знайшло вихід з пікантної ситуації, вирішивши спочатку записати дані призовника в якихсь гросбух:

— Скажіть своє прізвище.

— Святий.

— Хлопче, досить жартувати! Як вас звуть? Ваше прізвище?

— Святий... Святий Петро...

Ображене юне створіння зі сльозами на очах кинулося в сусідній кабінет до старшого лікаря: «Там якийсь розумник знущається наді мною!».

Шум у довіреній йому установі привернув увагу самого районного військового комісара. Дівчина, збиваючись, пояснила грізному майорові ситуацію з незграбним заграванням «цього селюка».

Офіцер знав, як упоратися і з більшими сперечливцями:

— Відставити! Прізвище!

— Святий!

— Ім'я!

— Петро!

— Відставити знущатися!!! На Кушці служити будеш!!! У Читу зажену!!! Понюхаєш у мене Північної Землі!!! Прізвище!!! Ім'я!!!

— Святий Петро, — не розуміючи причини гніву високого начальства (ну не три ж літри пива спричинили такий гвалт!), відповідав зовсім збентежений завтрашній солдат.

Воєнком, як практичний психолог, поміняв тактику й тихо дружелюбним голосом запитав:

— Тато-мама є? Як їх звуть?

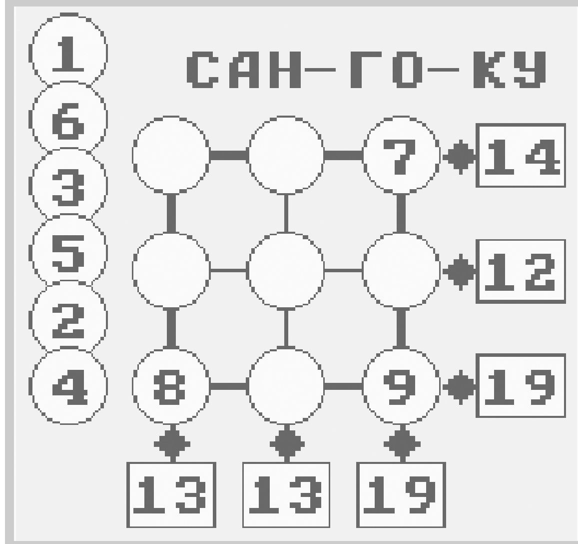
— Свята Марія і Святий Павло...

Завершилося все благополучно: у хлопця в кишені виявилося водійське посвідчення. Документові з печаткою воєнком повірив.

Микола МАГДИЧ.

Севастополь.

■ ВПРАВИ ДЛЯ РОЗУМУ

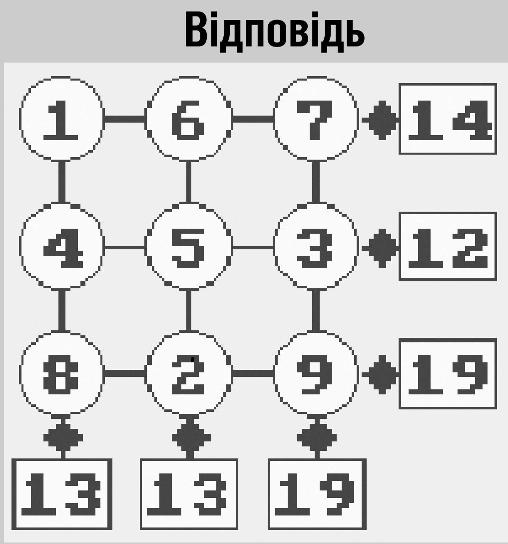


Кросворд САН–ГО–КУ

Для того, щоб розв'язати САН-ГО-КУ, необхідно розмістити вільні кульки з цифрами на незайняті місця так, щоб сума цифр кожного рядка дорівнювала числу праворуч, а сума цифр кожного стовпчика — числу внизу.

Склав Іван ОКОВИТИЙ.

Відповідь



■ Є ПРО ЩО ПОДУМАТИ

Життя — це кава, а не чашка…

Група випускників, успішних, тих, хто зробив чудову кар'єру, прийшли в гості до свого старого професора. Незабаром розмова зайшла про роботу — випускники скаржилися на численні труднощі і життєві проблеми. Запропонувавши своїм гостям каву, професор пішов на кухню і повернувся з кавником і підносом, заставленим різноманітними чашками: порцеляновими, скляними, пластиковими, кришталевими, і простими, і дорогими, і вишуканими.

Коли випускники розібрали чашки, професор сказав: «Якщо ви помітили, всі дорогі чашки розібрані. Ніхто не вибрав чашки прості і дешеві. Бажання мати для себе тільки краще і є причиною ваших проблем. Зрозумійте, що чашка сама по собі не робить каву кращою. Іноді вона просто дорожча, а іноді навіть ховає те, що ми п'ємо. Те, що ви справді хотіли, було кава, а не чашка. Але ви свідомо вибрали кращі чашки. А потім роздивлялися, кому яка чашка дісталася. А тепер подумайте: життя — це кава, а робота, гроші, становище, суспільство — це чашки. Це лише інструменти для збереження життя. Те, яку чашку ми маємо, не визначає і не змінює якості нашого життя.

Іноді, концентруючись тільки на чашці, ми забуваємо насолодитися смаком самої кави. Насолоджуйтеся своєю кавою! Адже у найщасливіших людей немає всього кращого. Але вони отримують усе краще з того, що є. Щастя в тому, щоб хотіти те, що в тебе є. А не в тому, щоб мати, що хочеш. Життя коротке. Тому порушуй правила, прощай швидко, цілуй повільно, кохай щиро, смійся нестримно. І ніколи не шкодуй про те, що змусило тебе посміхнутися.

Господарським судом м. Києва (01030, м. Київ, вул. Б. Хмельницького, 44-Б) 03.10.2007 р. по справі № 23/378-б Товариство з обмеженою відповідальністю «Євробудлайн-Україна» (04050, м. Київ, Мельникова, 12, код 34356638), 10.10.2007 р.: 1) по справі № 23/401-б Товариство з обмеженою відповідальністю «Некпром» (04107, м. Київ, вул. Багговутівська, 8/10, код 34190366), 2) по справі № 23/402-б Товариство з обмеженою відповідальністю «Компанія Стиль-Екстра» (03151, м. Київ, вул. Волинська, 60, код 34405564), 3) по справі № 23/389-б Корпорація «Тролайнінг Україна» (01103, м. Київ, Залізничне шосе, 47, код 30782724) визнано банкрутом та відкрито ліквідаційну процедуру. Ліквідатором банкрутів призначено Кіцула С. Б., ліцензія серії АВ № 081007 від 26.04.2006 р.; 02097, м. Київ, вул. Лісківська, 28, кв. 15, тел. моб. 8 067 295-08-03. Заяви кредиторів приймаються протягом одного місяця і направляються на адресу ліквідатора.

Ухвалою Господарського суду Житомирської області (10002, м. Житомир, майдан Путятинський, 3/65) від 20 вересня 2007 р. по справі №3/153 «Б» ліквідовано юридичну особу банкрута - Сільськогосподарське товариство з обмеженою відповідальністю «Тютюнниківське, код ЄДРПОУ 03745449, юридична адреса: 13220, Житомирська область, Чуднівський район, с. Тютюнники, вул. Лонського, 2.

У зв'язку із закінченням ліквідаційної процедури банкрута печатку та штампи СТОВ «Тютюнниківське» вважати недійсними.

Постановою Господарського суду Харківської обл. (Держпром, 8-й під., пл. Свободи, 5, м. Харків, 61022) від 10 жовтня 2007 р. по справі № Б-39/159-07 товариство з обмеженою відповідальністю "Харківський завод спортивних виробів "Динамо" (ЄДРПОУ 31021717, м. Харків, вул. Миргородська, 4) визнано банкрутом і відкрито ліквідаційну процедуру.

Ліквідатором призначено арбітражного керуючого Цимберова Дмитра Ілліча (ліц. АВ № 347104 від 06.08.2007 р., м. Харків, вул. Бакуліна, 9/13, кв. 52). Заяви кредиторів приймаються протягом 30 днів від публікації.

08 жовтня 2007 р. господарським судом Донецької області (83048, м. Донецьк, вул. Артема, 157) винесена постанова по справі №45/141б згідно якої визнано банкрутом Товариство з обмеженою відповідальністю «Консим» (83005, м. Донецьк, вул. Героїв Панфілівців, 11, ЄДРПОУ 24455604, р/р 265090824980 в АБ «УкрБізнесБанк» м. Донецьк, МФО 334969) та відкрита ліквідаційна процедура строком 3 місяці.

Ліквідатором призначений СПД ПП Бочарова Олена Юріївна, 83052, м. Донецьк, б. Шахтобудівників, 5, свідоцтво про державну реєстрацію №22660000000009009 від 08.07.2005 р., р/р 26004012636100 в АКІБ «УкрСиббанк», відділення №258, МФО 351005, ІПН 2879020180.

Постановою Господарського суду Київської області від 29.08.2007 року у справі № Б11/253-07 визнано банкрутом та відкрито ліквідаційну процедуру щодо Приватного підприємства «Роксолана+» (код ЄДРПОУ 31781187), що знаходиться за адресою: вул. Петровського, 17, м. Фастів Київської області.

Ліквідатором призначено Фастівську об'єднану державну податкову інспекцію.

Кореспонденцію надсилати на адресу Фастівської ОДПІ: вул. Кірова, 28, м. Фастів Київської області, 08500.

Втрачену печатку Приватного підприємства «Роксолана+» (код ЄДРПОУ 31781187), вважати недійсною.

ФІНАНСОВИЙ ЗВІТ ВІДКРИТОГО АКЦІОНЕРНОГО ТОВАРИСТВА "БАНК НАРОДНИЙ КАПІТАЛ"

за 3 квартал 2007 року станом на кінець дня 30 вересня 2007 року
МФО 322432 м. Київ-03067, бул. І. Лепсе, 4

Баланс

(тис. грн.)

Рядок	Найменування статті	На звітну дату поточного кварталу	На кінець попереднього фінансового року
1	2	3	4
	АКТИВИ		
1	Кошти в Національному банку України та готівкові кошти банку	6 806	1 663
3	Кошти в інших банках	14 754	9 037
3.1	Резерви під заборгованість інших банків	–	–
3.2	Резерви у відсотках до активу	–	–
6	Кредити, що надані:	54 768	51 162
6.1	Юридичним особам	54 486	50 944
6.2	Фізичним особам	282	218
6.3	Резерви під заборгованість за кредитами	(5 718)	(5 255)
6.4	Резерви у відсотках до активу	10,44	10,27
9	Основні засоби	2201	881
10	Нематеріальні активи	25	24
11	Нараховані доходи до отримання:	421	294
11.1	У тому числі прострочені нараховані доходи	129	110
11.2	У тому числі сумнівні нараховані доходи	219	182
11.3	Резерви під заборгованість за нарахованими доходами	(347)	(291)
11.4	Резерви у відсотках до активу	99,72	99,47
12	Відстрочений податковий актив	8	8
13	Інші активи	116	145
13.1	Резерви під інші активи	(10)	–
13.2	Резерви у відсотках до активу	41,23	–
15	**Усього активів**	**73 024**	**57 668**
	ЗОБОВ'ЯЗАННЯ		
16	Кошти банків	14 400	10 424
17	Кошти юридичних осіб	9 699	954
18	Кошти фізичних осіб	8 740	6 622
21	Нараховані витрати, що мають бути сплачені	155	133
22	Відстрочені податкові зобов'язання	2	2
23	Інші зобов'язання	4 353	4 247
24	**Усього зобов'язань**	**37 349**	**22 382**
	ВЛАСНИЙ КАПІТАЛ		
25	Статутний капітал	33 456	33 456
28	Резерви, капіталізовані дивіденди та інші фонди банку	1 503	977
31	Прибуток/Збиток минулих років	327	327
32	Прибуток/Збиток поточного року	389	526
33	**Усього власного капіталу**	**35 675**	**35 286**
34	**Усього пасивів**	**73 024**	**57 668**

* Статті звіту "Баланс" розміщені в порядку зменшення ліквідності.

Звіт про фінансові результати

(тис. грн.)

Рядок	Найменування статті	На звітну дату кварталу поточного року	На звітну дату кварталу попереднього фінансового року
1	2	3	4
1	Чистий процентний дохід	3880	2479
1.1	Процентний дохід	5364	3623
1.2	Процентні витрати	(1484)	(1144)
2	Чистий комісійний дохід	802	426
2.1	Комісійний дохід	991	441
2.2	Комісійні витрати	(189)	(15)
3	Торговельний дохід	6	–
6	Інший дохід	26	8
7	Усього доходів	4714	2913
8	Загальні адміністративні витрати	(614)	(658)
9	Витрати на персонал	(1618)	(1211)
11	Інші витрати	(1315)	(450)
12	Прибуток від операцій	1167	594
13	Чисті витрати на формування резервів	(662)	(19)
15	Прибуток до оподаткування	505	575
16	Витрати на податок на прибуток	(116)	(138)
17	Прибуток після оподаткування	389	437
19	Чистий прибуток/збиток банку	389	437

Примітка "Зобов'язання банку, які обліковуються на позабалансових рахунках"

(тис. грн.)

Рядок	Найменування статті	На звітну дату поточного кварталу	На кінець попереднього фінансового року	Зміни після дати останньої річної звітності (+; -)
1	2	3	4	5
1	Гарантії, що надані	444	611	– 167
4	Зобов'язання з кредитування, які надані клієнтам	8 074	4 125	3 949
5	Надана застава	27 000	39 955	–12 955

Податкова інформація "Окремі показники діяльності банку"

Рядок	Найменування рядка	На звітну дату	Нормативні показники
1	2	3	4
1	Адекватність регулятивного капіталу (%)	65,73	Не менше 10
2	Поточна ліквідність (%)	104,67	Не менше 40
3	Рентабельність активів(%)	0,90	х
4	Негативно класифіковані кредити (тис. грн.)	4503	х
4.1	У відсотках до заборгованості за кредитними операціями (%)		6,23 х
5	Чистий прибуток на одну просту акцію (грн.)	0,01	х
6	Сума сплачених дивідендів за 2005 рік на одну:		х
6.1	Просту акцію	0	х
6.2	Привілейовану акцію	0	х
7	Перелік учасників (акціонерів) банку, які прямо та опосередковано володіють 10% і більше відсотками статутного капіталу банку		

Повне найменування	Код країни	Відсоток у статутному капіталі: Пряма участь	Відсоток у статутному капіталі: Опосередкована участь
ТОВ "Народна компанія "Енергетичні ресурси"	804	60,70	9,56
ТОВ "Укрінтерторг"	804	0,56	60,70
ЗАТ "Цемекс–Енерго"	804	0,39	61,31
Побережний О.В.	804	5,63	70,65

Примітка: Рахунків довірчого управління банк не має.

Голова Правління **Яківчук О.Є.**
Головний бухгалтер **Милищук Н.М.**

Саратський районний суд Одеської області (68200, смт. Сарата, Одеської області, вул. Леніна, 105) викликає в судове засідання на 01 листопада 2007 року об 11 годині, ШЕВЧЕНКО АНАТОЛІЯ ВАСИЛЬОВИЧА, 1959 року народження мешканця с. Світлодолинське, Саратського району, Одеської області; ШЕВЧЕНКО НАДІЮ ІВАНІВНУ, 1962 року народження, мешканку м. Херсон, вул. Восточна, № 11, д. 8; ШЕВЧЕНКО ОЛЕКСАНДРА АНАТОЛІЙОВИЧА, 1983 року народження, мешканця м. Херсон, вул. Восточна, № 11, д. 8; ШЕВЧЕНКО ВОЛОДИМИРА АНАТОЛІЙОВИЧА, 1987 року народження, мешканця м. Херсон, вул. Восточна, № 11, д. 8 як відповідачів в цивільній справі за позовом Фудулей Пантелія Петровича до Шевченка Анатолія Васильовича, Шевченко Надії Іванівни, Шевченко Олександра Анатолійовича, Шевченко Володимира Анатолійовича про визнання договору купівлі-продажу укладеним.

В разі неявки та невиконання обов'язку повідомити суд про причину неявки справу буде вирішено без вашої участі за наявними у справі доказами.

Суддя Кожокар Т. Я.

Товариство з обмеженою відповідальністю"Централізована резервна компанія" повідомляє про проведення конкурсу з продажу майна ТОВ "ЦРК", а саме:

- об'єкт №1. Ангари металеві(згідно переліку 1 531.1 кв.м.) Стартова ціна 40 000 грн, у т. ч. ПДВ.
- об'єкт №2. Модуль "Молодечно" (4 136 кв.м.) Стартова ціна 101 500 грн, у т.ч. ПДВ.
- об'єкт №3. Власна база (791 кв.м.) Стартова ціна 13 000 грн, у т.ч. ПДВ.
- об'єкт №4. Алмазно - образивний цех з критою стоянкою локомотива (загальною площою 4 651.6 кв.м.) Стартова ціна 33 600 грн. в т.ч. ПДВ.

Бажаючим взяти участь у конкурсі для їх реєстрації необхідно за вказаною адресою падати письмову заяву, конкурсну пропозицію та перерахувати гарантійний внесок у розмірі 5% від стартової ціни об'єкту, в т.ч. ПДВ, та реєстраційний збір в розмірі - 34,00 грн., в т. ч. ПДВ на р/р 2600810705 в ВОД ВАТ "Райффайзен Банк Аваль" в м.Вінниці, МФО 302247, Код ЄДРПОУ 26297457 Філії ДГУ "Агенство з питань банкрутства" у Вінницькі обл.

З питань оформлення участі в конкурсі та ознайомлення з об'єктами звертатись до організатора конкурсу:м. Вінниця , Хмельницьке шосе , 7 к.1330. Докладніша інформація за телефонами: 8(0432) 32-10-04,65-56-00.Строк подання заяв до 13 листопада 2007року включно. Конкурс відбудеться 15 листопада 2007року об 11.00 годині за адресою: м. Вінниця , Хмельницьке шосе , 7 к.1330.

Результати конкурсу оформляються протоколом, який є підставою для укладання протягом трьох днів договору купівлі-продажу між покупцем та продавцем.

Правління ВАТ «Київміськнафтопродукт»

Повідомляє про скликання чергових загальних зборів акціонерів Товариства, які відбудуться 03 грудня 2007 р. о 9 годині 00 хвилин за адресою: м. Київ, бул. Верховної Ради, 36.

Порядок денний:

1. Звіт Правління Товариства про підсумки фінансово-господарської діяльності.
2. Звіт та висновки Ревізійної комісії про фінансово-господарську діяльність Товариства.
3. Звіт Спостережної ради Товариства.
4. Затвердження річного звіту та балансу Товариства.
5. Затвердження порядку розподілу прибутку або покриття збитку.
6. Внесення змін та доповнень до статуту Товариства.
7. Внесення змін та доповнень до Положень, що регламентують внутрішню діяльність Товариства.
8. Зміна реєстратора, що здійснює ведення системи реєстру власників іменних цінних паперів Товариства.
9. Відкликання та обрання Виконавчого органу Товариства.
10. Відкликання та обрання Голови та членів Ревізійної комісії Товариства.
11. Відкликання та обрання Голови та членів Спостережної ради Товариства.

Реєстрація акціонерів відбуватиметься 03 грудня 2007 р. з 8 годин 00 хвилин до 8 години 45 хвилин за адресою: м. Київ, бул. Верховної Ради, 36. Для реєстрації на зборах акціонерам необхідно мати при собі паспорт, представникам акціонерів - паспорт та довіреність на участь у зборах.

ВАТ «Шахта «Комсомолець Донбасу» Продає свої активи:

Секції крепі FAZOS - б/у (виробник фірма FAZOS Польща) - 2002 рік випуску, термін експлуатації 47 міс.

Договірна ціна однієї секції - 150000,00 грн.

З комерційними пропозиціями звертатись за адресою: 86300, Україна, Донецька обл., м. Кіровське, тел./факс 8 (06250) 6-20-05, тел. 8 (06250) 6-12-40 - відділ збуту. Тел. моб. 8 050 347 01 44 - директор дирекції по збуту Хаджинов Геннадій Панасович.

Філія Державної госпрозрахункової установи Агентство з питань банкрутства у Запорізькій області та керуючий санацією Севастопольського державного підприємства "Атлантика" повідомляють про проведення публічних торгів (аукціону) з реалізації майна підприємства, що знаходиться в процедурі санації.

На публічні торги виставляється наступне майно, що знаходиться за адресою: м. Севастополь, Камишове шосе, 41:

Лот №1. Автонавантажувач ДВ-1788-3320, держ. №Т0101 КМ. Початкова вартість продажу 5 300,00 грн. з ПДВ.

Лот №2. Автобус ІКАРУС 256-75, держ. №6532 КРО. Початкова вартість продажу 23 450,00 грн. з ПДВ.

Лот №3. Автобус ІКАРУС 256-75, держ. №6533 КРО. Початкова вартість продажу 23 450,00 грн. з ПДВ.

Організатор аукціону: філія Державної госпрозрахункової установи Агентство з питань банкрутства в Запорізькій області.

Участь в аукціоні оформлюється шляхом подачі організатору аукціону письмової заявки (встановленого зразка), сплати реєстраційного збору та внесення гарантійного внеску.

Кінцевий термін прийняття заяв на участь в аукціоні - 3 дні до початку аукціону.

Гарантійний внесок у розмірі 10% від початкової ціни майна, що реалізується перераховується СДП "Атлантика" на санаційний рахунок №26004300000734 у СФ АКБ "Форум" м. Севастополь, МФО 384931, код ЄДРПОУ 00463088.

Реєстраційний збір 17 грн. перераховується філії Державної госпрозрахункової організації Агентство з питань банкрутства в Запорізькій області на р/р 260082431 у ВАТ "Райффайзенбанк Аваль" м. Запоріжжя, МФО 313827, код ЄДРПОУ 26252756.

З питань оформлення участі у аукціоні звертатися до організатора аукціону за адресою: 69002, м. Запоріжжя, пр. Леніна, 77, оф. 95 (з 10.00 до 16.00 (п'ятниця з 10.00 до 15.00), тел. (061) 220-42-07.

З питань ознайомлення з майном звертатися за адресою: м. Севастополь, вул. Правди, 10/8, каб.24 у робочі дні з 09-00 до 12-00 та з 13-00 до 16-00, п'ятниця до 15.00; довідки за телефоном: (0692) 41-21-81.

Аукціон відбудеться "16" листопада 2007 р. о 10.00 за адресою: 69002, м. Запоріжжя, пр. Леніна, 77, оф. 95.

Переможцем аукціону визнається той учасник, котрий запропонує найбільшу ціну за майно, що реалізується.

Результати продажу оформлюються протоколом, який є підставою для укладання договору купівлі-продажу.

Філія ДГУ Агентство з питань банкрутства в Донецькій області та ліквідатор ДП "Дзержинськвуглезбут", повідомляють про проведення конкурсу з продажу активів. На конкурс виставляється дебіторська заборгованість **ДП "Дзержинськвуглезбут"**, Донецька обл., м. Дзержинськ, вул. Фрунзе, 14, початков ціна продажу - **54229,88грн. без ПДВ**, гарантійний внесок - 5423,00грн. З переліком дебіторської заборгованості та фіксованими умовами конкурсу, можна ознайомитись у організатора аукціону. Гарантійний внесок у розмірі 10% від початкової ціни реалізуємого майна та реєстраційний збір для реєстрації учасників конкурсу - 17,00 грн. перараховуються на р/р. 260077397 в ДОД ВАТ "Райффайзен Банк Аваль" м. Донецька, МФО 335076, ОКПО 26252727, Філії ДГУ Агентство з питань банкрутства в Донецькій області. Для участі у конкурсі необхідно надати письмову заяву та конкурсну пропозицію організатору конкурсу Філії ДГУ Агентство з питань банкрутства в Донецькій області, розташованому за адресою: м. Донецьк, пр-т Комсомольський, 8. Строк надання заяв 23 календарних днів із дня публікації у газеті до 13.00 год. 08 листопада 2007р. включно. Конкурс відбудеться після 30 календарних днів із дня публікації інформації 16 листопада 2007р., у ФДГУ Агентство з питань банкрутства в Донецькій області о 11.00 год., за адресою: м. Донецьк, пр-т Комсомольський,8. Переможець конкурсу на підставі затвердженого протоколу конкурсу укладає договір купівлі - продажу з ліквідатором ДП "Дзержинськвуглезбут". Довідки за телефонами: 304-37-21, 304-77-83.

В оголошенні ТОВ «ТРК Клас», опублікованому в газеті «Голос України» № 143 від 14 серпня 2007 року:
Сімферополь 104,2 МГц 2,00
Читати як:
Сімферополь 104,3 МГц 2,00
Частота 104,2 МГц для м. Сімферополь зазначена помилково.

Товариство з обмеженою відповідальністю"Вінницька підшипникова компанія" повідомляє про проведення конкурсу з продажу майна ТОВ "Вінницька підшипникова компанія", а саме:

- об'єкт №1. Червоний куточок, механічні майстерні РСЦ (229.4 кв.м.) Стартова ціна 6 000 грн, у т. ч. ПДВ.
- об'єкт №2. Склад М3 (незавершене будівництво 2 080 кв.м.) Стартова ціна 101 000 грн, у т.ч. ПДВ.
- об'єкт №3. Склад-рампа (1 075 кв.м.) Стартова ціна 19 500 грн, у т.ч. ПДВ.
- об'єкт №4. Будівля другого поверху РСЦ (103,6 кв.м.),будівля участку капремонту (413.7 кв.м.) Стартова ціна 9 500 грн. в т.ч. ПДВ.

Бажаючим взяти участь у конкурсі для їх реєстрації необхідно за вказаною адресою падати письмову заяву, конкурсну пропозицію та перерахувати гарантійний внесок у розмірі 5% від стартової ціни об'єкту , в т.ч. ПДВ, та реєстраційний збір в розмірі - 34,00 грн., в т. ч. ПДВ на р/р 2600810705 в ВОД ВАТ "Райффайзен Банк Аваль" в м.Вінниці, МФО 302247, Код ЄДРПОУ 26297457 Філії ДГУ "Агенство з питань банкрутства" у Вінницькі обл.

З питань оформлення участі в конкурсі та ознайомлення з об'єктами звертатись до організатора конкурсу:м. Вінниця , Хмельницьке шосе , 7 к.1330. Докладніша інформація за телефонами: 8(0432) 32-10-04,65-56-00.Строк подання заяв до 13 листопада 2007року включно. Конкурс відбудеться 15 листопада 2007року об 11.00 годині за адресою: м. Вінниця , Хмельницьке шосе , 7 к.1330.

Результати конкурсу оформляються протоколом, який є підставою для укладання протягом трьох днів договору купівлі-продажу між покупцем та продавцем.

Філія Державної госпрозрахункової установи Агентство з питань банкрутства у Запорізькій області та керуючий санацією Севастопольського державного підприємства «Атлантика» повідомляють про проведення повторних публічних торгів (аукціону) з реалізації майна підприємства, що знаходиться в процедурі санації.

На повторні публічні торги виставляється наступне майно:

Лот №1. Адміністративні будівлі та споруди, розташовані у м. Севастополі в бух. Камишова, а також інше майно СДП «Атлантика», загальною початковою вартістю 4 163 103,36 грн. з ПДВ.

Адміністративна будівля з ґанком та 2 балконами, розташована за адресою м. Севастополь, вул. Правди, 10/8, із внутрішнім обладнанням та комунікаціями. Будівля споруди 1973 року, група капітальності - І. Загальна площа, м^2 - 997,5. Будівельний обсяг, м^3 - 4078. Фізичний знос будівлі - 10%. Вартість будівлі розрахована з урахуванням існуючих зовнішніх та в приміщеннях інженерних та слабкострумових мереж, обладнання, та з правом користування земельної ділянки в межах площі забудови. Початкова вартість - 2 569 836,16 грн. з ПДВ.

Паркан з інкерманського каменю, площею, м^2 - 21,64, розташований біля будівлі по вул. Правди, 10/8 у м. Севастополі. Початкова вартість - 2 637,60 грн. з ПДВ.

Ворота металеві без калитки, площею, м^2 - 7,2, розташовані біля будівлі по вул. Правди, 10/8 у м. Севастополі. Початкова вартість - 1 596,00 грн. з ПДВ.

Будівля архіву, розташована за адресою м. Севастополь, вул. Правди, 10/7. Будівля споруди 1970 року, група капітальності - III. Загальна площа, м^2 - 136,6. Будівельний обсяг, м^3 - 621. Фізичний знос будівлі - 22%. Вартість будівлі розрахована з урахуванням існуючих в приміщені інженерних та слабкострумових мереж та з правом користування земельної ділянки в межах площі забудови. Початкова вартість - 232 327,20 грн. з ПДВ.

Будівля виробничої лабораторії, майстерні, розташована за адресою м. Севастополь, вул. Правди, 10/5. Будівля споруди 1970 року, група капітальності - II. Загальна площа, м^2 - 216,2. Будівельний обсяг, м^3 - 861. Фізичний знос будівлі - 25%. Вартість будівлі розрахована з урахуванням існуючих в приміщені інженерних та слабкострумових мереж та з правом користування земельної ділянки в межах площі забудови. Початкова вартість - 367 710,00 грн. з ПДВ.

Будівля туалету, розташована за адресою м. Севастополь, вул. Правди, 10/6. Будівля споруди 1978 року, група капітальності - І. Загальна площа, м^2 - 30,4. Будівельний обсяг, м^3 - 161. Фізичний знос будівлі - 27%. Вартість будівлі розрахована з урахуванням існуючих в приміщені інженерних мереж та з правом користування земельної ділянки в межах площі забудови. Початкова вартість - 25 218,48 грн. з ПДВ.

Будівля складів, розташована за адресою м. Севастополь, вул. Правди, 10/10. Будівля споруди 1975 року, група капітальності - III. Загальна площа, м^2 - 105,9. Будівельний обсяг, м^3 - 351,0. Фізичний знос будівлі - 27%. Вартість будівлі розрахована з урахуванням існуючих в приміщені інженерних мереж та з правом користування земельної ділянки в межах площі забудови. Початкова вартість - 90 384,00 грн. з ПДВ.

Будівля складів, розташована за адресою м. Севастополь, вул. Правди, 10/9. Будівля споруди 1969 року, група капітальності - III. Загальна площа, м^2 - 175,1. Будівельний обсяг, м^3 - 724,0. Фізичний знос будівлі - 31%. Вартість будівлі розрахована з урахуванням існуючих в приміщені інженерних мереж та з правом користування земельної ділянки в межах площі забудови. Початкова вартість - 165 580,80 грн. з ПДВ.

Трансформаторна підстанція ТП-1193, розташована за адресою м. Севастополь, вул. Правди, 10/3. Будівля споруди 1995 року, група капітальності І. Загальна площа, м^2 - 90,8. Будівельний обсяг, м^3 - 409. Вартість будівлі розрахована без урахування внутрішніх електричних мереж та з урахуванням на право користування земельної ділянки в межах площі забудови. Фізичний знос будівлі - 21%. Початкова вартість - 106 860,60 грн. з ПДВ.

Система водопостачання та каналізації внутрішньомайданчикова, що складається із труби зовнішнього водопостачання (діаметр 110 мм) довжиною 475 м, колодців водопостачання (діаметр 1500 мм) - 4 шт., колодців водопостачання (діаметр 1000 мм) - 4 шт., колодця водопостачання (розмір 2,0*2,5 м), лічильника багатострунний (крильчастий MTK-UA), лічильника води (MN QN 2,5 XN. EBN. UpA), мережі каналізації (діаметр 150 мм) довжиною 800 м. Початкова вартість - 69 139,74 грн. з ПДВ.

Система пожежного вогнегасіння, що складається із металевого кіоску (1,5*2,5*2 м), насоси (2 шт.) та пускателі 4-ой величини (2 шт.) (ВЦН 60/3 ел. дв. 11 кВт - 2 шт., водопровід Ду150 (180 м) з вентилями Ду50 (3 шт.), невозвратними фільтрами морської води Ду80 та кутовими клапанами. Розташування - причали №230, №231 у Камишовій бухті м. Севастополя. Початкова вартість - 37 946,76 грн. з ПДВ.

Металеві гаражі, розташовані перед входом до Адміністративної будівлі по вул. Правди, 10/8 у м. Севастополі. Кількість - 4 шт. Основні конструктивні елементи металевих гаражів: фундаментів немає; зовнішні стіни виконані з металевого профільованого листа, металевий каркас (система куточків і прогонів з обшиванням листами). Знос споруди - 85,5%. Початкова вартість - 2 436,00 грн. з ПДВ.

Екскаватор Komatsu PC-200. Рік випуску - 1988. Державний номер: 36-60ФЕ. Номер шасі: 34966. Номер двигуна: 97518. Колір: жовтий. Початкова вартість - 86 723,62 грн. з ПДВ.

КАМАЗ 5410, сідельний тягач. Рік випуску - 1991. Державний номер: 00-52КРС. Номер двигуна: 745059. Номер шасі: 228958. Колір: сірий. Початкова вартість - 19 934,01 грн. з ПДВ.

МАЗ 9370 АЦ-13, напівпричіп цистерна. Рік випуску - 1991. Державний номер: 44-56ЦР. Номер шасі: 116. Колір: світло-сірий. Початкова вартість - 3 843,34 грн. з ПДВ.

КРАЗ 256Б1, вантажний самоскид. Рік випуску - 1992. Державний номер: 69-71 КРС. Номер шасі: 731697. Номер двигуна: 07343. Колір: бежевий. Початкова вартість - 26 670,00 грн. з ПДВ.

Автонавантажувач Balkancar DB-1788. Рік випуску - 1989. Державний номер: 87-44ФЕ. Номер шасі: 48830408949. Номер двигуна: 343555. Початкова вартість - 18 033,80 грн. з ПДВ.

Електричний лічильник №4488 типу СТК з-05Q 1 ТЗМ, розташовано на ПС-5. Початкова вартість - 2 125,20 грн. з ПДВ.

Електричні мережі довжиною 1600 м, тип кабелю: АСБ 3*185, розташування: від ПС-5 до ТП-1126. Початкова вартість - 63 227,23 грн. з ПДВ.

Електричні мережі довжиною 1500 м, тип кабелю: АСБ 10-1 (3*185), розташування: від ТП-1126 до КТП-1191. Початкова вартість - 59 275,53 грн. з ПДВ.

Електричні мережі довжиною 180 м, тип кабелю: ААБ 3*150, розташування: від ТП-1126 до ТП-1925. Початкова вартість - 5 112,52 грн. з ПДВ.

Електричні мережі довжиною 729 м, тип кабелю: АСБ-10-1 (3*185), розташування: від КТП-1191 до ТП-1129. Початкова вартість - 28 807,91 грн. з ПДВ.

Електричні мережі довжиною 570 м, тип кабелю: ААБ 3*150, розташування: від ТП-1925 до ТП-930. Початкова вартість - 16 189,63 грн. з ПДВ.

Електричні мережі довжиною 650 м, тип кабелю: ААБ-10 (3*185), розташування: від ТП-930 до ТП-1193. Початкова вартість - 20 869,93 грн. з ПДВ.

Електричні мережі довжиною 180 м, тип кабелю: АДБ-10 (3*95), розташування: від ТП-1193 до КТП-580. Початкова вартість - 3 927,00 грн. з ПДВ.

Електричні мережі довжиною 130 м, тип кабелю: АВГ 3*185, розташування: від КТП-580 до будівлі по вул. Правди, 10/24. Початкова вартість - 4 173,99 грн. з ПДВ.

Електричні мережі довжиною 85 м, тип кабелю: АВВГ 3*35+1*16, розташування: від КТП-580 до будівлі по вул. Правди, 16. Початкова вартість - 1 049,67 грн. з ПДВ.

Електричні мережі довжиною 230 м, тип кабелю: ВВБШВ 3*50+1*35, розташування: від КТП-580 до будівлі по вул. Правди, 10/8. Початкова вартість - 12 035,71 грн. з ПДВ.

Трансформатори ТМ-630, кількість: 2 шт.; обладнання РУ-6кВ, кількість: 9 шт.; обладнання РУ-0,4кВ, кількість: 12 шт. Рік вводу до експлуатації: 1980. Розташування: ТП-1126. Початкова вартість - 33 163,20 грн. з ПДВ.

Трансформатор ТМ-400; трансформатор ТМ-630 (виведено з експлуатації); обладнання РУ-6кВ, кількість: 6 шт., обладнання РУ-0,4кВ, кількість: 15 шт. Рік вводу до експлуатації: 1988. Розташування: ТП-930. Початкова вартість - 32 961,60 грн. з ПДВ.

Трансформатори ТМ-250, кількість: 2 шт.; обладнання РУ-6кВ, кількість: 6 шт.; обладнання РУ-0,4кВ, кількість: 9 шт. Рік вводу до експлуатації: 1985. Розташування: ТП-1193. Початкова вартість - 27 048,00грн. з ПДВ.

КТП-580 із обладнанням: трансформатор ТМ-200; обладнання РУ-6кВ, кількість: 3 шт.; обладнання РУ-0,4кВ, кількість: 5 шт. Рік вводу до експлуатації: 1985. Початкова вартість - 13 646,64 грн. з ПДВ.

КТП-1191 із обладнанням: трансформатор ТМ-160; обладнання РУ-6кВ, кількість: 3 шт.; обладнання РУ-0,4кВ, кількість: 5 шт. Рік вводу до експлуатації: 1981. Початкова вартість - 12 611,48 грн. з ПДВ.

Лот №2. Самохідні плавзасоби СДП «Атлантика», розташовані у причалу №231 у бух. Камишова м. Севастополя, загальною початковою вартістю 310 369,50 грн. з ПДВ.

Малий риболовний сейнер-траулер «ЮГ-06» із судовим майном. Опис: малий риболовний сейнер-траулер проекту 13303 типу «Керч», заводський номер 21, регістровий номер 910509, рік будівництва - 1992, м. Рибінськ, Росія. Початкова вартість - 142 282,00 грн. з ПДВ.

Малий риболовний сейнер-траулер «ЮГ-07» із судовим майном. Опис: малий риболовний сейнер-траулер проекту 13303 типу «Керч», заводський номер 22, регістровий номер 91158, рік будівництва - 1992, м. Рибінськ, Росія. Початкова вартість - 97 919,50 грн. з ПДВ.

Виробничо-роз'їздне судно «Балтієць». Опис: будівельний номер 8, рік будівництва - 1960, м. Херсон. Початкова вартість - 70 168,00 грн. з ПДВ.

Лот №3. Будівлі та споруди, а також інше майно СДП «Атлантика», розташоване у м. Севастополі в бух. Камишова, загальною початковою вартістю 2 319 794,40 грн. з ПДВ.

Будівля прохідної, розташована за адресою м. Севастополь, вул. Правди, 10/15. Будівля споруди 1970 року, група капітальності - III. Загальна площа, м^2 - 13,9. Будівельний обсяг, м^3 - 55,0. Фізичний знос будівлі - 33%. Вартість будівлі розрахована з урахуванням існуючих в приміщені інженерних мереж та з правом користування земельної ділянки в межах площі забудови. Початкова вартість - 13 990,20 грн. з ПДВ.

Паркан з інкерманського каменю, площею, м^2 - 20,16, розташований біля будівлі по вул. Правди, 10/15 у м. Севастополі. Початкова вартість - 2 461,20 грн. з ПДВ.

Ворота металеві без калитки, площею, м^2 - 12,6, розташовані біля будівлі по вул. Правди, 10/15 у м. Севастополі. Початкова вартість 2 436,00 грн. з ПДВ.

Ворота металеві без калитки, площею, м^2 - 0,96, розташовані біля будівлі по вул. Правди, 10/15 у м. Севастополі. Початкова вартість 189,00 грн. з ПДВ.

Будівля побутових приміщень, розташована за адресою м. Севастополь, вул. Правди, 10/16. Будівля споруди 1973 року, група капітальності III. Загальна площа, м^2 - 95,9. Будівельний обсяг, м^3 - 311. Фізичний знос будівлі - 28%. Вартість будівлі розрахована з урахуванням існуючих в приміщені інженерних мереж та з правом користування земельної ділянки в межах площі забудови. Початкова вартість - 96 810,00 грн. з ПДВ.

Будівля учбово-тренажерного центру, розташована за адресою м. Севастополь, вул. Правди, 10/19. Будівля споруди 1970 року, група капітальності III. Загальна площа, м^2 - 1149,3. Будівельний обсяг, м^3 - 3969. Фізичний знос будівлі - 25%. Вартість будівлі розрахована з урахуванням існуючих в приміщені інженерних та слабкострумових мереж та з правом користування земельної ділянки в межах площі забудови. Початкова вартість - 2 203 908,00 грн. з ПДВ.

Лот № 4. Адміністративні та виробничі будівлі та споруди, майно СДП «Атлантика», розташовані у м. Севастополі в бух. Камишова, загальною початковою вартістю 2 490 878,88 з ПДВ.

Будівля метрологічної лабораторії із заправкою вогнегасників, розташована за адресою м. Севастополь, вул. Правди, 10/18.

Будівля споруди 1965 року, група капітальності - III. Загальна площа, м^2 - 245,8. Будівельний обсяг, м^3 - 1147. Фізичний знос будівлі - 25%.

Паркан із залізобетонних плит, площею, м^2 - 6,25, розташований біля будівлі по вул. Правди, 10/18 у м. Севастополі.

Паркан із залізобетонних плит, площею, м^2 - 715, розташований біля будівлі по вул. Правди, 10/18 у м. Севастополі.

Ворота металеві без калитки, площею, м^2 - 7,2, розташовані біля будівлі по вул. Правди, 10/18 у м. Севастополі.

Ворота металеві без калитки, площею, м^2 - 10,75, розташовані біля будівлі по вул. Правди, 10/18 у м. Севастополі.

Калитка, площею, м^2 - 2,3, розташовані біля будівлі по вул. Правди, 10/18 у м. Севастополі.

Будівля пожежного вогнегасіння, розташована за адресою м. Севастополь, вул. Правди, 10/21. Будівля споруди 1965 року, група капітальності III. Загальна площа, м^2 - 272,9. Будівельний обсяг, м^3 - 1232. Фізичний знос будівлі - 28%.

Вартість будівель та споруд розраховано з урахуванням існуючих в приміщені інженерних та слабкострумових мереж та з правом користування земельної ділянки, площею 0,54 га.

Лот №5. Виробничі та складські будівлі, майно СДП «Атлантика», розташоване у м. Севастополі в бух. Камишова, загальною початковою вартістю 278 602,80 з ПДВ.

Будівля складу №4, розташована за адресою м. Севастополь, вул. Правди, 10/22. Будівля споруди 1970 року, група капітальності - III. Загальна площа, м^2 - 60,3. Будівельний обсяг, м^3 - 182,0. Фізичний знос будівлі - 23%. Вартість будівлі розрахована з урахуванням існуючих в приміщені інженерних мереж та з правом користування земельної ділянки в межах площі забудови. Початкова вартість - 51 466,80 грн. з ПДВ.

Будівля торгово-складського господарства, розташована за адресою м. Севастополь, вул. Правди, 10/24. Будівля споруди 1970 року, група капітальності - III. Загальна площа, м^2 - 204,5. Будівельний обсяг, м^3 - 887,0. Фізичний знос будівлі - 27%. Вартість будівлі розрахована з урахуванням існуючих в приміщені інженерних та слабкострумових мереж та з правом користування земельної ділянки в межах площі забудови. Початкова вартість - 227 136,00 грн. з ПДВ.

Лот №6. Адміністративні та виробничі будівлі та споруди, майно СДП «Атлантика», розташоване у м. Севастополі в бух. Камишова, загальною початковою вартістю 1 572 987,36 з ПДВ.

Будівля техніки безпеки, розташована за адресою м. Севастополь, вул. Правди, 10/2. Будівля споруди 1938 року, група капітальності - III. Загальна площа, м^2 - 661,3. Будівельний обсяг, м^3 - 3075,0. Фізичний знос будівлі - 24%. Вартість будівлі розрахована з урахуванням існуючих в приміщені інженерних та слабкострумових мереж та з правом користування земельної ділянки в межах площі забудови. Початкова вартість - 1 268 148,00 грн. з ПДВ.

Будівля магазину з навісом, розташована за адресою м. Севастополь, вул. Правди, 10/4, із прилеглим майном. Будівля споруди 1988 року, група капітальності - III. Загальна площа, м^2 - 60,3. Будівельний обсяг, м^3 - 234. Фізичний знос будівлі - 28%. Вимощення навколо магазину (площадка до магазину «Ветерок»): асфальто-бетонний майданчик, складної конфігурації, загальна площа - 1300 кв. м. з фізичним зносом - 30%. Вартість будівлі розрахована з урахуванням вимощення та права користування земельної ділянки в межах площі забудови. Початкова вартість - 304 839,36 грн. з ПДВ.

Теплотраса, що складається із труб (159*4,5 мм) довжиною 160 м, труб (108*4 мм) довжиною 673 м, труб (57*3,5 мм) довжиною 356 м. Розташування: м. Севастополь, територія майданчику Правди, 10. Початкова вартість - 9 135,39 грн. з ПДВ.

Лот №7. Автотранспортні засоби СДП «Атлантика» (не на ходу), що знаходяться за адресою м. Севастополь, Камишове шосе, 12, загальною початковою вартістю 188 368,14 грн. з ПДВ, у складі:

КАМАЗ-53212, вантажний бортовий. Державний номер: 38-73КРС. Номер шасі: 074632. Рік випуску: 1991. Колір: білий. Початкова вартість: 978,25 грн. з ПДВ.

КАМАЗ-5320, вантажний бортовий. Державний номер: 37-74КРС. Номер шасі: 0393005. Рік випуску: 1991. Колір: зелений. Початкова вартість: 15825,61 грн. з ПДВ.

ГАЗ-5312, вантажний бортовий. Державний номер: 91-15КРН. Номер шасі: 1228409. Рік випуску: 1988. Колір: синій. Початкова вартість: 4 120,05 грн. з ПДВ.

МАЗ-5335, вантажний бортовий. Державний номер: 65-43КРО. Номер шасі: 24934. Рік випуску: 1987. Колір: коричневий. Початкова вартість: 7 769,24 грн. з ПДВ.

КРАЗ-250, вантажний бортовий. Державний номер: 04-37КРР. Рік випуску: 1993. Колір: бежевий. Початкова вартість: 16 994,52 грн. з ПДВ.

КАМАЗ-5320, вантажний бортовий. Державний номер: 37-72КРС. Номер шасі: 394505. Рік випуску: 1991. Колір: білий. Початкова вартість: 11 910,43 грн. з ПДВ.

ГАЗ 52-01, вантажний рефрижератор. Державний номер: 85-03КРО. Номер шасі: 1298042. Рік випуску: 1990. Колір: блакитний. Початкова вартість: 3 016,77 грн. з ПДВ.

ГАЗ-5201-1АЧ, спеціальний авто рефрижератор. Державний номер: 64-65КРО. Номер шасі: 1184191. Рік випуску: 1989. Колір: синій. Початкова вартість: 955,15 грн. з ПДВ.

ЗИЛ-451412, спеціальний авто рефрижератор. Державний номер: 55-93КРН. Номер шасі: 2749167. Рік випуску: 1988. Колір: синій. Початкова вартість: 7 302,11 грн. з ПДВ.

КАМАЗ-5410, вантажний сідельний тягач. Державний номер: 99-33КРС. Номер шасі: 1024278. Рік випуску: 1982. Колір: червоний. Початкова вартість: 919,80 грн. з ПДВ.

МАЗ-5433, вантажний сідельний тягач. Державний номер: 01-84КРС. Номер шасі: 202-15505. Рік випуску: 1987. Колір: блакитний. Початкова вартість: 1 165,15 грн. з ПДВ.

ЗИЛ-43412, вантажний фургон. Державний номер: 02-55КРС. Номер шасі: 3098526. Рік випуску: 1991. Колір: зелений. Початкова вартість: 6 416,89 грн. з ПДВ.

ГАЗ-53, вантажний фургон ізотермічний. Державний номер: 98-80ЦСБ. Номер шасі: 0803311. Рік випуску: 1983. Колір: синій. Початкова вартість: 393,40 грн. з ПДВ.

КАВЗ-3270, автобус. Державний номер: 55-94КРН. Номер кузова: 1119511. Рік випуску: 1988. Колір: бежевий. Початкова вартість: 4 068,18 грн. з ПДВ.

СТГ-03, автобус. Державний номер: 56-16КРР. Номер шасі: 1517176. Рік випуску: 1993. Колір: синій. Початкова вартість: 7 641,48 грн. з ПДВ.

Ford Transit 2.0, мікроавтобус. Державний номер: 65-87КРО. Номер кузова: WF0KXXGBVKKE82334. Рік випуску: 1989. Колір: синій. Початкова вартість: 8 649,70 грн. з ПДВ.

РАФ-2203-01, мікроавтобус. Державний номер: 70-68КРС. Номер шасі: 232224. Рік випуску: 1991. Колір: жовтий. Початкова вартість: 3 843,40 грн. з ПДВ.

РАФ-2203-01, мікроавтобус Державний номер: 70-66КРС. Номер кузова: 231752. Рік випуску: 1991. Колір: жовтий. Початкова вартість: 330,05 грн. з ПДВ.

Москвич-412ИЭ-029, легковий. Державний номер: 95-21КРА. Номер шасі: 02697706. Рік випуску: 1991. Колір: білий. Початкова вартість: 280,98 грн. з ПДВ.

ИЖ-2715-01, легковий фургон. Державний номер: 007-55КС. Номер шасі: 295629. Рік випуску: 1988. Колір: білий. Початкова вартість: 2 856,02 грн. з ПДВ.

ИЖ 2715-01, легковий фургон. Державний номер: 01-24КРС. Номер шасі: 04336675. Рік випуску: 1991. Колір: зелений. Початкова вартість: 3 008,51 грн. з ПДВ.

Т-25А, трактор. Державний номер: 165-88КН. Номер шасі: 454326. Рік випуску: 1987. Колір: червоний. Початкова вартість: 5 238,78 грн. з ПДВ.

Алка Н13Х, напівпричіп-рефрижератор. Державний номер: 72-39ЦР. Номер шасі: 20503. Рік випуску: 1989. Колір: білий. Початкова вартість: 14 929,37 грн. з ПДВ.

Напівпричіп-рефрижератор 97725. Державний номер: 91-79ЦР. Номер шасі: 3108. Рік випуску: 1991. Колір: білий. Початкова вартість: 16 830,23 грн. з ПДВ.

ІПТС-2, причіп. Державний номер: 39-59ДВ. Номер шасі: 61506. Рік випуску: 1988. Колір: сірий. Початкова вартість: 3 470,49 грн. з ПДВ.

ГКБ-817, причіп. Державний номер: 011-77КС. Номер шасі: 104935. Рік випуску: 1988. Колір: зелений. Початкова вартість: 2 969,40 грн. з ПДВ.

МАЗ-9380, напівпричіп. Державний номер: 99-22КР. Номер шасі: 87185. Рік випуску: 1987. Колір: зелений. Початкова вартість: 9 750,41 грн. з ПДВ.

МАЗ-8926, причіп. Державний номер: 007-03КС. Номер шасі: 87791. Рік випуску: 1987. Колір: зелений. Початкова вартість: 5 767,62 грн. з ПДВ.

ОДАЗ-9370-01, причіп. Державний номер: 72-96КР. Номер шасі: 218996. Рік випуску: 1989. Колір: зелений. Початкова вартість: 6 396,32 грн. з ПДВ.

ОДАЗ 9370-01, причіп. Державний номер: 72-97КР. Номер шасі: 218999. Рік випуску: 1989. Колір: синій. Початкова вартість: 7 618,54 грн. з ПДВ.

ОЗТП-8572. причіп тракторний. Державний номер: 72-29ФЕ. Номер шасі: 04818. Рік випуску: 1990. Колір: сірий. Початкова вартість: 6 951,32 грн. з ПДВ.

Лот №8. Ангар, розташований за адресою м. Севастополь, вул. Набережна Рибпорту, 35. Будівля споруди 1965 року, група капітальності - III. Загальна площа, м2 - 1913,9. Будівельний обсяг, м3 - 16644. Фізичний знос будівлі - 31%. Вартість будівлі розрахована з урахуванням існуючих в приміщені інженерних мереж та з правом користування земельної ділянки в межах площі забудови. Початкова вартість - 1 763,882,40 грн. з ПДВ.

Лот №9. Ангар №1, розташований за адресою м. Севастополь, вул. Рибаків, 2/4. Будівля споруди 1965 року, група капітальності III. Загальна площа, м^2 - 330,6. Будівельний обсяг, м^3 - 2182,0. Фізичний знос будівлі - 29%. Вартість будівлі розрахована з урахуванням існуючих в приміщені інженерних мереж та з правом користування земельної ділянки в межах площі забудови. Початкова вартість - 282 156,00 грн. з ПДВ.

Лот №10. Будівлі складських приміщень, розташовані за адресою м. Севастополь, вул. Рибаків, 2/5. Опис: Будівлі складських приміщень складу №1, складу №2 (з 2-ма навісами, пристройкою, підсобною спорудою, 2-ма сараями, навісом). Будівля складу №1 споруди 1962 року, група капітальності - III. Загальна площа, м^2 - 408,5. Будівельний обсяг, м^3 - 2881. Будівля складу №2 споруди 1963 року, група капітальності - III. Загальна площа, м^2 - 515,2. Будівельний обсяг, м^3 - 1590. Допоміжна будівля споруди 1962 року, група капітальності - III. Загальна площа, м^2 - 94,5. Будівельний обсяг, м^3 - 385. Середній фізичний знос будівель - 28%. Вартість будівель розрахована з урахуванням існуючих в приміщені інженерних мереж та з правом користування земельної ділянки в межах площі забудови. Початкова вартість - 777 672,00 грн. з ПДВ.

Лот №11. Будівлі складських приміщень, розташовані за адресою м. Севастополь, вул. Рибаків, 2/6. Опис: Будівлі складських приміщень складу №3, складу №4 (з прибудовою, сараєм). Будівля складу №3 споруди 1963 року, група капітальності - III. Загальна площа, м^2 - 185,9. Будівельний обсяг, м^3 - 687. Будівля складу №4 споруди 1963 року, група капітальності - III. Загальна площа, м^2 - 288,8. Будівельний обсяг, м^3 - 1673. Середній фізичний знос будівель - 31%. Вартість будівель розрахована з урахуванням існуючих в приміщені інженерних мереж та з правом користування земельної ділянки в межах площі забудови. Початкова вартість - 405 165,60 грн. з ПДВ.

Організатор аукціону: філія Державної госпрозрахункової установи Агентство з питань банкрутства в Запорізькій області.

Участь в аукціоні оформлюється шляхом подачі організатору аукціону письмової заявки (встановленого зразка), сплати реєстраційного збору та внесення гарантійного внеску.

Кінцевий термін прийняття заяв на участь в аукціоні - 3 дні до початку аукціону.

Гарантійний внесок у розмірі 10% від початкової ціни майна, що реалізується перераховується СДП «Атлантика» на санаційний рахунок №26004300000734 у СФ АКБ «Форум» м. Севастополь, МФО 384931, код ЄДРПОУ 00463088.

Реєстраційний збір 17 грн. перераховується філії Державної госпрозрахункової організації Агентство з питань банкрутства в Запорізькій області на р/р 260082431 у ВАТ «Райффайзенбанк Аваль» м. Запоріжжя, МФО 313827, код ЄДРПОУ 26252756.

З питань оформлення участі в аукціоні звертатися до організатора аукціону за адресою: 69002, м. Запоріжжя, пр. Леніна, 77, оф. 95 (з 10.00 до 16.00 (п'ятниця з 10.00 до 15.00), тел. (061) 220-42-07.

З питань ознайомлення з майном звертатися за адресою: м. Севастополь, вул. Правди, 10/8, каб.24 у робочі дні з 09-00 до 12-00 та з 13-00 до 16-00, п'ятниця до 15.00; довідки за телефоном: (0692) 41-21-81.

Аукціон відбудеться «16» листопада 2007 р. об 11.00 за адресою: 69002, м. Запоріжжя, пр. Леніна, 77, оф. 95.

Переможцем аукціону визнається той учасник, котрий запропонує найбільшу ціну за майно, що реалізується.

Результати продажу оформлюються протоколом, який є підставою для укладання договору купівлі-продажу.



17 жовтня в Україні хмарно, дощі, місцями з мокрим снігом. Вітер північний, 7—12 м/с, часом пориви 15—20 м/с. Температура уночі від 4 градусів тепла до 2 морозу, вдень 4—9 градусів тепла.

Турнірна хроніка

Баскетбол. Чемпіонат України. Суперліга. Чоловіки. «Азовмаш» (Маріуполь) — «Політехніка-Галичина» (Львів). 77:73. «Будівельник» (Київ) — БК-93 «Пульсар» (Рівне). 80:62. «Одеса» — «Київ». 72:73. «Хімік» (Южний) — «Миколаїв». 81:54. «Криввбасбаскет-Люкс» (Кривий Ріг) — «Черкаські мавпи». 83:90. «Сумихімпром» — «Дніпро» (Дніпропетровськ). 77:79.

Хокей. Відкритий чемпіонат Росії. Вища ліга. 13-14 жовтня. ЦСК ВПС (Самара) — «Нєфтянік» (Леніногорськ). 3:4, 5:4. «Аріада-Акпарс» (Волзьк) — «Нєфтянік» (Альметьєвськ). 4:1, 5:3. «Кристал» (Саратов) — «Титан» (Клин). 4:3, 5:2. «Дизель» (Пенза) — ХК «Дмитров». 4:3, 3:2. «Крилья Совєтов» (Москва) —«Кристал» (Електросталь). 6:5, 8:1. «Газпром-ОГУ» (Оренбург) — «Капітан» (Ступіно). 3:2, 3:1.

«Сокіл» (Київ) — «Хімік» (Воскресенськ). 3:4 (2:3, 0:1, 1:0). Матвійчук, 2, Авєркін, 12, 46 —Спірідонов, 14, Романов, 15, Пастернацький, 19, 22.

«Сокіл» — «Хімік». 8:3 (3:0, 2:2, 3:1). Боткін, 6, Матвійчук, 14, Цируль, 15, Срюбко, 33, Зоткін, 37, Савицький, 47, Яковенко, 52, Литвиненко, 57 —Нігматуллін, 28, 41, Романов, 36.

«Нєфтянік» Л, «Хімік» — по 28, «Дизель», ХК «Дмитров» — по 26, «Сокіл», «Кристал» С — по 21, «Крилья Совєтов», ХК «Бєлгород» — по 20, «Нєфтянік» А — 19, «Аріада-Акпарс» — 16, «Газпром-ОГУ» — 14, ХК «Рязань» — 13, «Титан» — 12, «Кристал» Е — 11, ЦСК ВПС — 9, «Капітан» — 6.

Матчі ХК «Бєлгород» — ХК «Рязань» перенесено на інші терміни. Як з'ясувалося, на шляху до Бєлгорода за десять кілометрів від Орла автобус із командою рязанців потрапив в аварію. На щастя, все обійшлося без жертв. Але деякі гравці сильно травмовані. Аварія сталася з вини п'яного водія, що вискочив на смугу зустрічного руху. Водій клубу намагався уникнути зіткнення, але автобус вилетів з дороги й перевернувся.

Бокс. Москва (Росія). Палац «Мегаспорт». Тут відбувся бій між чемпіоном WBO у суперважкій вазі Султаном Ібрагімовим і американцем Евандером Голіфілдом. Бій вийшов дуже напруженим, і після закінчення дванадцятого раунду судді віддали перемогу росіянинові з рахунком 118:110, 117:111, 117:111. Отже, Ібрагімов **(на знімку)** зберіг титул.

Фото з сайту BOXNEWS.

Футбол. Товариські матчі. **«Динамо» (Україна, Київ) —«Сатурн» (Росія, Раменське). 1:0. Гол:** Майкл, 42.

«Динамо»: Луценко, Маркович, Гавранчич, Федоров, Гіоане, Корреа (Ярмоленко, 75), Алієв (Гармаш, 64), Белькевич, Нінкович, Майкл (Герасим'юк, 59), Клебер.

«Сатурн»: Кінскі (Макаров, 46), Євсєєв, Шилла, Ігонін (Тємніков, 46), Нахушев, Іванов (М. Гаджієв, 46), Лоськов (Харитонов, 80), Нємов (Герк, 46), Каряка (Лебеденко, 56), Кириченко, Гогуа (Власов, 46).

14 жовтня. Київ. Стадіон імені Валерія Лобановського. 1 000 глядачів. 6 градусів.

«Олімпіакос» (Греція, Пірей) — «Шахтар» (Україна, Донецьк). 2:3. Голи: Кастільо 18, Брандау, 27, Не, 53, Луа-Луа, 77 (п), Арчубі, 79.

«Олімпіакос»: Сіфакіс, Пантос, Ламбропулос, Жудіо Сезар, Факінос (Ладесма, 48), Не (Кацоганіс, 87), Джорджевич (Луа-Луа, 48), Ковачевич (Соїледіс, 89), Нуньєс, Мендрінос (Васілоганіс, 90), Арчубі.

«Шахтар»: Вірт, Гюбшман, Ощипко, В. Шевчук (С. Шевчук, 90), Ткаченко, Фернандіньо, Вілліан, Ілсіньо, Вукич (Бредун, 65), Брандау (Адріано, 46), Кастільо (Голоперов, 87).

12 жовтня. Пірей. Стадіон «Георгіос Караїскакіс». 14 000 глядачів. 23 градуси.

ПАОК (Греція, Салоніки) — «Шахтар». 0:0.

ПАОК: Тохуроглу, Мелісіс, Малезас, Орфанос, Констатінідіс (Пелімбахіс, 88), Мумін, Баяно (Пехліваніс, 73), Гонсалес (Георгіу, 67), Врізас (Афанасіадіс, 62), Георгіадіс (Цукаліс, 85), Ілієв (Салмон, 70).

«Шахтар»: Шутков, Гюбшман, Ощипко, Ткаченко, В. Шевчук, Фернандіньо, Ілсіньо (Бредун, 88), Вілліан (Причиненко, 83), Вукич (С. Шевчук, 73), Луїс Адріано (Кожанов, 79), Брандау.

14 жовтня. Салоніки. Стадіон «Тумба». 5 500 глядачів. 18 градусів.

Німці або аргентинці…

Не виключено, що в третьому турнірі Кубка Першого каналу Росії, котрий відбудеться в Ізраїлі з 21 по 29 січня 2008 року, можуть взяти участь клуби з Аргентини або Німеччини. Віце-президент фонду Національної академії футболу Росії Олександр Ейдельштейн повідомив, що в турнірі, як і раніше, зіграють шість команд: «Динамо» (Київ), «Шахтар» (Донецьк), дві російські (їх визначать пізніше), «Бейтар» (Ізраїль, Єрусалим) і представник або Німеччини, або Аргентини.

— Із цих країн нам цікаві тільки сильні команди, — сказав пан Ейдельштейн. — На жаль, не зможе взяти участь «Бока Хуніорс». Незадовго до змагання в цьому клубі відбудуться вибори до ради директорів. А нинішні керівники не можуть приймати рішення про участь. Будемо вести переговори з «Рівер Плейт» і «Індепендьєнте». Дві групові зустрічі за участю «Бейтара» відбудуться в Єрусалимі. Решта поєдинків — у Тель-Авіві...

А тепер — показові виступи...



Футбол. Євро-2008. Відбірний цикл. 13 жовтня.

Група А. Азербайджан—Португалія. 0:2. Вірменія—Сербія. 0:0. Польща—Казахстан. 3:1. Бельгія—Фінляндія. 0:0. Польща — 24 очка, Португалія, Фінляндія — по 20, Бельгія — 17, Вірменія — 9, Казахстан — 7, Азербайджан — 5.

Група В. Італія—Грузія. 2:0 (Пірло, 44, Гроссо, 84). Фарерські острови—Франція. 0:6 (Анелька, 6, Анрі, 8, Бензема, 50, 81, Ротен, 66, Бен-Арфа, 90).

Шотландія—Україна. 3:1. Голи: К. Міллер, 4, Маккаллох, 10, Шевченко, 24, Макфедден, 68.

Шотландія: Гордон, Гаттон, Вір, Макманус, Нейсміт, С. Браун (Мелоні, 77), Фергюсон, Пірсон, Маккаллох (Дейлі, 60), Макфедден (О'Коннор, 81), К. Міллер. **Тренер** — Алекс Макліш.

Україна: Шовковський, Несмачний, Єзерський, Чигринський, Кучер, Гусєв (Ротань, 46), Тимощук (Шелаєв, 73), Гладкий, Воробей (Назаренко, 62), Шевченко, Воронін. **Тренер** — Олег Блохін.

Попереджено: Несмачного, 3, Шевченка, 15, Вороб'я, 37, Маккаллоха, 45+3, Фергюсона, 45+3, Ротаня, 70, К. Міллера, 72, О'Коннора, 89.

Арбітр — Пітер Вінк (Нідерланди).

Глазго. Стадіон «Гемпден Парк». 51 366 глядачів. 15 градусів.

	В	Н	П	М	О
1. Шотландія	**8**	**0**	**2**	**20—8**	**24**
2. Італія	**7**	**2**	**1**	**17—7**	**23**
3. Франція	7	1	2	21—3	22
4. Україна	4	1	4	11—12	13
5. Литва	3	1	5	7—11	10
6. Грузія	2	1	5	14—15	7
7. Фарерські острови	0	0	10	3—35	0

Група С. Молдова—Туреччина. 1:1. Греція—Боснія. 3:2. Угорщина—Мальта. 2:0. Греція — 22, Туреччина —18, Норвегія — 17, Боснія — 13, Угорщина — 12, Молдова — 6, Мальта — 5.

Група D. Ірландія—Німеччина. 0:0. Кіпр—Уельс. 3:1. Словаччина—Сан-Марино. 7:0. Німеччина — 23, Чехія —20, Ірландія — 15, Словаччина, Кіпр — по 13, Уельс — 10, Сан-Марино — 0.

Група Е. Англія—Естонія. 3:0. Хорватія—Ізраїль. 1:0. Хорватія — 26, Англія — 23, Росія — 18, Ізраїль —17, Македонія — 8, Естонія — 4, Андорра — 0.

Група F. Данія—Іспанія. 1:3. Ісландія—Латвія. 2:4. Ліхтенштейн—Швеція. 0:3. Швеція, Іспанія — по 22, Північна Ірландія — 16, Данія — 14, Латвія — 9, Ісландія — 8, Ліхтенштейн — 4.

Група G. Румунія—Нідерланди. 1:0. Білорусь—Люксембург. 0:1. Словенія—Албанія. 0:0. Румунія —23, Нідерланди — 20, Болгарія — 18, Словенія — 11, Албанія — 10, Білорусь — 7, Люксембург — 3.

Ото, як кажуть, при нашій бідності, нас ще й до групи, де чемпіон світу зі срібним призером опинилися, лиха доля закинула. Але і в попередньому відбірному циклі наші не з командами дитячих садків зустрічалися. Дозвольте нагадати, що там був і чинний досі чемпіон Європи, і бронзовий призер на той час чемпіонату світу. Значить, щось не врахували, десь не доправцювали...

Протягом тижня перед матчем у Глазго багато говорилося про той мізерний шанс, який залишився у збірної України на вихід до фінальної частини Євро-2008. Але навіть перемоги в чотирьох поєдинках не гарантували їй прохід до Австрії та Швейцарії влітку наступного року.

Щоб досягти бажаного, від наших футболістів вимагалися насамперед максимальна зібраність і налаштованість на здійснення задуманого. І ще багато чого: розумна й ефективна тактика, вміння діяти «через не можу», бути ощадливими. Усього цього, на жаль, ми не побачили. Були лише красиві розмови про патріотизм, гідність. І не більше.

Уже в дебюті матчу на «Гемпден Парк» гості примудрилися «привезти» собі пару м'ячів. Шотландці, як вони це добре вміють, та ще й за потурання української оборони реалізували два стандарти. Це був потужний і болючий удар, після якого підніматися з «підлоги» було ой як важко. Хоча, здавалося, це вдалося, коли в результаті досить ефектної комбінації Андрій Шевченко «поклав» м'яча під поперечину шотландських воріт.

Однак, на жаль, то виявилося лише одноразовою акцією. Коли подивитися на все це, складалося враження, що українських футболістів неначе якимось недобрим зіллям обпоїли. Адже всі їхні потуги виявилися марними. Жовто-сині нібито й билися, але їхні очі аж ніяк не палали особливим вогнем бажання вирвати перемогу.



Для збірної України формально відбірний цикл ще не завершився. Але фактично з дистанції ми вже зійшли. Залишилися, так би мовити, показові виступи в матчах із футболістами Фарерських островів (завтра вдома), Литви (у Вільнюсі, 17 листопада) і Франції (в Києві, 21 листопада). І дуже хотілося б, щоб процес розвалу і падіння нашої головної команди нарешті зупинився. Поразки і невиразна гра в її виконанні вже добряче змучили.

Можливо, хтось уже втомився або просто вичерпав свої можливості. То чи не варто дати спробувати себе на найвищому рівні іншим? Коли ще така нагода випаде?

Епілог. Олег Блохін у короткому коментарі до матчу своєї команди проти шотландців сказав:

— Вони заслужено виграли цю зустріч. Деякі наші гравці діяли не на своєму звичному рівні. Крім того, Шотландія більше хотіла перемоги. Але я не збираюся йти й продовжу працювати з командою.

На знімку: шотландська радість.

Фото з сайту УЄФА.

І тут невдача

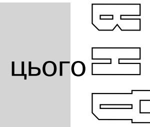


Футбол. Євро-2009. Молодіжні збірні (U-21). Відбірний етап. Група 2. 14 жовтня. Ліхтенштейн—Чехія. 0:4.

Туреччина—Україна. 2:0. Стамбул. Стадіон «Шюкру Шарачоглу». **Арбітр** — Філіпп Кальт (Франція). **Голи**: Сахін, 61, Ердін, 64. **Україна**: Рибка, Дедечко (Прийомов, 82), Допілка, Чижов, Максим Пашаєв, Мандзюк, Кравченко, Степаненко, Ярошенко (Льопа, 60), Олійник (Морозюк, 69), Антонов.

Туреччина — 9 очок, Чехія — 7, Україна — 6, Вірменія — 4, Ліхтенштейн — 0.

Сторінку підготував Віктор БРАНИЦЬКИЙ.



16 ЖОВТНЯ

■ 1922. Закінчено будівництво залізничного тунелю під Альпами. ■ 1954. Севастополь нагороджено орденом Червоного Прапора. ■ 1962. Карибська криза. ■ 1967. У Волгограді на Мамаєвому кургані відкрито ансамбль-пам'ятник героям Сталінградської битви. ■ 1979. Конференція Продовольчої та сільськогосподарської організації ООН оголосила 16 жовтня Всесвітнім днем продовольства — для зміцнення світової солідарності у боротьбі з голодом і злиднями.

Редактор номера
Сергій ДЕМСЬКИЙ.

Редколегія:
Леонід **БРОВЧЕНКО,**
Анатолій **ГОРЛОВ,**
Сергій **ДЕМСЬКИЙ,**
Віталій **ЖЕЖЕРА,**
Іван **ІЛЛЯШ,**
Світлана **ПИСАРЕНКО,**
Віталій **СУДДЯ.**

Засновник — Верховна Рада України

Свідоцтво про реєстрацію періодичного друкованого видання— КВ № 1 від 26.05.1994 р.

Газета виходить 5 разів на тиждень (крім неділі й понеділка) українською і російською мовами.

Передплатні індекси: для фізичних осіб — 40224, 08775. для підприємств і організацій — 60955.

Передплатна ціна на 2007 рік: для фізичних осіб — 5,00 грн. та 3,00 грн. для підприємств і організацій — 15,00 грн на місяць.

Ціна в роздрібній мережі — договірна.

Загальний тираж 161000.

ВАТ «Видавництво «Київська правда» 04136, м. Київ, вул. М. Гречка, 13.

Зам. 3626

ТОВ «Преслайн» м. Харків, вул. Північна, 12

Зам. 9-1-155

Фотоформи виготовлено в КЦ редакції газети «Голос України»
1 2 3 4 5 6 7 8 9 0

Газета виходить з 1 січня 1991 року.

Адреса редакції: 03047, Київ-47, вул. Нестерова, 4.

ТЕЛЕФОНИ:
для довідок — 503-68-72;
телефакс — 234-72-54;

відділ реклами — 449-72-53, 453-44-56, 453-44-57;
телефакс — 449-85-62.

E-mail: mail@golos.com.ua — **загальний**
reklama@golos.com.ua — **відділ реклами**
let@golos.com.ua — **відділ листів**
foto@golos.com.ua — **відділ ілюстрацій**

При підготовці матеріалів використовується інформаційно-пошукова система Верховної Ради України «Законодавство»

